

ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำรุ่นเยาวชน
ตามทัศนะของผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง และนักกีฬา สังกัดสโมสร
สมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ประจำปี พุทธศักราช 2552

ปริญญานิพนธ์

ของ

สุรัชย์ ทองอินทร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2553

ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำรุ่นเยาวชน
ตามทัศนะของผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง และนักกีฬา สังกัดสโมสร
สมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ประจำปี พุทธศักราช 2552

ปริญญานิพนธ์

ของ

สุรัชย์ ทองอินทร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2553

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำร้อนเยาวชน
ตามทัศนะของผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง และนักกีฬา สังกัดสโมสร
สมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ประจำปี พุทธศักราช 2552

บทคัดย่อ
ของ
สุรัชย์ ทองอินทร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2553

สุรัชย์ ทองอินทร์ . (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำรุ่นเยาวชน ตามทัศนะของ ผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง และนักกีฬา สังกัดสโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทยประจำปี พุทธศักราช 2552. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธาวุฒิ ปลื้มสำราญ, รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำรุ่นเยาวชน ตามทัศนะของ ผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง และนักกีฬาสังกัดสโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ประจำปี พุทธศักราช 2552 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 379 คน จากสโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ภาค 1 ประจำปี พ.ศ. 2552 จำนวน 79 สโมสร ได้แก่ ผู้ฝึกสอนว่ายน้ำจำนวน 79 คน ผู้ปกครองนักกีฬาวัยน้ำ จำนวน 100 คน นักกีฬาวัยน้ำเยาวชนรุ่นอายุ 12-14 ปี ที่จะเป็นนักกีฬาต่อ จำนวน 100 คน และนักกีฬาวัยน้ำเยาวชนรุ่นอายุ 12-14 ปีที่จะไม่นักกีฬาต่อ จำนวน 100 คน ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ฝึกสอนแสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำต่อ มีปัจจัยภายใน ด้านลักษณะรูปร่างโครงสร้างร่างกายของนักกีฬา มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 79.75 มีปัจจัยภายนอก ด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬาได้แก่ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริมการเป็นนักกีฬามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 88.61 และแสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการไม่นักกีฬาวัยน้ำต่อ มีปัจจัยภายใน ด้านลักษณะรูปร่างโครงสร้างร่างกายของนักกีฬา มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 79.75 มีปัจจัยภายนอก ด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬา ได้แก่ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริมการเป็นนักกีฬามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 88.61
2. ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำต่อ มีปัจจัยภายใน ด้านลักษณะรูปร่างโครงสร้างร่างกายของนักกีฬา มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 83.00 มีปัจจัยภายนอก ด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬาได้แก่ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริมการเป็นนักกีฬามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 62.00 และแสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการไม่นักกีฬาวัยน้ำต่อ มีปัจจัยภายใน ด้านลักษณะรูปร่างโครงสร้างร่างกายของนักกีฬา มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 76.00 มีปัจจัยภายนอก ด้านสภาพแวดล้อมของนักกีฬา ได้แก่ เพื่อนสมาชิกในทีมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.00

3. นักกีฬาวายน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อแสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวายน้ำต่อ มีปัจจัยภายใน ด้านลักษณะรูปร่างโครงสร้างร่างกายของนักกีฬา มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 86.00 มีปัจจัยภายนอก ด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬาได้แก่ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริมการเป็นนักกีฬามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.00

4. นักกีฬาวายน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อแสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาวายน้ำต่อ มีปัจจัยภายใน ด้านลักษณะรูปร่างโครงสร้างร่างกายของนักกีฬา มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 73.00 มีปัจจัยภายนอก ด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬาได้แก่ผู้ปกครองตามใจนักกีฬามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.00

FACTORS AFFECTING BEING AND NOT BEING YOUTH SWIMMERS IN THE
OPINIONS OF COACHES, PARENTS AND SWIMMERS OF THE CLUB MEMBERS
OF THAILAND SWIMMING ASSOCIATION IN 2009

AN ABSTRACT
BY
SURACHAI TONGIN

Present in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
May 2010

Surachai Tongin. (2010). *Factors Affecting Being and Not Being Youth Swimmers In The Opinions Of Coaches, Parents And Swimmers Of The Club Members Of Thailand Swimming Association in 2009*. Master Thesis, M.Ed. (Physical Education).

Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee:

Asst. Prof. Thawuth Pluemsamran, Assoc. Prof. Tawate Piriapoen.

The purpose of this research was to study the factors affecting being and not being youth swimmers in the opinions of coaches, parents and swimmers of the club members of Thailand swimming Association in 2009. The population of this research was 379 members of 79 clubs where registered to Thailand Swimming Association, Region 1, in the year of 2009: 79 coaches, 100 parents of the swimmers, 100 swimmers of 12-14 year-old rank who would continue the status of a swimmer, and 100 swimmers of 12-14 year-old rank who wouldn't continue the status of a swimmer. The population were from multistage random sampling. The tool of collecting datas was the questionnaire designed by the researcher. Percentage and frequency distribution were used to analyse the datas.

The results revealed that:

1. The most frequent opinions of the coaches towards the factors affecting being swimmers of those who would continue their status on an internal factors was at 79.75% on the swimmers' body structure; on an external factor, the parents' raising up was at 88.61%. That of the factors affecting those who wished not to continue their status as a swimmer on the same internal factor at 79.75% as well as the same external factor at 88.61%.

2. Of the parents towards the factors affecting being swimmers of those who would continue their status on an internal factors was at 83.00% on the swimmers' body structure; on an external factor, the parents' raising up was at 62.00%. That of the factors affecting those who wished not to continue their status as a swimmer on the same internal factor at 76.00% while on an external factor on the environmental circumstance specifically on team mates at 51.00%.

3. Of the swimmers who would continue their athlete status towards the factors affecting being swimmers on an internal factors was at 86.00% on the body structure and on an external factor, the parents' raising up, was at 67.00 %.

4. Of the swimmers who would not continue their athlete status towards the factors affecting not being swimmers on an internal factors was at 73.00% on the body structure and on an external factor, the parents' allowing the swimmers to make a decision, was at 59.00%.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำร้อนเยาวชน ตามทัศนะของ
ผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง และนักกีฬา สังกัดสโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย
ประจำปี พุทธศักราช 2552

ของ

สุรัชย์ ทองอินทร์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่เดือน.....พ.ศ. 2553

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธำมณี ปลื้มสำราญ)

(รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี)

.....กรรมการ

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธำมณี ปลื้มสำราญ)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์วิสันศักดิ์ อ่วมเพ็ง)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีด้วยความกรุณาอย่างสูงจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญฉิม ปลื้ม
สำราญประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพณธรรมการ
ควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณีประธานคณะกรรมการสอบปากเปล่า
และรองศาสตราจารย์วิสันศักดิ์ อ่วมเพ็ง กรรมการสอบปากเปล่า ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ
ข้อเสนอแนะ พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์
ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ธนวิชัย โสกุล พ.เอก ดรสมนึก แสงนาค และอาจารย์นิวัฒน์
ว่องไพศาลที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ใน การวัด อีกทั้งคณะอาจารย์
ภาควิชาพลศึกษาทุกท่านที่ได้กรุณาประสิทธิ์ประสาทความรู้ ทักษะและประสบการณ์แก่ผู้วิจัย จนทำ
ให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษา

ขอขอบคุณผู้ฝึกสอนกีฬาวាយน้ำ นักกีฬาวายน้ำทุกสโมสร และคณะผู้ปกครองนักกีฬา ที่ได้
ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และช่วยเป็นกลุ่มตัวอย่าง จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้
เสร็จสมบูรณ์

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาที่คอยอบรมเลี้ยงดูและคอยให้กำลังใจ รวมทั้งยังให้
การสนับสนุนด้านทุนการศึกษาแก่ผู้วิจัยตลอดมา จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

สุรัชย์ ทองอินทร์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	4
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ประวัติกีฬาว่ายน้ำ.....	7
องค์ประกอบของการเป็นนักกีฬา.....	9
ความหมายและความสำคัญของการฝึกซ้อมกีฬา.....	10
ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อมกีฬา.....	12
การพัฒนาและการวางแผนการฝึกซ้อมว่ายน้ำ.....	13
บทบาทและหน้าที่ของผู้ฝึกสอนและนักกีฬา.....	18
สมาชิกสโมสรและชมรมว่ายน้ำสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย.....	20
ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาว่ายน้ำ.....	25
ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจในการแข่งขันกีฬานักจิตวิทยาการกีฬา.....	26
ลักษณะทางด้านร่างกายของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการเล่นกีฬา.....	30
อารมณ์และองค์ประกอบอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเล่นกีฬา.....	30
ปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้องกับความต้องการในการเล่นกีฬา.....	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	34
งานวิจัยในประเทศ.....	36

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย..... 40
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	41
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 44
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 77
สรุปผล.....	77
อภิปรายผล.....	81
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย.....	84
บรรณานุกรม.....	85
ภาคผนวก.....	89
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	111
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	113

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามฉบับของผู้ฝึกสอน (N = 79).....	45
2 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามฉบับของผู้ปกครอง (N = 100).....	47
3 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามฉบับของนักกีฬาว่ายน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อ (N = 100).....	48
4 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามฉบับของนักกีฬาว่ายน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อ (N = 100).....	49
5 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายใน ด้านลักษณะของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็น และไม่นักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนว่ายน้ำ (N = 79).....	50
6 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายใน ด้านลักษณะของนักกีฬา ที่มีผลต่อการ เป็นและไม่นักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง (N = 100).....	51
7 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายใน ด้านลักษณะของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็น นักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชนตามความคิดเห็นของนักกีฬาว่ายน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อ (N = 100).....	52
8 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายในด้านลักษณะของนักกีฬาที่มีผลต่อการ ไม่นักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาว่ายน้ำ ที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อ (N = 100).....	53
9 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายใน ด้านภูมิหลังของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็น และไม่นักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนว่ายน้ำ (N = 79).....	54
10 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายใน ด้านภูมิหลังของนักกีฬา ที่มีผลต่อการเป็น และไม่นักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง (N = 100).....	55
11 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัจจัยภายในด้านภูมิหลังของนักกีฬา ที่มีผลต่อการเป็น นักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาว่ายน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อ (N = 100).....	56

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัจจัยภายในด้านภูมิหลังของนักกีฬาที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาวัยน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อ(N = 100).....	57
13 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายในด้านอารมณ์ของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนวัยน้ำ(N = 79).....	58
14 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายในด้านอารมณ์ของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชนตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง(N = 100).....	59
15 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายในด้านอารมณ์ของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาวัยน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อ (N = 100).....	60
16 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายใน ด้านอารมณ์ของนักกีฬาที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาวัยน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อ (N = 100).....	61
17 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายในด้านแรงจูงใจของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนวัยน้ำ(N = 79).....	62
18 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายในด้านแรงจูงใจของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง(N = 100).....	63
19 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายในด้านแรงจูงใจของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชนตามความคิดเห็นของนักกีฬาวัยน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อ(N = 100).....	64
20 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายในด้านแรงจูงใจของนักกีฬาที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาวัยน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อ(N = 100).....	65

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
21 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายนอก ด้านการฝึกซ้อมของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนวัยน้ำ (N = 79).....	66
22 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายนอก ด้านการฝึกซ้อมของนักกีฬา ที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชนตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง (N=100).....	67
23 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายนอก ด้านการฝึกซ้อมของนักกีฬา ที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของ นักกีฬาวัยน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อ (N = 100).....	68
24 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายนอก ด้านการฝึกซ้อมของนักกีฬา ที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาวัยน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อ(N = 100).....	69
25 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายนอกด้านสภาพแวดล้อมของนักกีฬา ที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนวัยน้ำ (N = 79).....	70
26 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายนอก ด้านสภาพแวดล้อมของนักกีฬา ที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง (N = 100).....	71
27 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายนอก ด้านสภาพแวดล้อมของนักกีฬา ที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาวัยน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อ(N = 100).....	72
28 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายนอก ด้านสภาพแวดล้อมของนักกีฬา ที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาวัยน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อ(N = 100).....	73
29 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายนอก ด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬา ที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนวัยน้ำ (N = 79).....	74

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
30	แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายนอกด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง (N = 100).....	75
31	แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายนอก ด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬา ที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาวัยน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อ (N = 100).....	76
32	แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายนอก ด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬา ที่มีผลต่อการไม่นักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาวัยน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อ(N = 100).....	76

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กีฬาเป็นกิจกรรมทางพลศึกษาที่ช่วยพัฒนาให้ผู้ที่ทำกิจกรรมดังกล่าวมีการเจริญเติบโต มีรูปร่างทรวดทรงที่ดี มีสุขภาพ สมรรถภาพทางกายที่ดี อีกทั้งยังเป็นการป้องกันโรค ได้แก่ โรคประสาท เสียดุลยภาพ หลอดเลือดหัวใจเสื่อมสภาพ ความดันเลือดสูง โรคอ้วน โรคเบาหวาน โรคข้อต่อเสื่อมสภาพ รวมทั้งเป็นการรักษาและฟื้นฟูสภาพโรคต่างๆ ดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2542: ออนไลน์) กิจกรรมทางพลศึกษานอกจากจะเน้นในเรื่องสมรรถภาพทางกายแล้วยังเน้นรวมไปถึงการใช้ประสบการณ์ การแก้ไขปัญหา การเข้าถึงชีวิตได้เป็นอย่างดี สามารถเข้าถึงผู้อื่น ทั้งนี้ เนื่องจากได้เรียนรู้ที่จะเป็นผู้ที่มีความสุภาพเรียบร้อย เชื้อเพื่อเผ่าเผ่า มีความเห็นใจผู้อื่น เป็นผู้มีความยุติธรรม เป็นผู้เล่นที่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีความอดทนอดกลั้น ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ในขณะที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬานั้นๆ เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจริงและจะคงอยู่ในตัวเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน

ในปัจจุบันประชาชนส่วนใหญ่ให้ความสนใจในด้านของกีฬาและการออกกำลังกายที่แพร่หลายมากขึ้น การที่ประชาชนเห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของกีฬาที่จะมีผลต่อสุขภาพของประชาชน จึงได้มีการสนับสนุนจากภาครัฐบาล และได้มีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550-2554) (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2550: 3) โดยได้กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์และแผนงานหลักของการพัฒนาเพื่อมุ่งพัฒนาตามลำดับขั้นตอน โดยกำหนดแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติไว้ 6 ยุทธศาสตร์ดังนี้

1. การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน เริ่มตั้งแต่ส่งเสริมเด็ก เยาวชน และประชาชน ให้ออกกำลังกายและเล่นกีฬา เพื่อพัฒนาให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม
2. การกีฬาเพื่อมวลชน จัดให้มีการกีฬาและการออกกำลังกายส่งเสริมประชาชนทุกเพศ ทุกวัย เสริมสร้างความสามัคคีและแก้ไขปัญหาสังคม
3. การกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ โดยสร้างพื้นฐานและปรับปรุงมาตรฐานของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน สถานที่ อุปกรณ์ ในทุกระดับให้ได้มาตรฐาน พัฒนาบุคลากรทางด้านกีฬา
4. การพัฒนากีฬาด้านอาชีพ เพื่อเป็นการพัฒนากีฬาสากลที่มีศักยภาพบางชนิดให้เป็นกีฬาอาชีพอย่างมาตรฐานโดยพัฒนานักกีฬาและบุคลากรให้มีมาตรฐานสากล
5. การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา เป็นการเผยแพร่ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ส่งเสริมและแนะนำมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา บุคลากรทางกีฬา เครื่องมือ และสถานที่ให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้น

6.การพัฒนาการบริหารการกีฬาพัฒนาให้เกิดระบบมีเอกภาพและเกิดธรรมาภิบาลแก่
ทุกๆองค์กร

ว่ายน้ำเป็นกีฬาสากลประเภทหนึ่งที่ได้รับคามนิยมจากทุกเพศทุกวัย ที่ใช้เป็นกิจกรรมการ
ออกกำลังกาย ว่ายน้ำเป็นกีฬาที่ออกกำลังกายได้ทุกส่วนของร่างกาย สนุกสนานและเป็นกีฬาที่เหมาะสม
กับลักษณะของสภาพภูมิอากาศร้อนอย่างในประเทศไทย เป็นกีฬาที่ไม่มีการปะทะกันทำให้ไม่เกิดการ
บาดเจ็บต่อร่างกาย นอกจากนี้ยังสามารถเล่นคนเดียวได้ ซึ่งสถานที่ในปัจจุบันมีอย่างแพร่หลายทั้งใน
โรงเรียน สนามกีฬา หมู่บ้าน และสปอร์ตคลับ เป็นต้น ดังที่เทเวศร์ พิริยะพณท์(2534: 1) กล่าวว่าว่ายน้ำ
เป็นกีฬาและกิจกรรมที่ได้รับความนิยมอย่างมากในปัจจุบันและถือได้ว่าเป็นกิจกรรมที่สัศจรรย์ทำให้
เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาของมนุษย์ในหลายๆด้านเช่น ด้านการออกกำลังกาย ด้านการพัฒนาสังคม
และยังพัฒนาให้เกิดทักษะอันจะเป็นประโยชน์ในด้านความปลอดภัยในบางโอกาสได้อีกด้วยคุณสมบัติ
พิเศษหรือคุณภาพของการว่ายน้ำนั้นแตกต่างจากกิจกรรมการออกกำลังกายชนิดอื่นมากมาย เพราะว่า
ขณะที่ท่านกำลังว่ายน้ำท่านจะมีความรู้สึกถึงความเป็นอิสระในการเคลื่อนไหว มีความรู้สึกผ่อนคลาย
เพราะความหนาแน่นของน้ำหุ้มร่างกายทำให้สามารถเคลื่อนไหวได้ในแนวนอน ซึ่งมีความแตกต่าง
จากกิจกรรมที่กระทำบนบก อาจจะทำให้รู้สึกเหมือนกำลังบิน

นอกจากนี้การว่ายน้ำเป็นการเคลื่อนไหวที่ต้องใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ทั้งหมดของร่างกายเป็น
เวลานานในน้ำ และยังส่งผลให้ระบบไหลเวียนโลหิตกับระบบหายใจมีประสิทธิภาพในการทำงานดี
ยิ่งขึ้น กล่าวคือ จะทำให้กล้ามเนื้อหัวใจแข็งแรงขึ้น เป็นผลทำให้การสูบฉีดโลหิตดีขึ้น ความจุปอดมี
มากขึ้นเป็นผลทำให้สุขภาพแข็งแรง การกีฬาแห่งประเทศไทย (2536: 39-40) กล่าวว่า การว่ายน้ำ
เป็นการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพที่เหมาะสมกับทุกเพศทุกวัย

สิ่งที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ในปัจจุบันได้มีเยาวชนและประชาชนทั่วไปให้ความสนใจในกีฬา
ว่ายน้ำเป็นจำนวนมาก ซึ่งในส่วนของเยาวชนได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองส่งเสริมให้เป็นนักกีฬา
ตั้งแต่อายุยังน้อย โดยเริ่มตั้งแต่อายุ 5 ปีเป็นต้นไป ได้เข้าร่วมการแข่งขันรายการต่างๆ ที่มีการจัดการ
แข่งขันตลอดทั้งปี นักกีฬาเหล่านี้จะได้รับการฝึกซ้อมเพื่อที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเอง ตามโปรแกรม
การฝึกซ้อมของแต่ละสโมสรที่ตัวนักกีฬาสังกัดอยู่ ซึ่งนักกีฬาต้องมีส่วนประกอบในหลายๆ ด้าน
นักกีฬาที่ดีต้องสามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพภายใต้แรงกดดัน ต้องทำให้ภาพของการแข่งขัน
ดูดีในทุกๆ ด้าน การแสดงออกทางด้านวินัยและคงไว้ซึ่งความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติกิจกรรมให้ดี นักกีฬา
จะต้องได้รับประสบการณ์จากการฝึกซ้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจที่ต่อเนื่องมาอย่างถูกต้องและ
เป็นระบบ ซึ่งในแต่ละปีจะมีนักกีฬาในรุ่นเด็กเล็กที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น แต่ในทางตรงกันข้ามจำนวน
นักกีฬาวัยน้ำ ในรุ่นเด็กโตกลับมีจำนวนลดลง ปัจจุบันมีนักกีฬาวัยน้ำทุกรุ่นอายุที่แข่งขันกันอยู่ราว
20,000 คนทั่วประเทศ มีภาคใต้ 2,500 กว่าคน ภาคเหนือ 3,000 คน ภาคอีสาน 3,000 คนและ

ภาคกลาง 12,000 คน นักว่ายน้ำแต่ละคนมีเวลาเล่นที่ 1.1 – 1.3 เป็นส่วนใหญ่ แต่มีบางส่วนน้อยที่ยังคงแข่งขันอยู่ในช่วง ม.ปลาย เพราะมีความสามารถและมีใจรัก จากนั้นก็จะค่อย ๆ เลิกเล่น เพื่อศึกษาต่อ หรือเตรียมตัวเข้ามหาวิทยาลัย ทีมส่วนมากจะมีนักว่ายน้ำรุ่นโตกว่าอยู่ประมาณ 20% ของจำนวนสมาชิกในทีม ยกเว้นทีมที่มีชื่อเสียงมาก ๆ จะมีกลุ่มโตอยู่กันทั้งทีม (Elvis. 2006: Online) และ ประเทศสหรัฐอเมริกา มีนักว่ายน้ำประมาณ 180,000 คน และทุกปีจะมีนักว่ายน้ำเยาวชนเลิกจากการเป็นนักว่ายน้ำก่อนเวลาที่เหมาะสมปีละประมาณ 60,000 คน คิดเป็น 35% ทุก ๆ ปี (Elvis. 2006: Online)

จากการที่ผู้วิจัยได้มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ฝึกสอนและการตัดสินใจว่าว่ายน้ำภายในเขตกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่านักกีฬาในรุ่นเยาวชนอายุ 14 ปีขึ้นไป มีจำนวนลดลงเมื่อเทียบกับจำนวนนักกีฬาในรุ่นเยาวชนอายุต่ำกว่า 14 ปีลงมา ผู้วิจัยจึงได้ค้นคว้าหาข้อมูลในหลายๆด้าน ที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชนทำให้พบว่านักกีฬาแต่ละคนมีพื้นฐานความสามารถที่แตกต่างกัน พื้นฐานทางครอบครัวที่แตกต่างกัน และสิ่งที่สำคัญคือการสนับสนุนจากผู้ปกครอง การดูแลการฝึกซ้อมของผู้ฝึกสอน ตลอดจนตัวของนักกีฬาเองกับความสนใจในกีฬาว่ายน้ำ จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ทำให้นักกีฬาต้องเลิกเล่นกีฬาว่ายน้ำก่อนเวลาอันควร เพื่อจะได้ส่งเสริมและเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการลดจำนวนของนักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน เพื่อยกระดับมาตรฐานกีฬาว่ายน้ำในประเทศไทย

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาว่ายน้ำรุ่นเยาวชน ตามทัศนะของผู้ฝึกสอน ผู้ปกครองและนักกีฬา สังกัดสโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ประจำปี พุทธศักราช 2552

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาว่ายน้ำรุ่นเยาวชน ตามทัศนะของผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง และนักกีฬา สังกัดสโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ประจำปี พุทธศักราช 2552

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาว่ายน้ำรุ่นเยาวชนสังกัด สโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ประจำปี พุทธศักราช 2552 ซึ่งจะเป็นแนวทางในการนำข้อมูลไปปรับปรุงและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และส่งผลต่อการเป็นและไม่เป็น

นักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำรุ่นเยาวชน อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ฝึกสอน ผู้ปกครองและนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นต่อไป เพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานกีฬาวัยน้ำของประเทศไทย

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นผู้ฝึกสอน ผู้ปกครองและ นักกีฬาวัยน้ำรุ่นอายุ 12 - 14 ปีจากสังกัดสโมสรสมาชิกสมาคมวัยน้ำแห่งประเทศไทย ภาค 1 ประจำปี พุทธศักราช 2552 จำนวน 79 สโมสร โดยมีผู้ฝึกสอนจำนวน 79 คน นักกีฬาวัยน้ำรุ่นอายุ 12 -14 ปี จำนวน 250 คน และ ผู้ปกครองนักกีฬาวัยน้ำรุ่นอายุ 12-14 ปี จำนวน 250 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง และนักกีฬาวัยน้ำรุ่นอายุ 12 – 14 ปี จากสังกัดสโมสรสมาชิกสมาคมวัยน้ำแห่งประเทศไทย ภาค 1ประจำปี พ.ศ.2552 จำนวน 79 สโมสร โดยมีผู้ฝึกสอน จำนวน 79 คน นักกีฬาวัยน้ำรุ่นอายุ 12 -14 ปี ที่จะเป็นนักกีฬาต่อจำนวน 100 คน นักกีฬาวัยน้ำรุ่นอายุ 12 -14 ปีที่จะไม่เป็นนักกีฬาต่อจำนวน 100 คน และ ผู้ปกครองนักกีฬาวัยน้ำรุ่นอายุ 12-14 ปี จำนวน 100 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ จำแนกตามสถานะภาพของกลุ่มตัวอย่างได้แก่
 - 1.1 ผู้ฝึกสอน
 - 1.2 ผู้ปกครอง
 - 1.3 นักกีฬาวัยน้ำรุ่นอายุ 12 -14 ปีที่จะเป็นนักกีฬาต่อ
 - 1.4 นักกีฬาวัยน้ำรุ่นอายุ 12 -14 ปีที่จะไม่เป็นนักกีฬาต่อ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำ หมายถึง ลักษณะบางประการของนักกีฬาวัยน้ำหรือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬาวัยน้ำ มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำรุ่นเยาวชน ซึ่งแบ่งออกเป็นปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก

1.1 ปัจจัยภายใน หมายถึง ลักษณะบางประการที่มีอยู่ในตัวนักกีฬาว่ายน้ำ ที่ส่งผลต่อการมีทัศนคติและความต้องการในการเล่นกีฬาว่ายน้ำทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

1.2 ปัจจัยภายนอก หมายถึง ลักษณะบางประการและสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬาว่ายน้ำ และส่งผลต่อทัศนคติและความต้องการในการเล่นกีฬาว่ายน้ำทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

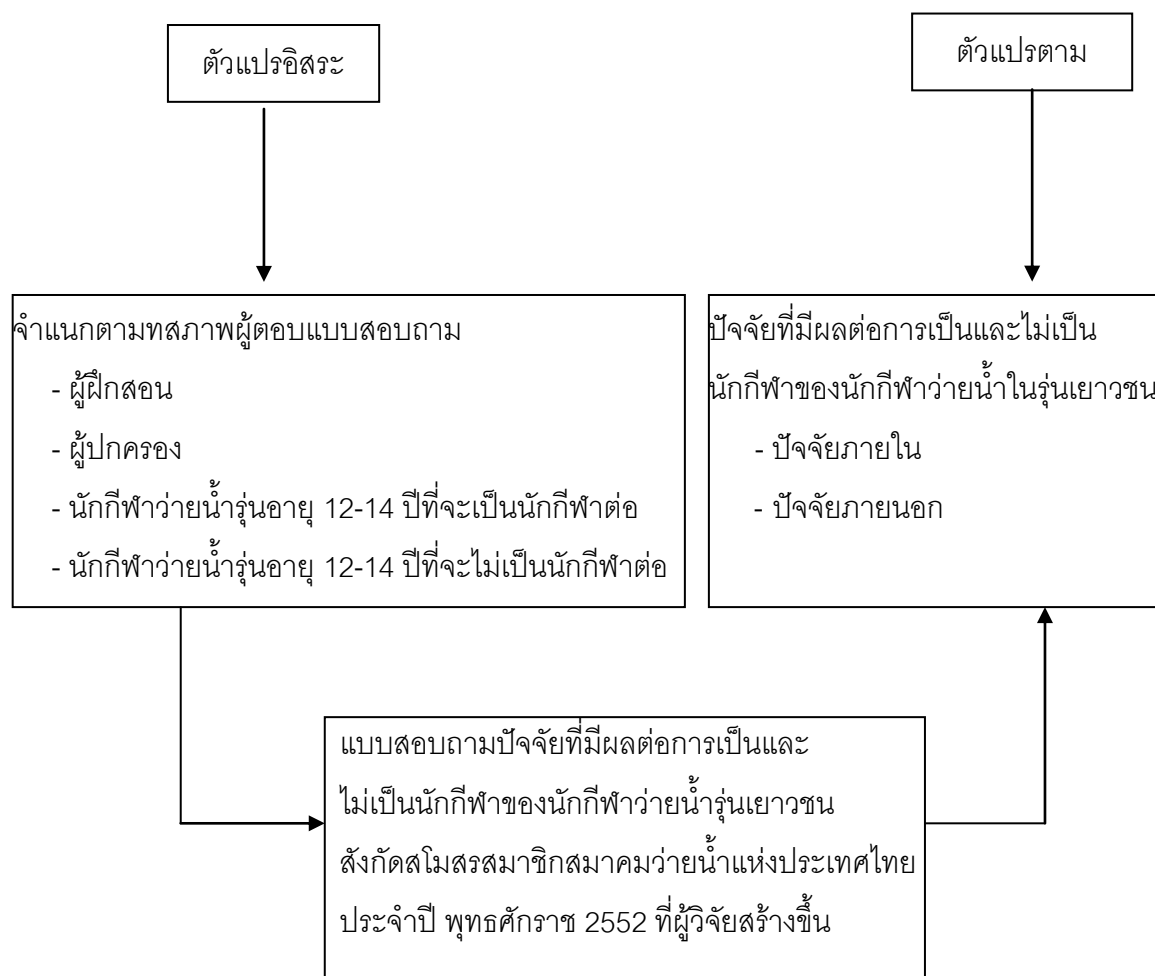
2. **นักกีฬาว่ายน้ำรุ่นเยาวชน** หมายถึง นักกีฬาว่ายน้ำที่มีรายชื่ออยู่ในสโมสรหรือชมรมว่ายน้ำต่างๆที่เป็นสโมสรสมาชิก สมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ประจำปี พุทธศักราช 2552 อายุ 12 – 14 ปี

3. **ผู้ฝึกสอน** หมายถึง ผู้ฝึกสอนที่มีรายชื่ออยู่ในสโมสรหรือชมรมว่ายน้ำต่างๆที่เป็นสโมสรสมาชิก สมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ประจำปี พุทธศักราช 2552

4. **ผู้ปกครอง** หมายถึง ผู้ปกครองของนักกีฬาว่ายน้ำรุ่นอายุ 12 – 14 ปี ที่สังกัดสโมสรหรือชมรมว่ายน้ำต่างๆเป็นสโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ประจำปี พุทธศักราช 2552

5. **สโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ภาค 1** หมายถึง สโมสรหรือชมรมว่ายน้ำ ที่ได้สมัครและปฏิบัติตามกฎระเบียบของสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ประจำปี พุทธศักราช 2552 และที่ตั้งของสโมสรหรือชมรมอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ปริมณฑลและภาคตะวันออก จำนวน 79 สโมสร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และสรุปผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นแนวทาง เพื่อสนับสนุนการวิจัยในครั้งนี้ พอสรุปได้ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
 - 1.1 ประวัติกีฬาว่ายน้ำ
 - 1.2 องค์ประกอบของการเป็นนักกีฬา
 - 1.3 ความหมายและความสำคัญของการฝึกซ้อมกีฬา
 - 1.4 ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อมกีฬา
 - 1.5 การพัฒนาและการวางแผนการฝึกซ้อมว่ายน้ำ
 - 1.6 บทบาทและหน้าที่ของผู้ฝึกสอนและนักกีฬา
 - 1.7 สมาชิกสโมสรและชมรมว่ายน้ำสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย
 - 1.8 ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาว่ายน้ำ
 - 1.9 ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจในการแข่งขันกีฬาของนักจิตวิทยาการกีฬา
 - 1.10 ลักษณะทางด้านร่างกายของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการเล่นกีฬา
 - 1.11 อารมณ์และองค์ประกอบอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเล่นกีฬา
 - 1.12 ปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้องกับความต้องการในการเล่นกีฬา
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 2.2 งานวิจัยในประเทศ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ประวัติกีฬาว่ายน้ำ

กีฬาว่ายน้ำ (Swimming) ถือเป็นศิลปะอย่างหนึ่ง เพราะมนุษย์สามารถว่ายน้ำได้ตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมนุษย์ที่ตั้งภูมิลำเนาอยู่ตามชายทะเล แม่น้ำ ลำคลอง และที่ราบลุ่มต่างๆ เช่น พวกเอสซีเรีย อียิปต์ กรีก และโรมัน มีการฝึกหัดว่ายน้ำกันมาตั้งแต่ก่อนคริสตกาล เพราะมีผู้พบภาพวาดเกี่ยวกับการว่ายน้ำในถ้ำบนภูเขาแถบทะเลทรายลิเบีย การว่ายน้ำในสมัยนั้นเพียงเพื่อให้สามารถว่ายน้ำข้ามไปยังฝั่งตรงข้ามได้ หรือเมื่อเกิดอุทกภัยน้ำท่วมป่าและที่อยู่อาศัยก็สามารถพาตัวไปในที่น้ำท่วมไม่ถึงได้อย่างปลอดภัย การว่ายน้ำได้มีวิวัฒนาการมาตั้งแต่สมัยโบราณ

จนถึงปัจจุบัน แต่มีหลักฐานบันทึกไว้นานนัก ราฟ โทมัส (Ralph Thomas) ให้ชื่อแบบว่ายน้ำที่มนุษย์ใช้ว่ายกันมาตั้งแต่เดิมว่า ฮิวแมน สโตรก (Human stroke) นอกจากนี้พวกชนชาติสลาฟและพวกสแกนดิเนเวียรู้จักการว่ายน้ำอีกแบบหนึ่ง โดยใช้เท้าเคลื่อนไหวในน้ำคล้ายกับว่ายน้ำ หรือที่เรียกว่าฟล็อกคิก (Flog kick) แต่วิธีการเคลื่อนไหวของท่าแบบนี้จะทำให้ว่ายน้ำได้ไม่เร็วนัก

การแข่งขันว่ายน้ำครั้งแรกได้จัดขึ้น วูลวิช บาร์ธ (Woolwich Baths) ใกล้กับกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ เมื่อปี พ.ศ. 2416 การแข่งขันครั้งนั้นมีการแข่งขันเพียงแบบเดียวคือ แบบฟรีสไตล์ (Free style) โดยผู้ว่ายน้ำแต่ละคนจะว่ายแบบใดก็ได้ ในการแข่งขันครั้งนี้ เจ อาเธอร์ ทรัดเจน (J. Arhur Trudgen) เป็นผู้ได้รับชัยชนะ โดยเขาได้ว่ายแบบเดียวกับพวกอินเดียแดงในอเมริกาใต้ คือแบบยกแขนกลับเหนือน้ำ ซึ่งเป็นวิธีการว่ายน้ำของเขาได้กลายเป็นแบบที่ได้รับความนิยมมากจนได้ชื่อว่า ท่าว่ายน้ำแบบทรัดเจน (Trudgen stroke) ประชาชนชาวโลกได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับการว่ายน้ำเพิ่มมากขึ้น เมื่อเรือเอก Mathew Webb ได้ว่ายน้ำข้ามช่องแคบอังกฤษจากเมืองโดเวอร์ คาเลียส เมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2418 โดยใช้เวลาทั้งสิ้น 21 ชั่วโมง 45 นาที ด้วยการว่ายแบบกบ (Breast stroke) ชาวความสำเร็จอันนี้ได้สร้างความพิศวงและตื่นเต้นไปทั่วโลก ต่อมาเด็กชาวอเมริกันชื่อ เจอทูด อีเดอร์ลี (Gertude Ederle) ได้ว่ายน้ำข้ามช่องแคบอังกฤษ เมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2469 ทำเวลาได้ 14 ชั่วโมง 31 นาที โดยว่ายน้ำแบบท่าควดว (Crawl stroke) จะเห็นได้ว่าในชั่วระยะเวลา 50 ปี การว่ายน้ำได้วิวัฒนาการก้าวหน้าขึ้นเป็นอย่างมาก ถ้าหากได้พิจารณาถึงเวลาของคนทั้งสองที่ทำได้ แบบและวิธีการว่ายน้ำได้รับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดความเร็วขึ้นเสมอ ในบรรดานักว่ายน้ำทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวแลนเคเชียร์ และออสเตอร์เลีย ได้ดัดแปลงวิธีว่ายน้ำแบบทรัดเจน ซึ่งก็ได้รับผลดีในเวลาต่อมา กล่าวคือ บาร์นี ไครัน (Barney Kieran) ชาวออสเตอร์เลียและ ที เอส บัทเทอร์บาย (T. S. Battersby) ชาวอังกฤษ ได้ว่ายน้ำแบบที่ปรับปรุงมาจากทรัดเจน เป็นผู้ครองตำแหน่งชนะเลิศของโลกเมื่อปี พ.ศ. 2449-2415 อเล็ก วิคแฮม (Alex Wickham) ชาวเกาะโซโลมอนเป็นผู้ริเริ่มการว่ายน้ำแบบท่าควดวและเป็นผู้ครองตำแหน่งชนะเลิศของโลก ระยะทาง 50 หลา เขาได้กล่าวว่าเด็กโซโลมอนทุกคนว่ายน้ำแบบนี้ทั้งนั้น ต่อมาท่าว่ายน้ำแบบควดวจึงเป็นที่นิยมฝึกหัดกันโดยทั่วไป กีฬาว่ายน้ำได้จัดเข้าไว้ในการแข่งขันโอลิมปิกเมื่อปี พ.ศ. 2436 และได้จัดการแข่งขันมาจนถึงปัจจุบัน ด้วยเหตุดังกล่าวกีฬาว่ายน้ำก็ได้รับความสนใจจากคนทั่วไป และถือเป็นส่วนหนึ่งของการแข่งขันกีฬโอลิมปิก มีการพัฒนากีฬาว่ายน้ำให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นเป็นลำดับ โดยมีผู้คิดแบบและประเภทของการว่ายน้ำเพื่อความสนุกสนาน และความตื่นเต้นในการแข่งขันมากขึ้น

องค์ประกอบของการเป็นนักกีฬา

แครอน (อุดม พิมพ์า. 2526 : 14; อ้างอิงจาก Carron. 1980: 4 –6) ได้กล่าวว่า ความสามารถในการเล่นกีฬามาจากองค์ประกอบที่สำคัญอย่างเฉพาะ องค์ประกอบเหล่านี้แบ่งออกเป็น 4 ประการ คือ

- 1.ทางสรีรวิทยา
- 2.ทางสังคม
- 3.ทางโครงสร้างทางร่างกาย
- 4.ทางจิตวิทยา

จากองค์ประกอบของความสามารถในการเล่นกีฬาที่กล่าวมาแล้วนั้น อาจสรุปได้ตามความสำคัญขององค์ประกอบได้ดังนี้

- 1.ปัจจัยด้านโครงสร้างร่างกายและสรีรวิทยา ได้แก่ ลักษณะของร่างกายที่มีสัดส่วนที่เหมาะสม มีความสมบูรณ์แข็งแรงของกล้ามเนื้อ
- 2.ปัจจัยทางด้านสังคม ได้แก่ สภาพแวดล้อมรอบตัว ครอบครัวผู้สนับสนุน และผู้ที่เกี่ยวข้อง
- 3.ปัจจัยด้านจิตวิทยา ได้แก่ ความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์เมื่อมีความต้องการย่อมเกิดแรงบัลดาลใจ เกิดพลังในการฝึกซ้อมอย่างจริงจัง ปัจจัยดังกล่าวเหล่านี้ ย่อมจะมีอยู่ในคุณสมบัติของนักกีฬาที่มีความสามารถสูง โดย อาร์ รังสินันท์ (กรรณิกา อุ่นแจ่ม.2529: 42 ; อ้างอิงจาก อาร์ รังสินันท์. 2527: 1) ได้กล่าวถึงความหมายของเด็กที่มีความสามารถสูง โดยใช้คำว่า เด็กฉลาด เด็กอัจฉริยะ เด็กเก่ง เด็กที่มีพรสวรรค์ หรือเด็กปัญญาเลิศ ว่าหมายถึงเด็กหรือบุคคลที่มีความสามารถเฉพาะอย่างทางวิชาการ เก่งคณิตศาสตร์ เก่งทางภาษา เก่งทางคอมพิวเตอร์ มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถคิดดัดแปลงปรับปรุงของเดิมให้แปลกใหม่อย่างคาดไม่ถึง คิดแก้ปัญหา หรือคิดประดิษฐ์สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม การที่มีความสามารถทางด้านต่าง ๆ ดังกล่าวนี ปัจจุบันรวมเรียกว่า ความเป็นปัญญาเลิศและความถนัดเฉพาะด้าน (The Gifted and Talented) และความสามารถพิเศษของบุคคลหนึ่งอาจเด่นชัดเพียงด้านเดียวหรือหลายด้านก็ได้

ประทุม ม่วงมี (2527: 292) ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่จะชี้ว่า คนเราจะประสบผลสำเร็จจากการเล่นกีฬามากน้อยแค่ไหนนั้น ขึ้นอยู่กับอิทธิพลที่มีต่อความสำเร็จทางการกีฬามี 3 กลุ่ม ดังนี้

- 1.ปัจจัยทางสรีรวิทยา (Physiological Factors) ปัจจัยทางสรีรวิทยาเกี่ยวข้องกับระดับของสมรรถภาพ หรือสภาพร่างกายที่เหมาะสมกับกีฬาประเภทต่าง ๆ ว่ามีมากน้อยเพียงใดในการเล่นกีฬาประเภทใดประเภทหนึ่ง หากนักกีฬามีสภาพร่างกายที่เหมาะสมและพร้อม

2.ปัจจัยทางจิตวิทยา (Psychological Factors) เป็นปัจจัยทางจิตวิทยา เป็นปัจจัยที่วัดได้ยากแต่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬาอยู่ส่วนหนึ่ง ปัจจัยทางจิตวิทยาอาจมีบทบาทต่อความสำเร็จ ได้แก่ แรงจูงใจ หรือความยิ่งใหญ่ของการแข่งขัน การประชาสัมพันธ์ หรือการทำให้รู้จักเสียงเชียร์จากผู้ชม การสนับสนุนที่อยู่เบื้องหลัง

3.ปัจจัยทางกายภาพ (Physical Factors) ปัจจัยทางกายภาพเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่เรามองข้ามไม่ได้ เพราะหลายๆ โอกาส ปัจจัยนี้สามารถแยกผู้ชนะออกจากผู้แพ้ได้ ปัจจัยที่อยู่ในกลุ่มนี้ได้แก่ สภาพดินฟ้าอากาศ อุปกรณ์ที่ใช้ สถานที่หรือสนามแข่งขัน วิธีจัดระบบ หรือแบ่งสายการแข่งขัน นอกจากนี้ เกษม นครเขตต์ (2531 : 65-66) ได้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญ ๆ ที่มีอิทธิพลต่อความสามารถของนักกีฬาในการแข่งขันไม่ว่าระดับใดดังนี้

1.ปัจจัยทางสรีรวิทยา ได้แก่ ความแข็งแรงสมบูรณ์ทางกายภาพของนักกีฬาที่เกี่ยวข้องกับสภาพร่างกายของนักกีฬาว่า มีความสมบูรณ์มากน้อยเพียงใดหลังจากได้รับการฝึกซ้อมมาแล้ว

2.ปัจจัยทางเทคนิคและทักษะ ได้แก่ การฝึกทักษะ และยุทธวิธีการเล่นเพื่อเป็นฝ่ายได้เปรียบ คู่แข่งขัน

3.ปัจจัยทางจิตวิทยา ได้แก่ ความพร้อมทางด้านขวัญและกำลังใจของนักกีฬาซึ่งอาจมองว่าเป็นอิทธิพลจากแรงเชียร์ของผู้ดูตลอดจนการได้รับการสนับสนุนเอาใจใส่จากผู้หลักผู้ใหญ่ในประเทศ ซึ่งก็มีอยู่บ้างแต่ปัจจัยทางเทคนิคที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการแข่งขันโดยตรงคือ การฝึกซ้อมเพื่อควบคุมจิตหรือสมาธิของนักกีฬานั้นเอง กีฬาทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นประเภทบุคคลหรือประเภททีม นักกีฬาต้องมีความสามารถในการควบคุมจิตใจให้แน่วแน่ จึงจะปฏิบัติออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณ เพื่อการฝึกซ้อมและแข่งขันซึ่งจะส่งผลกระทบโดยตรงต่อความพร้อมในปัจจัย 3 ด้านที่กล่าวมาข้างต้น

5.ปัจจัยทางชาติกำเนิด ได้แก่ สิ่งที่เกิดตัวมาตั้งแต่เกิด ซึ่งบางครั้งเรียกว่า พรสวรรค์ เช่น อาจพบว่าบางคนมีพรสวรรค์ในการเคลื่อนไหวบางอย่างที่เอื้อต่อการเล่นกีฬาบางประเภท เมื่อนำมาฝึกซ้อมกีฬาประเภทนั้น ๆ อย่างมีระบบก็จะกลายมาเป็นนักกีฬาที่มีความสามารถสูงสุด

ความหมายและความสำคัญของการฝึกซ้อมกีฬา

ความหมายของการฝึกซ้อม

จากการค้นคว้าทฤษฎีและหลักการของการฝึกซ้อมจากตำราทางวิชาการต่างๆ ได้ให้ความหมายการฝึกซ้อมไว้ดังนี้

เจริญ กระบวนรัตน์ (2532: 5) ได้ให้ความหมายของการฝึกซ้อมไว้ว่า การฝึกซ้อมหมายถึง การพัฒนาเสริมสร้างขีดความสามารถในการเคลื่อนไหวของร่างกาย ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

สามารถทำได้ด้วยการเร่งเร้ากระตุ้นให้ระบบการทำงานอวัยวะต่าง ๆ ภายในร่างกายต้องการทำงานมากขึ้นมากกว่าปกติ ในทำนองเดียวกันการเพิ่มระดับความสามารถให้สูงสุดให้นักกีฬากระทำได้ด้วยการปรับเปลี่ยนปริมาณความหนักในการฝึกซ้อมให้สอดคล้องได้จังหวะเหมาะสมและต่อเนื่องกันหลายวิธี เพื่อให้เกิดประโยชน์และความสามารถสูงสุดแก่นักกีฬา นอกจากนี้ จำเป็นต้องศึกษาข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกให้เข้าใจแน่ชัด ก่อนที่จะเริ่มลงมือทำการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องจริงจัง ทั้งนี้เพราะการฝึกซ้อมจะมีผลต่อเนื่องโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงระบบการทำงานของอวัยวะภายในร่างกาย

ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา (2534 : 9) การฝึกซ้อม หมายถึง การให้ส่วนต่างๆ ของร่างกายที่ใช้เล่นกีฬาได้ทำงานมากกว่าในภาวะปกติอย่างเป็นระเบียบ และเพิ่มขึ้นอย่างเป็นลำดับ เป็นผลให้ร่างกายส่วนนั้น ๆ และอวัยวะที่เกี่ยวข้องเปลี่ยนแปลงทั้งรูปร่าง และการทำงานจะเหมาะสมกับความต้องการของนักกีฬาที่ฝึก

มงคลชัย ช่างต่อ(2537 : 8) การฝึกซ้อม หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติกิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกายด้วยวิธีต่าง ๆ อย่างมีระบบเป็นขั้นตอนเพื่อที่จะพัฒนาร่างกายและจิตใจให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นตามความต้องการหรือจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ อันเป็นผลดีต่อการเล่นกีฬาและเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันสูงสุดด้วย

กล่าวโดยสรุป การฝึกซ้อม คือ การปฏิบัติกิจกรรมให้ร่างกายเกิดการเคลื่อนไหวที่ถูกต้องซ้ำ ๆ กันอย่างเป็นขั้นตอนอย่างสม่ำเสมอ โดยส่งผลต่อการทำงานในระบบต่าง ๆ ของร่างกายให้มีการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

ความสำคัญของการฝึกซ้อม

การฝึกซ้อมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักกีฬาทุกประเภทเพราะการฝึกซ้อมที่ได้กระทำจนบรรลุเป้าหมายแล้ว จะทำให้บุคคลที่ได้รับการซ้อมเกิดความพร้อมทั้งด้านร่างกายและจิตใจก่อนที่จะลงมือทำการแข่งขัน นอกจากการฝึกซ้อมจะมีผลต่อร่างกายหรือสมรรถภาพโดยตรงแล้วยังมีผลต่อด้านอื่น ๆ อีก ดังที่ สุเมท พรหมอินทร์ (2531 : 5) ได้กล่าวถึงผลของการฝึกซ้อมที่มีต่อด้านอื่น ๆ อีกคือ

1. ด้านจิตใจ การฝึกซ้อมกีฬาเสมือนหนึ่งการจำลองการแข่งขัน เพื่อให้ผู้ได้รับการฝึกซ้อมเกิดความเชื่อมั่น ความศรัทธาในความสามารถของตนอย่างมีเหตุผล ทำให้จิตใจมั่นคงไม่หวั่นไหว ตระหนักตกใจ เมื่อเวลาทำการแข่งขันจริง

2. ด้านสังคม การฝึกซ้อมจะทำให้นักกีฬาและผู้เกี่ยวข้องรู้จักปรับตัวเข้ากับผู้อื่นเพื่อหลอหลอมความแตกต่างของแต่ละคนให้เป็นเสมือนบุคคลเดียวกัน เพื่อเป้าหมายแห่งชัยชนะร่วมกัน

3. ด้านอารมณ์ในการฝึกซ้อม ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักให้อภัย ควบคุมอารมณ์ มีการยับยั้งชั่งใจมีอารมณ์ดี

4. ด้านสติปัญญา การฝึกซ้อมจะทำให้ผู้เล่นได้ใช้สมองหรือสติปัญญาในการเรียนรู้ทักษะ เทคนิค และกลวิธีการเล่น สามารถที่จะตัดสินใจแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และนำทักษะที่ฝึกมาใช้อย่างเหมาะสม

กรวี บุญชัย (2540: 116) ได้กล่าวไว้ว่า การแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ นักกีฬาจะต้องมีสมรรถภาพทางกายที่สมบูรณ์ เพราะจะเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติทักษะทางกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ นิติยา เกิดจันทิก (2539: 1) ที่กล่าวว่า สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้ให้นักกีฬามีทักษะมีประสิทธิภาพและมีสมรรถภาพทางกายที่ดีคือการฝึกซ้อมที่ดี

ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อมกีฬา

ทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดร์หรือการเรียนรู้แบบลองผิดลองถูก(Thorndike's Connectionism or Trial and error Learning)

ธอร์นไดร์ เชื่อว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการแก้ไขปัญหา เมื่อผู้ประสบปัญหาซึ่งไม่เคยพบเห็นมาก่อนจะแสดงอาการตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ที่เป็นปัญหานั้นอย่างเดาสุ่มซึ่งเรียกว่าการลองผิดลองถูก (Trial and error) นั่นคือผู้เรียนจะลองทำหลาย ๆ วิธี เพื่อค้นหาการกระทำที่ถูกต้อง

กฎการเรียนรู้ของธอร์นไดร์ที่สำคัญมี 3 กฎ สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการฝึกทักษะกีฬาได้เป็นอย่างดี คือ

1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎนี้กล่าวถึงสภาพความพร้อมของผู้เรียนทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

1.1 ทางด้านร่างกาย หมายถึง ความพร้อมทางวุฒิภาวะและอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น แขน ขา หู ตา เป็นต้น

1.2 ทางด้านจิตใจ หมายถึง ความพร้อมที่เกิดจากความพึงพอใจเป็นสำคัญถ้าเกิดความพอใจย่อมนำไปสู่การเรียนรู้ ถ้าเกิดความไม่พอใจจะทำให้ไม่เกิดการเรียนรู้ หรือทำให้เกิดการเรียนรู้หยุดชะงักไป

2. กฎแห่งการฝึก (Law of Exercise) กฎข้อนี้กล่าวถึงการฝึกฝนหรือการกระทำบ่อย ๆ จะทำให้เกิดความชำนาญยิ่งขึ้น หรืออีกนัยหนึ่งทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและถาวรและในทางกลับกัน ถ้าไม่ได้ฝึกหรือได้ทำบ่อย ๆ ความชำนาญและความถูกต้องจะลดลง

3. กฎแห่งผล (Law of Effect) กฎข้อนี้กล่าวถึงผลที่ได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้แล้วว่า ถ้าได้รับผลที่พึงพอใจอินทรีย์อยากที่จะเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าไม่ได้รับความพอใจอินทรีย์ก็ไม่อยากจะเรียนรู้หรือเกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียนรู้ได้

ทฤษฎีการเรียนรู้ของทอลแมน (Tolman's Theory)

ทฤษฎีนี้เชื่อว่าพฤติกรรมของมนุษย์ที่แสดงออกมาต้องมีจุดมุ่งหมายปลายทาง และเชื่อว่าการเรียนรู้เกิดจากการใช้เครื่องหมายเป็นตัวชี้ทางให้แสดงพฤติกรรมไปสู่จุดหมายปลายทาง แนวคิดที่สำคัญเกี่ยวกับการเรียนรู้ของทอลแมน มีดังนี้

1. ระดับความสามารถของบุคคล ย่อมมีระดับความสามารถที่แตกต่างกัน
2. การฝึกหัด การกระทำอะไรซ้ำ ๆ ซาก ๆ โดยไม่มีจุดมุ่งหมายย่อมไร้ผล
3. ความเข้าใจ เป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้

ทฤษฎีการเรียนรู้ของฮัลล์ (Hull's Theory)

ทฤษฎีนี้เชื่อว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นเมื่อคนเรามีความต้องการ เป็นแรงจูงใจให้แสดงพฤติกรรมต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการนั้นๆ และการตอบสนองจะดีขึ้นหรือเพิ่มขึ้นถ้ามีการเสริมแรง ในพฤติกรรมนั้นๆ ฮัลล์กล่าวว่า องค์ประกอบการเรียนรู้มีดังนี้

1. ความสามารถ (Capacity) เขาเชื่อว่าบุคคลแต่ละคนมีความสามารถในการเรียนรู้ต่างกัน
2. การจูงใจ (Motivation) ช่วยให้เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมมากขึ้น
3. การเสริมแรง (Reinforcement) การเสริมแรงจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น
4. ความเข้าใจ (Understanding) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีต้องสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นอย่างแท้จริง
5. การถ่ายโยงการเรียนรู้ (Transfer of Learning) ฮัลล์กล่าวว่า การเรียนรู้ใหม่ก็คล้ายกับการเรียนรู้เดิม ผู้เรียนจะตอบสนองการเรียนรู้ใหม่ที่คล้ายคลึงหรือเหมือนกับการเรียนรู้เดิมนั้น
6. การลืม (Forgetting) ฮัลล์กล่าวว่า เมื่อเวลาผ่านไป ถ้าอินทรีย์ไม่ได้ใช้สิ่งที่เรียนรู้นั้นบ่อย ๆ จะทำให้เกิดการลืมขึ้นได้ (มงคลชัย ช่างต่อ. 2537: 35 - 37)

การพัฒนาและการวางแผนการฝึกซ้อมว่ายน้ำ

กุญแจสำคัญในการฝึกซ้อมนั้นคือ ควรพัฒนาโดยธรรมชาติ สิ่งนี้หมายถึงการฝึกฝนนักกีฬาว่ายน้ำที่มีทักษะที่กว้างไกล แต่ละขั้นตอนของการพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำแตกต่างจากสิ่งที่คิด โดยเน้นความสำคัญการฝึกฝนนั้นจะต้องเน้นความถูกต้องและความเหมาะสมสำหรับระดับของ

อายุของนักกีฬา ฝึกฝนนักกีฬาวัยน้ำระดับมหาวิทยาลัยนำมาใช้กับนักกีฬาวัยน้ำระดับอายุ 10 ปี เพื่อให้สถิติลดลง นักกีฬาวัยน้ำที่อายุน้อยจะแสดงออกเกี่ยวกับการว่ายน้ำได้เพียงเล็กน้อยไม่เหมือนกับนักกีฬาวัยน้ำระดับมหาวิทยาลัย

สิ่งอื่นที่ต้องนึกคิดและต้องจดจำว่านักกีฬาทั้งหมดจะพัฒนาเฉพาะบุคคล อะไรที่บุคคลคนหนึ่งสามารถเรียนรู้เมื่ออายุ 7 ปี แต่บุคคลอื่นไม่สามารถเรียนรู้ได้ จนถึงอายุ 10 ปี อะไรที่บุคคลหนึ่งที่อายุ 14 ปี สามารถฝึกฝนได้ดี แต่บุคคลอื่น ๆ อาจจะต้องใช้เวลานานกว่าที่จะฝึกฝนได้นี้คือความเป็นจริงอย่างยิ่งของการว่ายน้ำซึ่งอาจจะพบเห็นได้ในการฝึกซ้อมในโรงเรียน เช่น การเรียนดนตรีหรือการเรียนอื่น ๆ เราจะต้องกลับมาคาดหวังในตัวของเราและทำการปรับปรุงในการวางแผนการฝึกซ้อม

การพัฒนาและการวางแผนการฝึกซ้อมว่ายน้ำ จะเน้นความสำคัญหลาย ๆ ส่วนดังนี้

1. การออกกำลังกาย (aerobic training) การฝึกฝนของการหมุนเวียนของระบบการหายใจ (oxygen system)
2. การฝึกฝนการว่ายน้ำที่จำกัดการหายใจ (Anaerobic training) ในขั้นตอนแรกและขั้นตอนที่สองและฝึกสปริน และดูการเปลี่ยนแปลงซึ่งต้องนำข้อมูลมาเปรียบเทียบก่อนและหลังการฝึก
3. การฝึกสโตรค, การออกตัว, การกลับตัว
4. การเน้นความสำคัญของการพัฒนาเป็นรายบุคคล ทางด้านความคิดและความเข้าใจของการเกี่ยวกับการฝึก ซ้อมว่ายน้ำ

แม้ว่าจะไม่เน้นเกี่ยวกับการฝึกซ้อม นักกีฬาวัยน้ำก็จะมองเห็นความสำคัญและความจำเป็นและทำให้สำเร็จได้ตามที่คาดหวังไว้เพื่อเป็นประสบการณ์ในการว่ายน้ำ ขบวนการในการพัฒนานี้ อาจจะเป็นการฝึกฝนแบบสำเร็จรูปและเฉพาะบุคคล แต่มีความแน่นอนซึ่งเป็นแนวทางในการก้าวต่อไปข้างหน้าของการว่ายน้ำที่สมบูรณ์

การฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬาวัยน้ำ อายุ 6 - 10 ปี (Training for Young Swimmers Ages 6 to 10)

แนวทางพื้นฐานทั่ว ๆ ไป ความคิดที่ช่วงอายุนี้นี้ไปด้วยความเร็วและยาวนานในทางที่พอจะเป็นไปได้ บนพื้นฐานของการฝึกฝนเล็กน้อยที่พอทำได้ กฎเกณฑ์คือลูกศรที่จะทำให้ให้นักว่ายน้ำรุ่นเยาว์นี้จะเรียนรู้และสนุกกับการเล่นกีฬาซึ่งประสบการณ์จะทำให้ประสบผลสำเร็จในเรื่องของเวลาในการแข่งขันและต้องส่งเสริมด้านเทคนิค

สิ่งที่สำคัญอย่างแรก คือควรจะฝึกฝนทางด้านสโตรค ทุก ๆ ระยะทางที่ว่ายน้ำจะต้องได้รับการแก้ไขให้ถูกต้องเพื่อให้เป็นรากฐานที่ดีและเป็นนิสัยและเหมาะสมกับระบบกล้ามเนื้อ

สิ่งที่สำคัญอย่างที่สอง โปรแกรมการฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬาว่ายน้ำคือการวางรากฐานในทางที่ดีขึ้นสำหรับสุขภาพ การออกกำลังกาย การสนุกกับการว่ายน้ำ และการทำท่าย

สิ่งที่สำคัญอย่างสาม การฝึกฝนว่ายน้ำสำหรับนักกีฬาว่ายน้ำนี้แท้จริงแล้วการฝึกว่ายน้ำก็เป็นการฝึกฝนแล้วในตัวของมันเอง ซึ่งเป็นพื้นฐานของการฝึกกระบวนการหายใจโดยธรรมชาติ นักว่ายน้ำรุ่นเยาว์ที่จะประสบความสำเร็จควรจะเริ่มเรียนว่ายน้ำโดยการว่ายน้ำด้วยสโตรคที่ถูกต้อง

การฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬาว่ายน้ำอายุ 11 - 14 ปี (Training in the Middle Years Ages 11 to 14)

กลุ่มอายุนี้เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อ นักกีฬาว่ายน้ำแต่ละคนจะถึงเวลาที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบต่างๆ ของร่างกายแตกต่างกันนานาับประการ สรีระทางร่างกายของนักว่ายน้ำในช่วงอายุนี้อาจเป็นกุญแจในการส่งเสริมเกี่ยวกับการฝึกกระบวนการไหลเวียนของการหายใจ (aerobic training) กลเม็ดนี้จะช่วยส่งเสริมให้ช่วยในการฝึกซ้อมให้ไม่ถดถอยลงจนกลายเป็นคำที่นักกีฬาว่ายน้ำเรียกว่า "mileage trap" โดยหลักเกณฑ์ในทางวิทยาศาสตร์ โปรแกรมการฝึกซ้อมมันอาจจะเป็นไปได้ที่ระบบ aerobic system มีความจำเป็นโดยปราศจากการฝึกซ้อมจริงในสระว่ายน้ำข้อจจจำที่พิเศษในคำสั่งนี้ มันเป็นไปได้เกี่ยวกับขั้นตอนแรกนี้ในนักว่ายน้ำรุ่นเยาว์โดยเพิ่มระยะทางการว่ายน้ำและเร่งระดับความเร็วขึ้น การปฏิบัติที่ผ่านมา ผู้ฝึกสอนแต่ละคนพยายามที่จะทำให้มันสมบูรณ์ แต่มีการมุ่งมั่นเป็นระยะเวลายาวนานซึ่งจะเป็นอันตรายในเวลาอันใกล้ โปรแกรมการว่ายน้ำที่ต้องเร็วและรุนแรงสามารถทำให้เกิดผลความเหนื่อยและการไม่สมดุลของการฝึกซ้อมจะทำให้เกิดบาดเจ็บในนักว่ายน้ำรุ่นเยาว์ ซึ่งจะทำให้เขาถ่วงหลังตลอดทั้งการไม่พัฒนาให้ก้าวต่อไป มันเป็นผลที่ทำให้การฝึกซ้อมเป็นเรื่องที่น่าเบื่อและเลิกฝึกซ้อม นั่นเป็นเหตุให้เกิดการจากไปในการเลิกจากกีฬาว่ายน้ำ

สโมสรว่ายน้ำต่างๆ ในอเมริกา เป็นสิ่งที่ยากสำหรับนักกีฬาว่ายน้ำแต่ละคนที่จะฝึกซ้อมมากถึงวันละ 5 ชั่วโมง ถ้าฝึกซ้อมด้วยระยะทางที่มากและยาวนานเป็นโปรแกรมที่เริ่มต้นที่เกินไป

จุดมุ่งหมายแรก มุ่งมั่นที่จะฝึกฝนเกี่ยวกับการหมุนเวียนของระบบการหายใจ (aerobic system) ตลอดถึงเพิ่มเติมหลักของทางวิทยาศาสตร์การกีฬาในขณะที่ว่ายน้ำและเวลาพัก

จุดมุ่งหมายที่สอง ส่งเสริมปรับปรุงแก้ไขท่าว่ายน้ำของนักกีฬาให้ถูกต้อง รวมถึงการออกตัวและการกลับตัวของนักกีฬา (Start and turns)

จุดมุ่งหมายที่สาม ให้เพิ่มเติมเกี่ยวกับสติปัญญาและท่าทางของนักว่ายน้ำให้เหมาะสมกับการเป็นนักกีฬา

จุดมุ่งหมายประการสุดท้าย เน้นนอนพลังงานที่จะได้จะมาจากท่าทางและรูปร่างรวมถึงสภาพจิตใจและความคิดเพื่อมาประสานประโยชน์

สรุปลำดับก่อนหลังที่สำคัญคือ

1. การออกกำลังกายเพื่อการหมุนเวียนของระบบหายใจ (aerobic development)
2. การพัฒนาสโตรคให้ถูกต้อง (Stroke development)
3. การพัฒนากิริยาท่าทางและความคิด (attitudinal development)
4. ฝึกสปรีน (Sprint training)

การฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬาว่ายน้ำ อายุ 14 - 18 ปี (Training in the High School Years Ages 14 to 18)

การฝึกซ้อมในช่วงอายุนี้นี้ทำให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น การเจริญเติบโตของร่างกายอย่างเต็มที่ที่เป็นโอกาสเหมาะที่จะเพิ่มการพัฒนาความแข็งแรง ซึ่งผลที่ได้ก็คือกำลังและความเร็วที่ดีขึ้น การฝึกบนบก (Dry - land) และการฝึกความแข็งแรงในสระว่ายน้ำสามารถทำได้ในช่วงอายุนี้นี้ และถือว่าการพัฒนาที่มีบทบาทสำคัญ นักว่ายน้ำในช่วงอายุนี้นี้ร่างกายเจริญเติบโตมากขึ้น เขาและเธอสามารถใช้เวลาทั้งหมดกับการฝึกซ้อมระบบเกี่ยวกับการจำกัดการหายใจ (anaerobic training) และการฝึกซ้อมสปรีน (sprint swimming) การฝึกระบบจำกัดการหายใจสิ่งที่แน็คคือ การเพิ่มเอ็มไซด์และกระตุ้นการพัฒนาระบบการไหลเวียนของเมลิ็ดเลือดแดงและพัฒนาระบบหายใจ ซึ่งเป็นสิ่งแรกๆที่ควรที่จะพัฒนานักกีฬาว่ายน้ำในช่วงอายุนี้นี้ แต่ในช่วงการแข่งขันต้องอุทิศการฝึกซ้อมบางช่วงเวลาให้แก่การฝึกซ้อมระบบการหายใจ (aerobic system) ซึ่งการฝึกซ้อมในระบบดังกล่าวจะทำให้ถึงขีดสูงสุด (peak) เร็วกว่าที่กำหนดไว้ ดังนั้นการฝึกซ้อมระบบการหมุนเวียนการหายใจจะนำมาพัฒนาระบบการว่ายน้ำที่จำกัดการหายใจ (anaerobic training)

การควบคุมท่าว่ายน้ำในแต่ละสโตรคก็ยังคงเป็นสิ่งสำคัญในช่วงอายุนี้นี้ (stroke mechanics) แต่ถ้านักกีฬาว่ายน้ำทั้งหลายได้เรียนรู้มาอย่างดีตั้งแต่เริ่มต้นก่อนที่จะมาถึงช่วงอายุนี้นี้ เขาทั้งหลายเพียงแต่นึกคิดถึงสโตรคที่ถูกต้องซึ่งเปรียบเสมือนเงาตามตัวมาอยู่แล้ว แน่นนอนถ้าเขาทั้งหลายจะต้องปรับปรุงสโตรคจะต้องเริ่มเสียทันทีทันใด

มีคำพูดที่คอยเตือนอยู่เกี่ยวกับสโตรค การพัฒนาทางร่างกายจะค่อย ๆ ปรากฏเป็นไปตามธรรมชาติเมื่อเวลาผ่านไป ดังนั้นการพัฒนาของสโตรคก็จะพัฒนาไปในแต่ละบุคคล เด็กที่ว่ายน้ำท่าผีเสื้อตอนอายุ 10 ปี ช่วงระยะที่ได้จะสั้นและเบาในแต่ละช่วงแขนขา และหากเป็นเด็กอายุ 16 ปี ช่วงแขนขาก็จะยาวกว่ามีน้ำหนักมากกว่าและมีความแตกต่างของช่วงแขนขามากกว่าซึ่งเป็นไปตามหลักธรรมชาติของสรีระศาสตร์ สโตรคของเขาจะเปลี่ยนไปเหมือนกับนักว่ายน้ำคนอื่น ๆ เมื่อเวลาผ่านไป การปรับปรุงเกี่ยวกับสโตรคเป็นสิ่งสำคัญ แต่การที่จะพยายามรักษาสโตรคให้เหมือนเดิมแทบที่จะเป็นไปได้และเป็นสิ่งที่ค่อนข้างแน่ที่จะต้องพัฒนาไม่ให้สโตรคนั้นแย่ลงกว่าเดิม

การฝึกออกกำลังกายบนบก (Dry land training) สำหรับกลุ่มอายุในช่วงนี้มันเป็น

สิ่งที่สำคัญที่จะต้องทำเป็นอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามความไม่สะดวกต่าง ๆ ก็เหมือนกฎเกณฑ์ที่จะต้องพัฒนา นั่นคือความจริงที่ว่ายในน้ำมิใช่ว่ายบนบก ช่วงเวลาการฝึกความแข็งแรงนี้จะต้องเน้นหนักและทำซ้ำกับน้ำหนักที่เบา ต่อมาเมื่อมีความแข็งแรงมากขึ้นก็ค่อยเพิ่มน้ำหนักมากขึ้น แต่ในความคิดแล้วการฝึกออกกำลังกายบนบกสำหรับนักกีฬาว่ายน้ำในช่วงอายุนี้นสมควรทำเพียงเล็กน้อยในระยะเวลาที่พอเป็นไปได้ ระยะเวลาจะทำให้เขาและเธอสามารถพอที่จะดำเนินการได้ต่อไป

การฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬาว่ายน้ำระดับวิทยาลัย (College - Age Training)

การฝึกซ้อมว่ายน้ำสำหรับนักกีฬาว่ายน้ำในช่วงอายุนี้นี้มีมากมาย ความจริงรางวัลที่ได้ก็เมื่อจบสิ้นการแข่งขันนักกีฬาในช่วงนี้กำลังพัฒนาถึงขีดสุดตลอดและตลอดระยะเวลาที่เตรียมตัวมาทั้งปีที่จะแสดงความสามารถและปฏิบัติให้ดีที่สุดเท่าที่มี

นักกีฬาในช่วงอายุนี้นี้กำลังมีความคิดที่ดีๆ เข้ามาสำหรับตัวเขา การฝึกซ้อมจะเกิดขึ้นอย่างเสมอในช่วงบ่ายในสระว่ายน้ำของสโมสรและเป็นเรื่องง่ายและปกติที่ต้องทำ ในกีฬาว่ายน้ำจะฝึกซ้อมในท่าว่ายและระยะเวลาของเขาซึ่งทั้งหมดแล้วก็เกี่ยวกับความสามารถ, ความสนใจในการพัฒนา และความสามารถทางสรีระมากมายที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพ เขาจัดทำกรฝึกซ้อมนอกเวลาพร้อมด้วยการฝึกอย่างง่าย ๆ ตามประสบการณ์ของเขาที่ผ่านมาความจริงนักว่ายน้ำในระดับนี้จะเผชิญกับความกดดันและเข้มงวดในวิทยาลัยหรือในสโมสรและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ โดยธรรมชาติ นั้นมิใช่เสมอไปที่จะนำมาซึ่งการอุทิศตนในการฝึกซ้อม แต่บนความถูกต้องของการอุทิศตนฝึกซ้อมนักกีฬาว่ายน้ำจะเปล่งใจต่อการพัฒนาของตนเอง

หลักหรือกฎเกณฑ์ในการพัฒนาการฝึกซ้อม มีเวลาในการฝึกซ้อมแต่ละชนิดของโปรแกรมการฝึกนั้นเป็นสิ่งที่ดี นักกีฬาว่ายน้ำจะได้ประโยชน์อย่างสูงโดยการเรียนรู้จักนึกคิดในรายละเอียดต่างๆ ของการฝึกซ้อมที่แท้จริงในเวลานั้นมันอาจจะเป็นไปได้ในการปฏิบัติอย่างไม่จริงจังโดยไม่สมัครใจที่จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสิ่งนี้จะทำให้เกิดผลเสียหายในภายหลังที่จะติดตามมา

การมุ่งฝึกซ้อมของนักกีฬาด้วยความเอาใจใส่ตลอดมาและความเอาใจใส่ของเขาและเธอจะพัฒนาการฝึกซ้อมอย่างดีที่สุดโดยผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถ สัญญาผูกมัดระหว่างผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถและการอุทิศตนและการตัดสินใจมุ่งมั่นของนักกีฬานี้คือ พลังอันมหัศจรรย์ (magic formula) ในการพัฒนาในการว่ายน้ำ นี่มิใช่เป็นเพียงพลังมหัศจรรย์ที่มีพลังมากไปกว่ากฎเกณฑ์ที่เหมาะสมแต่เป็นศิลปะที่ผสมกันอย่างกลมกลืนระหว่างกำลังใจและจิตวิญญาณของคนสองคน

บทบาทและหน้าที่ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา

บทบาทและหน้าที่ของผู้ฝึกสอน

ผู้ฝึกสอนเป็นผู้ที่มีอำนาจเต็มในการควบคุมดำเนินเกี่ยวกับการสอนและการฝึกซ้อม ทั้งในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขันสำหรับแนวความคิดของผู้ฝึกสอนกีฬาแต่ละคนอาจมีความแตกต่างกัน เพราะสาเหตุหลายประการ เช่นการศึกษา พื้นฐานของครอบครัว สภาพแวดล้อมและที่สำคัญวิธีในการสอน ปัจจัยเหล่านี้เป็นพื้นฐานในการประสบความสำเร็จในการเป็นผู้ฝึกสอน ดังนั้นจึงมีผู้ให้ความหมายและบทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอนไว้ดังนี้

สปีซาย บุญวีระบุตร (2539: 192 - 194) กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอน (Coach) ไว้ดังนี้ บทบาทของการเป็นผู้ฝึกสอน มีหลากหลายตามระดับของการเรียนรู้ ความสามารถ เพศ วัย และจุดมุ่งหมายในการฝึกกีฬา ความต้องการของนักกีฬาและแม้แต่บุคลิกภาพนักกีฬาหรือแม้แต่บุคลิกภาพผู้ฝึกสอน ย่อมทำให้บทบาทและพฤติกรรมผู้ฝึกสอนแตกต่างกัน

บทบาทของการเป็นผู้ฝึกสอน จึงไม่ใช่บทบาทใดบทบาทหนึ่งเพียงอย่างเดียว หากต้องมีหลายบทบาทเพื่อพัฒนานักกีฬาและความสามารถนักกีฬาไปพร้อมกัน ดังนั้นบทบาทผู้ฝึกสอนจึงควรเป็นหลายอย่างดังนี้

1. ผู้ฝึกสอน เป็นแม่แบบ (As a Role Model) ผู้ฝึกสอน เป็นผู้ที่มีอิทธิพลมากที่สุดทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อนักกีฬา โค้ชจะถ่ายทอดจัดปรับและส่งผ่านปรัชญา ค่านิยม ทัศนคติ การรับรู้ตนเองทั้งต่อการแข่งขันกีฬาและการกีฬาโดยรวมตลอดจนการดำเนินชีวิตของการกีฬา

2. ผู้ฝึกสอน เป็นแรงจูงใจ (As a Motivator) ผู้ฝึกสอน ควรมีบทบาทเป็นแรงจูงใจเพื่อให้นักกีฬามุ่งมั่นในการฝึกซ้อม เพื่อพัฒนาทักษะ และความสามารถในการเล่นกีฬา บทบาทเป็นแรงจูงใจของโค้ชจึงมีความจำเป็นและความสำคัญต่อนักกีฬาอย่างยิ่ง

3. ผู้ฝึกสอน เป็นแหล่งเรียนรู้ (As a Resource Person) ซึ่งแน่นอนที่สุด ผู้ฝึกสอน ต้องเฝ้าหาความรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการประยุกต์ใช้ในการพัฒนาความสามารถนักกีฬา ที่สำคัญที่สุด คือ ความรู้ ความสามารถในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬานั้น ๆ ทั้งด้านสมรรถภาพ กลวิธี (Technique) กลยุทธ์ (Tactic) และการวิเคราะห์ความสามารถนักกีฬาเพื่อการปรับปรุง แก้ไขให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพปลอดภัยในเวลาสั้น

4. ผู้ฝึกสอน ที่รู้บทบาทหน้าที่ (Roles and Rights) ผู้ฝึกสอน ที่ดีควรมีการศึกษาหรือมีข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการแข่งขันกีฬานักกีฬา เพื่อจะให้ทราบและกำหนดบทบาทของตนได้ถูกต้อง

5. ผู้ฝึกสอน ที่เข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences) บทบาทสุดท้ายที่ไม่ลดความสำคัญเลย คือ ความเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งด้านแรงจูงใจ ความ

พยายาม อารมณ์ ความสามารถในการเรียนรู้ ความฉลาด และความคิด ตลอดจนทักษะ สมรรถภาพ ร่างกายและสมรรถภาพจิต ซึ่งมีผลต่อการเล่นกีฬาทั้งสิ้น

การที่จะเป็นผู้ฝึกสอนที่ดีและมีความสามารถนั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ในการฝึกสอนแก่นักกีฬา แต่ละคนที่แตกต่างกันเพื่อสามารถที่จะพัฒนานักกีฬานั้น ๆ ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากที่สุดและที่สำคัญที่สุด คือ ความมุ่งมั่นและตั้งใจจริงของผู้ฝึกสอน รับรู้บทบาทและหน้าที่ของตนเอง ตลอดจนสร้างให้นักกีฬา รู้ บทบาท หน้าที่ และความมุ่งมั่น เพื่อจุดมุ่งหมายในการสร้างคนให้เป็น คนดี ดังนั้น ผู้ฝึกสอนที่มีประสิทธิภาพควรประกอบด้วยลักษณะสำคัญ ๆ ดังนี้

สุพิตร สมहित (2534: 10) ได้กล่าวถึง บทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอน ไว้ดังนี้

1. ต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของงานที่ตนทำ
2. สามารถหาวิธีที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ โดยเป็นวิธีการที่สะดวกประหยัดและมีประสิทธิภาพที่สูงที่สุดที่สำคัญคือ ไม่สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น แต่กลับเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมด้วย
3. สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์แข่งขัน
4. ต้องอุทิศเวลา แรงกาย แรงใจ ให้กับนักกีฬาและทีม
5. ทำงานอย่างมีระบบตามขั้นตอน โดยมีแผนการดำเนินงานไว้ล่วงหน้า มีการพัฒนาระบบการทำงานให้ดีขึ้นตลอดเวลา
6. มีความมั่นคงทางอารมณ์ไม่หวั่นไหวง่าย มีเหตุมีผลและมีความเป็นธรรมกับนักกีฬาทุกคน โดยไม่เลือกที่รักมักที่ชัง
7. เป็นคนกลางที่จะประสานความสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยเฉพาะในหมู่นักกีฬาหรือทีมกีฬา
8. ต้องพัฒนาปรับปรุงแก้ไขตนเองอยู่เสมอ โดยการศึกษาค้นคว้าทดลองวิธีการใหม่ ๆ เพื่อนำมาถ่ายทอดให้กับนักกีฬาของตนเองให้พัฒนาทักษะให้ดียิ่งขึ้น

บทบาทและหน้าที่ของนักกีฬา

พระพงษ์ บุญศิริ (2535 : 65 - 69) ได้กล่าวถึง บทบาทหน้าที่นักกีฬา ไว้ดังนี้

1. ความรับผิดชอบต่อตนเอง หน้าที่ ที่รับผิดชอบและทีม
2. รู้จักประสานด้านต่าง ๆ เช่น การประสานการฝึก การเล่น
3. รู้จักสร้างสุขภาพส่วนบุคคลให้อยู่ในสภาพพร้อมทุกระยะ
4. ศึกษาให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในกิจกรรมกีฬาที่เล่นให้ลึกซึ้ง

5. รู้จักพัฒนาด้านบุคลิกต่าง ๆ อย่างเหมาะสม คือ พัฒนาตนเอง พัฒนาด้านสังคม

6. สร้างสมรรถภาพความแข็งแรงและสภาพส่วนตัวอยู่เสมอ

7. ฝึกลักษณะการเป็นผู้นำที่เหมาะสมกับสถานะ

สมาชิกสโมสรและชมรมว่ายน้ำสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ปี 2552

จังหวัดตามภาคกีฬาจำนวน 5 ภาคกีฬา

ลำดับ	ภาค 1	ภาค 2	ภาค 3	ภาค 4	ภาค 5
1	ระยอง	สุพรรณบุรี	นครราชสีมา	สงขลา	เชียงใหม่
2	จันทบุรี	กาญจนบุรี	สุรินทร์	กระบี่	กำแพงเพชร
3	ฉะเชิงเทรา	ชัยนาท	กาฬสินธุ์	ชุมพร	เชียงราย
4	ชลบุรี	นครนายก	ขอนแก่น	ตรัง	ตาก
5	ตราด	นครสวรรค์	ชัยภูมิ	นครศรีธรรมราช	น่าน
6	นครปฐม	ปราจีนบุรี	นครพนม	นราธิวาส	พะเยา
7	นนทบุรี	อยุธยา	บุรีรัมย์	ปัตตานี	พิจิตร
8	ปทุมธานี	ราชบุรี	มหาสารคาม	พังงา	พิษณุโลก
9	ประจวบคีรีขันธ์	ลพบุรี	มุกดาหาร	พัทลุง	เพชรบูรณ์
10	เพชรบุรี	สระบุรี	ยโสธร	ภูเก็ต	แพร่
11	สมุทรปราการ	สิงห์บุรี	ร้อยเอ็ด	ยะลา	แม่ฮ่องสอน
12	สมุทรสงคราม	อ่างทอง	เลย	ระนอง	ลำปาง
13	สมุทรสาคร	อุทัยธานี	ศรีสะเกษ	สตูล	ลำพูน
14	สระแก้ว		สกลนคร	สุราษฎร์ธานี	สุโขทัย
15	กรุงเทพฯ		หนองคาย		อุดรธานี
16			หนองบัวลำภู		

ลำดับ	ภาค 1	ภาค 2	ภาค 3	ภาค 4	ภาค 5
17			อำนาจเจริญ		
18			อุดรธานี		
19			อุบลราชธานี		

ภาค 1

1. สโมสรนาวาน้ำ
2. สโมสรว่ายน้ำโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย
3. สโมสรกองเรือยุทธการ
4. สโมสรกีฬาทางน้ำสระจุฬารักษ์
5. ชมรมกีฬาทางน้ำมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
6. สโมสร แกรนด์ รอยัล ฉะเชิงเทรา
7. สโมสรชมะสิริอนุสรณ์
8. สโมสรจิมสวิมมิ่งคลับ
9. ชมรมว่ายน้ำจังหวัดฉะเชิงเทรา
10. สโมสร K.S.S.C. (แก้วมงคลสัมมากร 2)
11. ชมรมว่ายน้ำสิงห์
12. สโมสรโรงเรียนชาติศึกษา
13. สโมสรถนนอมมิตรพาร์ค
14. สโมสรทหารอากาศ
15. สโมสรบาร์ราคูด้าคลับ
16. ชมรมเบญจพลชลบุรี
17. สโมสรสระว่ายน้ำเรือนันทสสปอร์ต
18. ชมรม TUM Swimming CLUB
19. สโมสรปิยมรย์สปอร์ตคลับ
20. สโมสรพรหมประทาน
21. ชมรมว่ายน้ำโรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย
22. สโมสรมนคลับ
23. ชมรมว่ายน้ำจังหวัดชลบุรี (เยาวชน ม.บูรพา)

24. ชมรมว่ายน้ำเมืองพนัสนิคม
25. สโมสรว่ายน้ำโรงเรียนเทพสัมฤทธิ์วิทยา
26. สโมสรว่ายน้ำบูรณะศึกษา
27. สโมสรราชตฤณมัยสมาคม
28. ราชนาวีสโมสร
29. สโมสรราชนาวีสัตหีบ
30. สโมสรราชนาวีเสด็จเพชราวุธ
31. สโมสรว่ายน้ำโรงเรียนกีฬากรุงเทพมหานคร
32. สโมสรโรงเรียนจำอากาศ
33. สโมสรโรงเรียนนายเรือ
34. สโมสรโรงเรียนนายเรืออากาศ
35. ชมรมว่ายน้ำโรงเรียนบางกะปิ
36. ชมรมว่ายน้ำปทุมธานี
37. สโมสรว่ายน้ำรามอินทรา
38. ศูนย์กีฬาประชาชนเวศน์
39. สโมสรว่ายน้ำบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)
40. สโมสร R.S.S.C. (R.S. CLUB)
41. ศูนย์ฝึกกีฬาเฉลิมพระเกียรติ (ศฝย.)
42. ศูนย์ฝึกว่ายน้ำมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
43. สโมสรสตาร์สวิมมิ่งคลับ
44. ราชกรีฑาสโมสร
45. ชมรมว่ายน้ำสมาคมศิษย์เก่าแพทย์ศิริราช
46. ชมรมว่ายน้ำโรงเรียนศุภวรรณ
47. สโมสรสระว่ายน้ำโรงเรียนอำนวยการศิลป์
48. สโมสรสาธิตปทุมวัน
49. สโมสรสาธิตประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
50. สโมสรว่ายน้ำมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
51. สโมสร(สพก.)สระวิสุทธิธารมย์
52. สโมสรว่ายน้ำมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
53. สโมสรชินวร

54. สโมสร อควอ แอทแทค
55. สโมสรสาธิตจุฬาลงกรณ์ฯ
56. สโมสรโรงเรียนสตรีวิทยา 2
57. ชมรมว่ายน้ำจังหวัดนนทบุรี
58. สโมสรศิริสุขสปอร์ตคลับ
59. ชมรมว่ายน้ำกีฬาแสนสุข
60. ชมรม ดีไทม์ สวิมมิ่ง
61. ชมรมเยาวชนว่ายน้ำเทศบาลบ้านปึง
62. ชมรมว่ายน้ำโรงเรียนคริสต์ธรรมศึกษา
63. ชมรมอินทรา 5
64. ชมรมว่ายน้ำสาธิตเกษตรศาสตร์
65. ชมรมกีฬาว่ายน้ำกองทัพบก
66. สโมสรสระว่ายน้ำโรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์
67. ชมรมว่ายน้ำโรงเรียนรุ่งนภาพิทยา
68. สโมสรโรงเรียนศรีวิภรณ์
69. ชมรมว่ายน้ำรุ่งเรือง
70. สโมสรมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
71. สโมสรวรินทร์ทิพย์
72. สโมสรภาษานุสรณ์บางแค
73. สโมสรฉลามจันท์
74. สโมสรเพ็ญสมิทธิ์
75. ชมรมราชพฤกษ์นนท์
76. ชมรมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
77. สโมสร แฟนตาเซีย ลาภูน คลับ(บ.เดอะมอลล์ บางกะปิ คอมเพล็กซ์ จำกัด สาขา
บางแค)
78. ชมรมว่ายน้ำเมืองพนัสนิคมชมรมกีฬาว่ายน้ำโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ
79. สโมสร Siamese 2001 Synchronized Swimming Club

ภาค 2

1. ชมรมว่ายน้ำจังหวัดกาญจนบุรี

2. ชมรมว่ายน้ำโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี
3. ชมรมว่ายน้ำโรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง
4. สโมสรสระว่ายน้ำนายเทียน
5. ชมรมว่ายน้ำจังหวัดลพบุรี
6. ชมรมกีฬาทางน้ำศูนย์กีฬากรรมการทหารช่างจังหวัดราชบุรี
7. สโมสรกีฬาทางน้ำโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าฯ

ภาค 3

1. ชมรมว่ายน้ำจังหวัดศรีสะเกษ (วิทยาลัยพลศึกษา)
2. สโมสรว่ายน้ำเดอะมอลล์สวิมมิ่งคลับ นครราชสีมา
3. สโมสรนันทราชนนท์
4. สโมสรชนเห็นชอบมหาวิทยาลัยขอนแก่น
5. ชมรมว่ายน้ำปากช่อง - ภูตะวัน
6. สโมสรว่ายน้ำหนองคาย
7. สโมสรว่ายน้ำอุดรธานี

ภาค 4

1. ชมรมว่ายน้ำเทศบาลนครหาดใหญ่
2. สโมสรราชनावีสงขลา
3. ชมรมว่ายน้ำจังหวัดกระบี่
4. ชมรมว่ายน้ำสมาคมกีฬาจังหวัดพัทลุง
5. สโมสรภูเก็ตคันทรีโฮม
6. ชมรมว่ายน้ำเทศบาลนครตรัง
7. ชมรมว่ายน้ำโกมาซุม
8. ชมรมว่ายน้ำจังหวัดพังงา

ภาค 5

1. ศูนย์ฝึกว่ายน้ำโรงเรียนกีฬาลำปาง
2. สโมสรตงภูเกิดกองทัพภาคที่ 3
3. ชมรมว่ายน้ำน่านคริสเตียนศึกษา
4. ชมรมว่ายน้ำรัฐจิรวงศ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
5. ชมรมว่ายน้ำโรงเรียนดาราวิทยาลัย

6. ชมรมว่ายน้ำ ชาร่า เชียงใหม่
7. ชมรมว่ายน้ำอุนบาลโรจนวิทย์
8. สโมสรศิริพร เชียงใหม่
9. ชมรมว่ายน้ำสมโภชน์เชียงใหม่ 700 ปี
10. ศูนย์ฝึกกีฬาว่ายน้ำโรงเรียนเขलगค์นคร
11. ศูนย์ฝึกกีฬาว่ายน้ำแพร่
12. ชมรมว่ายน้ำจังหวัดเพชรบูรณ์
13. ศูนย์ฝึกว่ายน้ำกิตติยะเชียงใหม่
14. ชมรมว่ายน้ำโรงเรียนเชียงใหม่วิทยาคม
15. ชมรมอุนบาลเพชรบูรณ์
16. ชมรมศูนย์กีฬาภาค 5
17. สโมสรศิริพร เชียงใหม่สโมสรศูนย์ฝึกว่ายน้ำโรงเรียนกาวิละวิทยาลัย (เชียงใหม่)
18. ศูนย์ฝึกกีฬาว่ายน้ำสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตลำปาง

(ที่มา: สมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาว่ายน้ำ

ประเภทของแรงจูงใจในการเล่นกีฬา

แรงจูงใจเป็นปัจจัยกระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความต้องการหรือความโน้มเอียงที่จะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมมุ่งสู่จุดมุ่งหมาย จากเหตุผลนี้เองจึงทำให้มีผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจเป็นอย่างมาก และได้พยายามจำแนกประเภทของแรงจูงใจไปตามกฎเกณฑ์ต่างๆ ดังนี้

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2530: 236) ได้แบ่งประเภทแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังของการแสดงออกของพฤติกรรม ออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลเห็นคุณค่าของกิจกรรมที่ดี ทำด้วยความเต็มใจ โดยถือว่าการบรรลุในกิจกรรมนั้น ๆ เป็นรางวัลอยู่แล้ว

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลที่แสดงพฤติกรรมออกมาเพราะมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาจูงใจ ไม่ได้ทำเพื่อความสำเร็จในสิ่งนั้นเลย เช่น การกระทำเพื่อต้องการรางวัล ตำแหน่ง และเกรด เป็นต้น

สุชา จันทรโสม (2527: 101-110) ได้แบ่งทฤษฎีแรงจูงใจตามแหล่งที่มาของแรงจูงใจ ออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจทางสรีรวิทยา (Physiological Motivation) แรงจูงใจด้านนี้เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางด้านร่างกายทั้งหมด เพื่อให้บุคคลมีชีวิตอยู่ได้ เป็นความต้องการที่จำเป็นตามธรรมชาติมนุษย์ ได้แก่ ต้องการน้ำ อาหาร ต้องการพักผ่อนและปราศจากโรค เราสามารถวัดระดับความต้องการทางสรีระได้ จากการสังเกตพฤติกรรมและการกระทำของคนเรา โดยวัดจากความถี่ของการกระทำ การเลือกกระทำ การโต้ตอบสิ่งมาขัดขวาง

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา(Physiological Motivation) มีความสำคัญน้อยกว่าแรงจูงใจทางด้านสรีระวิทยา เพราะจำเป็นในการดำรงชีวิตน้อยกว่า แต่จะช่วยมนุษย์ทางด้านจิตใจจะทำให้มีสุขภาพจิตดีและสดชื่น แรงจูงใจประเภทนี้ ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็นและการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม ความต้องการความรัก และความเอาใจใส่ใกล้ชิดกับผู้อื่น

3. แรงจูงใจทางสังคมหรือแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้(Social Motivation) แรงจูงใจชนิดนี้มีจุดเริ่มต้นส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตของบุคคล และจุดมุ่งหมายของแรงจูงใจชนิดนี้มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่นๆ ที่มีต่อตนเอง แรงจูงใจทางสังคมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของบุคคล ได้แก่

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) เป็นความปรารถนาบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จ ซึ่งได้รับการส่งเสริมมาตั้งแต่วัยเด็ก จากผลของการศึกษาวิจัยพบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างอิสระเป็นตัวของตัวเอง ผิดกีดการช่วยเหลือตัวเองตามวัย จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความต้องการความสำเร็จในชีวิตสูง การฝึกให้บุคคลมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจึงต้องเริ่มต้นจากครอบครัว

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Afflictive Motivation) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการความเอาใจใส่ ต้องการความรักจากผู้อื่น

3.3 แรงจูงใจต่อความนับถือตนเอง (Self-Esteem Motivation) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลปรารถนาเป็นที่ยอมรับของสังคม มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนโดยทั่วไป ต้องการได้รับการยกย่องจากสังคม ซึ่งจะนำมาสู่ความนับถือตนเอง

ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจในการแข่งขันกีฬาของนักจิตวิทยาการกีฬา มอรีน อาร์. ไวส์ (อาร์. พันธมณี. 2534: 25 ; อ้างอิงจาก Maureen R. Weiss. 1992: 41)

ไวส์ได้กล่าวถึงแรงจูงใจของนักกีฬาว่าจะประกอบไปด้วยแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก (Intrinsic and Extrinsic Motivational Orientation) ถ้าบุคคลส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและพลศึกษาเพื่อความสนุกสนาน ความสนใจ ความพอใจ และประสบการณ์ในความสามารถของแต่ละบุคคล เรียกว่าแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivational) หรือแรงขับภายในของการร่วม (Intrinsic

Motives for Participation) แต่ถ้าการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของบุคคลส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมในการเข้าร่วม เช่น การยอมรับทางสังคม การให้รางวัล และสถานภาพทางสังคม จะเรียกว่า แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivational) นอกจากนี้ ไวส์ ได้กล่าวถึงงานวิจัยของแรงจูงใจในการเข้าร่วมในช่วงหลัง พบว่า การศึกษาจะครอบคลุมเรื่องของแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกที่เกี่ยวข้องกับความท้าทายของกีฬา (Challenge of Sport) การปรับปรุงพัฒนาทักษะ (Skill Improvement) ความตื่นเต้น (Excitement and Thrills) และจุดมุ่งหมายที่ประสบความสำเร็จ (Achievement of Personal Performance Goal) ชัยชนะ (Winning) และการได้รับรางวัล (Trophies and Award)

ไวส์ได้จำแนกทฤษฎีของนักจิตวิทยาสังคมที่ได้ศึกษาแรงจูงใจไว้ 2 มุมมอง ดังนี้

1. แรงจูงใจ เป็นตัวแปรที่เป็นผลที่แสดงออกมา (Outcome) ซึ่งจะถูกวัดในรูปของการเลือก ความพยายาม และพฤติกรรมที่ยังคงอยู่ จากการเปรียบเทียบแรงจูงใจ ได้รับพิจารณาว่าเป็นผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและปัจจัยสิ่งแวดล้อม โดย แอลเบอร์แมน (Alberman) ได้ยกตัวอย่าง เด็กที่เล่นกีฬาแล้วมีการแสดงออกของผู้ฝึกสอนในการเสริมแรงจูงใจทางบวก (Positive Approach) เช่น กล่าวชมเชยให้กำลังใจเมื่อกระทำผิด และเทคนิคต่างๆในการเสริมแรง เด็กเหล่านั้นมักจะต้องการเข้าร่วมเล่นกีฬาในครั้งต่อไป มากกว่าเด็กที่ผู้ฝึกสอนแสดงออกทางบวกน้อย

2. แรงจูงใจ เป็นปัจจัยความแตกต่างของแต่ละบุคคล โดยคลินท์ และไวส์ (Klint and Weiss) พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างแรงขับในการเข้าร่วมกับการรับรู้ในความสามารถ คาดการณ์ผลในการเข้าร่วมกิจกรรม จะไม่ทำให้เกิดการแรงขับในการเข้าร่วมครั้งต่อไป (Participation and Discontinuation Motives) ไวส์ (Weiss) ได้ทำการศึกษาในประเด็นที่ว่าเพราะเหตุใดคนจึงเข้าร่วมการแข่งขัน และเข้าร่วมการแข่งขันได้อย่างไร นักจิตวิทยาหลายท่านได้พยายามศึกษาและทำความเข้าใจว่าเพราะเหตุไรนักกีฬาแต่ละคนจึงยังคงเข้าร่วมเล่นกีฬาอยู่ ในทางกลับกันก็ยังสนใจที่จะศึกษาว่าปัจจัยอะไรทำให้นักกีฬาเลิกเล่นหรือเลิกเข้าร่วมการแข่งขันโดยสิ้นเชิง หรือเข้าร่วมการแข่งขันเป็นบางครั้งบางคราว ในช่วงทศวรรษที่ 1970 ได้มีการสำรวจและศึกษา เรื่องของแรงจูงใจในการเข้าร่วมการแข่งขัน การหยุดการเข้าร่วมในการแข่งขัน อาทิเช่น แอลเบอร์แมน และวูด (Alberman and Wood) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมแข่งขัน ออริกค์ (Orlick) ได้ศึกษาเรื่องการไม่สนใจในการเข้าร่วมการแข่งขัน แซปและฮอนเบอร์สตริกเกอร์ (Sapp and Hauberstricker) เป็นนักวิจัยกลุ่มแรกที่สนใจศึกษาในเรื่องการเข้าร่วมและไม่เข้าร่วมเล่นกีฬากับกลุ่มคนที่มีลักษณะเดียวกันจำนวนกว่าหนึ่งพันคนทั้งที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา กูลด์ (Guold) ได้สรุปผลล่าสุดของการวิจัยในรายการกีฬาเยาวชน และได้วางทิศทางการวิจัยในอนาคตว่า ควรเป็นการศึกษาความสนใจแบบทันทีทันใด และควรมีการศึกษาถึงการเข้าร่วมเล่นและแข่งขันกีฬา (Participation) และการเลิกเล่นกีฬา (Attrition) ของการเข้าร่วมใน

การเล่นกีฬาของเยาวชน นอกจากนี้ กูลด์ (Guold) ตั้งข้อสังเกตว่า งานวิจัยทางจิตวิทยาเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาเยาวชนได้เชื้อให้เกิดการพัฒนา และขยายขอบเขตของทฤษฎีทางจิตวิทยาเป็นอย่างมาก แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาโดยทั่วไป

1. แรงจูงใจ (Motivation Orientation) ในรูปแบบนี้จะมี 2 แบบ ที่จะอธิบายลักษณะของตัวบุคคล โดยมีความสัมพันธ์กันคือ แรงจูงใจภายใน (Intrinsic and Mastery) ถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญในกระบวนการเข้าร่วมอาทิเช่น การพัฒนาความสามารถปรับปรุงทักษะ การคบหาสมาคม การมีสมรรถภาพร่างกายแข็งแรง รูปร่างดี และความสนุกสนานที่ได้รับจากการเล่นกีฬา ในทางกลับกัน แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic and Outcome) ถือว่าเป็นผลของการเข้าร่วมการแข่งขัน เช่น การให้สังคมยอมรับ การได้รับรางวัล ชัยชนะ

2. ความพยายามที่ทำให้เก่งขึ้น (Mastery Attempts) นักกีฬาที่มีแรงจูงใจภายใน (Intrinsic and Mastery) จะเลือกเล่นกีฬาที่ท้าทายความสามารถ แม้จะยากแต่ก็อยู่ในระดับความสามารถของพวกเขา และพยายามสูงสุดที่จะได้รับชัยชนะ ส่วนนักกีฬาที่มีแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic and Outcome) จะเลือกเล่นกีฬาที่ง่าย ๆ หรือไม่ยากเกินไป เพื่อที่จะได้แสดงออกถึงความสามารถสูงสุดของตัวเอง หรือหลีกเลี่ยงการแสดงทักษะที่ไม่ถึงขั้น และการเลือกกีฬาที่ท้าทายมาก ๆ จะเพิ่มความเสี่ยงในการแสดงทักษะที่ต่ำ

3. ผลของความสามารถ (Performance Outcome) นักกีฬาที่มีแรงจูงใจภายใน (Intrinsic and Mastery) จะเน้นว่าเขาสามารถเล่นกีฬาให้ได้ใกล้เคียงกับกับมาตรฐานของนักกีฬา ส่วนนักกีฬาที่มีแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic and Outcome) จะเน้นผลของการแข่งขัน เมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่งของคนอื่น เขาจะคิดว่า การชนะแสดงถึงความสามารถสูง การพ่ายแพ้แสดงถึงความสามารถต่ำ ผลย้อนกลับและแรงเสริมจากผู้ใหญ่และเพื่อน (Feedback and Reinforcement by Adult and Peers) ปริมาณของการย้อนกลับและแรงเสริมจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง เป็นผลต่อการรับรู้พฤติกรรมของนักกีฬา คุณภาพของพฤติกรรมการสื่อสารอาจอ้างถึงพฤติกรรมเลียนแบบ การกล่าวคำชมเชยเมื่อทำได้ดี การช่วยแก้ไขแนะนำเมื่อทำผิดที่เกิดขึ้นจากผู้ฝึกสอน ครู พ่อแม่ เพื่อน จะมีส่วนทำให้การเล่นกีฬาจะคงอยู่ต่อไป ในขณะที่พ่อแม่จะมีบทบาทกับเด็กอายุน้อยจนถึงกลางๆ และเพื่อน ๆ จะเพิ่มบทบาทสำคัญขึ้นเรื่อยๆ เมื่อวัยเด็กตอนปลายจนถึงวัยรุ่น

4. การพัฒนาระบบการให้รางวัล และเป้าหมายที่เป็นมาตรฐาน (Development of a Standard of Goals) นักกีฬาที่มีแรงจูงใจภายใน (Intrinsic and Mastery) จะเลือกกีฬาที่ท้าทายเพื่อใช้ในการปรับปรุงตนเอง และการใช้แรงเสริมจากคนอื่น เพื่อพยายามให้ตัวเองเก่งด้วยตัวของตัวเอง และเขาจะพัฒนาระบบการให้รางวัลและตั้งมาตรฐานของตัวเองจากปัจจัยและเงื่อนไขภายใน ส่วนนักกีฬาที่มีแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic and Outcome) จะเลือกกีฬาที่ท้าทายน้อยกว่าเพื่อชนะโดยเทียบกับ

คนอื่น การเสริมแรงจากคนอื่นเพื่อผลของการเล่นและพัฒนาระบบการให้รางวัล และเป้าหมายจากปัจจัยภายนอก การพัฒนาขั้นนี้เชื่อมโยงกับแหล่งข้อมูลที่มีอยู่ในกีฬาแต่ละประเภทและความชอบของแต่ละบุคคลเพื่อที่จะตัดสินความสามารถของตัวเอง

5. การรับรู้ในเรื่องความสามารถและการควบคุม (Perception of Competence and Control) ความสามารถในการรับรู้ (Perception of Competence) เป็นโครงสร้างหลักของทฤษฎีแรงจูงใจ ระดับที่บุคคลรู้สึกว่าเขาสามารถทำได้ดีหรือไม่ เป็นตัวชี้วัดที่สำคัญมากต่อพฤติกรรมการเล่นกีฬาและการเข้าร่วม ส่วนการรับรู้ในการควบคุม (Perception of Control) เป็นระดับที่แต่ละคนรู้สึกว่าจะเอาชนะภายนอกหรือภายในที่มีผลต่อการชนะหรือแพ้ของตนเอง

6. ความรู้สึกรัก (Affect or Emotion) เกิดจากการเล่นกีฬา ความรู้สึกที่ดีในการเล่นกีฬา ได้แก่ สนุก ร่าเริง ความรู้สึกในแง่ลบ ได้แก่ ความวิตกกังวล เศร้า และนักกีฬาที่มีแรงจูงใจภายใน (Intrinsic and Mastery) จะมีความรู้สึกในทางบวกต่อการเล่นกีฬา โดยเขาคำนิยามว่าเล่นกีฬาเป็นกระบวนการเรียนรู้ทักษะทางกีฬา ส่วนนักกีฬาที่มีแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic and Outcome) จะมีความรู้สึกทางบวกก็ต่อเมื่อนักกีฬาได้รับชัยชนะเท่านั้น ปัจจัยนี้ไม่ค่อยได้รับความสนใจจากนักจิตวิทยาการกีฬาเท่าใดนัก แต่ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่เป็นตัวกลางระหว่างการยอมรับตนเองกับแรงจูงใจ

7. พฤติกรรมแรงจูงใจ (Motivation Behavior) ในที่สุดแล้วเป้าหมายของการพัฒนาทางจิตวิทยาเชิงบวก คือ การทำให้บุคคลมีพฤติกรรมการเล่นที่คงอยู่ หัวข้อเรื่องแรงจูงใจจึงมีส่วนจำเป็นต่อการค้นหาวิธีที่จะเพิ่มการเล่นกีฬาที่คงที่ และเพิ่มการเล่นกีฬาให้มากขึ้นโดยผ่านแรงจูงใจภายใน ในการมุ่งพัฒนาทักษะนักกีฬาให้เก่งและได้รับความสนุกสนานด้วย นักกีฬาที่มีแรงจูงใจภายใน (Intrinsic and Mastery) จะสนุกกับการเล่นกีฬา จะรู้สึกว่าตัวเองประสบความสำเร็จ เมื่อเขาสามารถพัฒนาตัวเองให้ถึงมาตรฐานของตัวเองที่ตั้งไว้ในกีฬานั้นๆ ส่วนนักกีฬาที่มีแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic and Outcome) จะคิดถึงความสำเร็จก็ต่อเมื่อตัวเขาเป็นผู้ชนะในการแข่งขันเท่านั้น และพยายามรักษาระดับการยอมรับความสามารถเอาไว้ คนที่พ่ายแพ้และได้รับประสบการณ์ไม่ดีมักจะเลิกกลางคัน (Drop Out)

จากทฤษฎีดังกล่าวทั้งหมดนี้ จัดว่าเป็นทฤษฎีแรงจูงใจและเป็นทฤษฎีที่มีผลต่อพฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคลทั้งสิ้น แต่ละทฤษฎีจะมีพื้นฐานความเชื่อและแนวความคิดที่แตกต่างกันออกไป การนำมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด จึงต้องศึกษาในหลายๆทฤษฎีและวิเคราะห์แนวความคิดของแต่ละทฤษฎีให้เข้าใจ ซึ่งในที่นี้จะเน้นความสำคัญที่แรงจูงใจภายในที่เกิดจากความต้องการของแต่ละบุคคลในการเข้าร่วมด้วยตนเอง เกิดความพึงพอใจต่อผลที่ได้รับจากการเข้าร่วมตามมาตรฐานที่ตนเองเป็นผู้กำหนด ในส่วนของแรงจูงใจภายนอกการเข้าร่วมจะเกิดจากสิ่งแวดล้อมภายนอกเป็น

ปัจจัยข้างต้นที่สำคัญ ดังนั้นความพึงพอใจที่จะเข้าร่วมในครั้งต่อไปจึงขึ้นอยู่กับผลตอบแทนที่จะได้รับจากความสำเร็จที่ปรากฏ

ลักษณะทางด้านร่างกายของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการเล่นกีฬา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527: 54) ได้กล่าวถึงลักษณะทางด้านร่างกายของนักเรียนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเล่นกีฬาไว้ดังนี้

1. นักเรียนในวัยนี้จะมีร่างกายอยู่ในระหว่างร่างกายเจริญเติบโต น้ำหนักและส่วนสูงจะเพิ่มขึ้นตามอัตราส่วนอย่างสม่ำเสมอ
2. โครงกระดูกของนักเรียนในวัยนี้มีความอ่อนตัวมาก อาจจะคด งอหรือหักได้ง่าย
3. ความสามารถในการทำงานของระบบไหลเวียนยังน้อยมาก เป็นเหตุให้มีความสามารถในการสะสมเหงื่อออกซิเจนได้น้อย และมีความทนทานของร่างกายน้อยตามไปด้วย
4. กล้ามเนื้อของส่วนต่างๆ ของร่างกายกำลังอยู่ในระหว่างการเจริญเติบโต ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อจึงอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะกล้ามเนื้อบริเวณแขนและไหล่
5. การทำงานประสานกันระหว่างกล้ามเนื้อและประสาทของส่วนต่างๆ ของร่างกายโดยทั่วไปยังน้อยมาก ทำให้นักเรียนในวัยนี้มีกำลังและสมรรถภาพที่จะควบคุมการเคลื่อนไหวต่างๆ ได้อย่างกว้างๆ เท่านั้น ถ้ามีการเคลื่อนไหวประณีตบรรจง หรือความละเอียดลออถี่ถ้วนจะยังไม่สามารถทำได้ที่ควร ประสาทยังไม่เจริญเติบโตเต็มที่เช่นเดียวกัน ทำให้ลำบากที่จะติดตามวัตถุเคลื่อนที่ และในขณะเดียวกันการสนองตอบสัญญาณหรือรีแอคชั่นก็ยังไม่ดีเท่าที่ควร

อารมณ์และองค์ประกอบอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเล่นกีฬา

ความหมายของอารมณ์

วารินทร์ สายโอบเชื้อ (252: 23) กล่าวว่า อารมณ์เป็นเหมือนความรู้สึกที่รุนแรง ทำให้จิตใจปั่นป่วนและแสดงพฤติกรรมออกมาอย่างรุนแรงต่างไปจากธรรมดาและ มักมีการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อหรือของต่อมบางอย่างควบคู่กันไปด้วย

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่ออารมณ์มีปัจจัยหลายอย่างที่มีอิทธิพลและส่งผลต่อพฤติกรรมทางอารมณ์รวมถึงอาจส่งผลต่อความต้องการในการเล่นกีฬา จำแนกได้ดังนี้

1. สุขภาพ หมายถึงทั้งสุขภาพจิตและสุขภาพกาย คนที่สุขภาพไม่ดีชี้โรคมีอาการเจ็บป่วยทางกายหรือทางใจบ่อยๆ มักจะเป็นคนที่มีอารมณ์เสื่อง่าย ตรงกันข้ามกับคนที่สุขภาพดี มักจะไม่อาการกังวลกลัว แท้จริงแล้วสุขภาพกายและสุขภาพจิตมีความสัมพันธ์ ถ้าสุขภาพกายไม่ดีจะเป็นสาเหตุให้สุขภาพจิตเสียไปด้วย ความบกพร่องทางร่างกายมีอิทธิพลต่ออารมณ์มาก

2. ความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า การทำงานหนักมาก นอนน้อยเกินไป พักผ่อนน้อยเกินไป ขาดอาหาร ฯลฯ ทำให้เหนื่อยอ่อน มีผลให้อารมณ์ไม่ดี บันดาลโทษได้ง่ายกว่าปกติ คนที่ร่างกายไม่แข็งแรงแบกหามอะไรหนักก็เหนื่อย ยิ่งถูกใช้ให้ทำอะไรที่ต้องใช้แรงงานมักจะพาลโมโหโทโส

3. ความสัมพันธ์ในครอบครัว ผู้ที่อยู่ใน ครอบครัวที่มีความอบอุ่น มีเสถียรภาพ มีความสมบูรณ์พร้อม มีความสัมพันธ์อันดีภายในครอบครัว ย่อมมีสุขภาพจิตดี อารมณ์มั่นคงปกติมั่นคง ตรงกันข้ามกับผู้ที่อยู่ในสภาพบ้านแตก อารมณ์ย่อมจะหวั่นไหว การเลี้ยงดูมีผลต่อการเกิดอารมณ์เจตคติของบิดามารดาญาติผู้ใหญ่ในครอบครัว มีส่วนสร้างอารมณ์ให้แก่เด็กอยู่มาก เด็กที่ได้รับการพินิจถนอมมากเกินไป เด็กที่ทอดทิ้ง ถูกคนสูงศักดิ์มักจะเป็นคนเจ้าอารมณ์ การเลี้ยงดูที่ผิดในวัยเด็กมีผลต่ออารมณ์ของเด็กมาก

4. ระยะเวลาของวัน แต่ละคนจะเหนื่อยในเวลาต่างๆ กัน บางคนเหนื่อยตอนเช้า บางคนกลางวัน บางคนเย็น แต่ละคนจึงโทษง่ายในเวลาต่างๆ กันตามเวลาที่เหนื่อย

5. สติปัญญา เด็กที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดมักจะกลัวสิ่งที่เป็นอันตรายมากกว่าเด็กที่ไม่ค่อยฉลาด และมีจินตนาการลึกลับ ซึ่ง ส่วนเด็กที่มีความบกพร่องทางสมอง จะควบคุมอารมณ์ไม่ค่อยได้

6. สิ่งแวดล้อมทางสังคม มีส่วนทำให้เป็นคนเจ้าอารมณ์ได้ เช่น สังคมที่ไม่ปลอดภัย ไม่มีสวัสดิภาพ ไม่มีอิสรเสรี ถูกอิทธิพลกดขี่ สภาพแวดล้อมปัจจุบันมีผลต่ออารมณ์

ปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้องกับความต้องการในการเล่นกีฬา การอบรมเลี้ยงดู

วิจิตร ศรีสะอ้าน และคณะ (2523: 198 -202) ได้กล่าวไว้ว่า การอบรมเลี้ยงดูของแต่ละครอบครัวมักจะแตกต่างกันตามลักษณะของความสัมพันธ์ในครอบครัว ความเชื่อ บุคลิกภาพของผู้ปกครองและความเป็นอยู่ของครอบครัว ในที่นี้แบ่งลักษณะของการเลี้ยงดูออกเป็น 8 ลักษณะ ซึ่งแต่ละลักษณะจะมีวิธีการเลี้ยงดูที่ดีและไม่ดีเปรียบเทียบกันในครอบครัวหนึ่งๆ อาจใช้การเลี้ยงดูหลายลักษณะไปด้วยกัน ลักษณะของการเลี้ยงดูมีดังนี้

1. การยอมรับและไม่ยอมรับ ในกรณีนี้หมายถึงการที่พ่อแม่อยากให้ลูกเกิดมาหรือไม่ ถ้าอยากให้เกิดก็จะยอมรับในความเป็นลูก แต่ถ้าไม่อยากให้เกิดก็จะเป็นปัญหาติดตามมามากมาย

การที่พ่อแม่ยอมรับ ก็มักจะให้การเลี้ยงดูที่อบอุ่น มีการเอาใจใส่ต่อความประพฤติเป็นอย่างดี ให้ความรักและความหวังเป็นอย่างเต็มที่ และมักจะหาเวลาให้ลูกเพราะลูกมีความสุขเมื่ออยู่กับลูก

สำหรับอีกพวกหนึ่งที่พ่อแม่ไม่ยอมรับ พ่อแม่แบบนี้มักจะรู้สึกว่าลูกที่เกิดมาทำให้เป็นอุปสรรคต่อภารกิจของตน มีความรู้สึกไร้ค่า และบางทีก็เกลียดชัง อาจมีการด่าว่าประชดประชัน พ่อแม่ลูกก็มักจะห่างเหินไม่สนิทสนมกันเด็กจะเป็นคนไม่มีความสุข มีความรู้สึกกดดัน

2. การให้เด็กเป็นตัวของตัวเองและการโอ้อวดเกินไป การเลี้ยงดูแบบนี้หมายถึงการที่พ่อแม่อบรมเลี้ยงดูแบบให้เด็กช่วยเหลือตัวเอง และแบบที่เห็นเด็กเป็นลูกแห่งเสมอ

การให้เด็กเป็นตัวของตัวเองนี้ พ่อแม่จะให้เด็กทำอะไรด้วยตัวเอง ปล่อยให้เด็กมีเวลา มีเวลาที่จะทำอะไรที่ต้องการบ้าง และสอนให้เด็กรู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบ เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างนี้จะเป็นเด็กที่มีความมั่นใจ มีความรับผิดชอบ อดทน กล้าตัดสินใจ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และอาจเป็นผู้นำที่ดีในอนาคต

ส่วนเด็กที่ถูกโอ้อวดจนเกินไปนั้น มักจะมาจากครอบครัวที่มีญาติสนิทอยู่ด้วยกันและเด็กอาจเป็นหลานคนแรก ผู้ใหญ่จะไม่ยอมให้เด็กทำอะไรเอง ไม่มีโอกาสริเริ่ม และไม่เคยมารู้จักความลำบาก ผลที่ออกมาเด็กจะเป็นคนที่ทำอะไรไม่เป็น แบบที่เรียกว่า เหยียบขี้ไก่ไม่ฝ่อ ต้องพึ่งพาผู้อื่นอยู่เสมอ ไม่สามารถทำอะไรได้ด้วยตนเองคือไม่มีความเชื่อมั่นในตัวเอง ไม่มีความอดทน และเมื่อเผชิญกับปัญหาในอนาคตก็อาจจะท้อถอยไม่มีความสามารถเอาชนะปัญหาได้

3. การสอนให้เด็กมีเหตุผลและการตามใจเกินไป การสอนให้เด็กมีเหตุผลและการตามใจเกินไป จะมีส่วนทำให้เด็กเป็นคนที่ไม่มีเหตุผลหรือเป็นคนที่เอาแต่ใจตนเอง เมื่อเวลาโตขึ้น

การสอนให้เด็กมีเหตุผลก็คือ การไม่ตามใจเด็กจนเกินไป โดยการให้การอธิบายให้เด็กรู้ถึงสาเหตุของการที่เด็กถูกห้ามกระทำการต่างๆ ซึ่งพ่อแม่จะต้องให้การอบรมอย่างใกล้ชิดอดละ ต้องให้ความรักความอบอุ่น จึงจะกระทำได้ การอบรมเลี้ยงดูแบบนี้จะมีผลเมื่อเด็กโตขึ้นจะเป็นคนมีเหตุผล ยอมรับในความคิดเห็นของผู้อื่น และสามารถพิจารณาปัญหาต่างๆ ให้ดี

ในครอบครัวที่ตามใจเด็กเกินไปนั้น พ่อแม่จะให้ลูกกระทำทุกอย่างทุกอย่างที่ต้องการ จะเอาอะไรก็หามาให้เสมอ จนเด็กไม่รู้จักคำว่า “ไม่” การอบรมเลี้ยงดูแบบนี้มักเกิดขึ้นในครอบครัวที่มีฐานะร่ำรวย และถ้าพ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาให้ลูกด้วยแล้วจะยิ่งตามใจมาก เพื่อทดแทนความบกพร่องของตนเอง เมื่อต้องการสิ่งใดจะต้องเอาให้ได้ และถ้าเกิดความผิดหวังขึ้นจะไม่สามารถยอมรับได้เลย

4. การยืดหยุ่นและการไม่ยืดหยุ่น หมายถึงการที่พ่อแม่ยอมรับหรือไม่ยอมรับเมื่อลูกทำอะไรผิดจากที่ตนคาดหวังหรือต้องการไปบ้าง

พ่อแม่ที่อบรมเลี้ยงดูลูกแบบยืดหยุ่นนี้มักเป็นคนที่มีเหตุผลและเป็นคนใจกว้าง เมื่อเด็กมีพฤติกรรมที่ผิดจากที่ตนคาดหวังก็จะยอมรับและพิจารณาดูว่าเป็นสิ่งเสียหายหรือไม่ ถ้าไม่เสียหายก็อาจจะปล่อยแต่ถ้าเสียหายก็จะหาวิธีแก้ไขที่นุ่มนวล เด็กที่มาจากครอบครัวแบบนี้มักจะเป็น คนที่มีความสุข สบายใจ ไม่หงุดหงิด และไม่มีความรู้สึกกดดัน

พวกที่ไม่มีคามยืดหยุ่น พวกนี้ต้องการให้ลูกทำดีที่สุดในความเชื่อของตนเอง ตลอดเวลาหรือเป็นพวกที่จู้จี้ไม่เข้าเรื่อง ชอบจัดการว่าจะให้ลูกทำอย่างไรแบบนี้ โดยไม่ดูว่าลูกสัก อย่่างไร หรือต้องการอะไร เด็กที่ที่ถูกอบรมเลี้ยงดูอย่างนี้ มักมีความรู้สึกกดดันอัดอั้นไม่มีความสุข อารมณ์ไม่ดี และมักอยากทำอะไรแผลงๆไม่มีโอกาส

5. การที่ผู้ใหญ่มีเหตุผลและการที่ผู้ใหญ่มีความเชื่อผิดๆ การอบรมเลี้ยงดูลักษณะนี้ จะเป็นผลต่อเด็กทั้งด้านค่านิยมและด้านสุขภาพอนามัย

ครอบครัวที่อบรมเลี้ยงดูแบบที่มีเหตุผลมักเป็นครอบครัวที่ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ให้ทันต่อเหตุการณ์เสมอ ความเชื่อทั้งหลายก็จะมาจากการใช้เหตุผล เด็กเมื่อโตขึ้นก็จะมีเหตุผลตาม ไปด้วย

การที่ผู้ใหญ่มีความเชื่อผิดๆ มักเป็นในครอบครัวที่ไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง อะไรทั้งสิ้น ไม่ยอมรับว่าบางสิ่งบางอย่างที่ตนเองเชื่อนั้นอาจจะไม่ถูกต้อง นอกจากเกี่ยวข้องกับสุขภาพ อนามัยแล้ว ความเชื่อผิดๆทั้งหลายก็ยังถ่ายทอดไปยังเด็ก เด็กก็จะเป็นคนที่มีคามเชื่อผิด มีค่านิยม บางอย่างไม่ดีและจะมีผลทำให้เด็กเข้ากับเพื่อนๆไม่ได้

6. การให้ความยุติธรรมและการไม่ให้ความยุติธรรม นี่ส่วนมากในระหว่างพี่น้องของ เด็กเองหรืออาศัยร่วมบ้านถ้าเด็กไม่มีพ่อแม่

พ่อแม่ที่ให้ความยุติธรรมในระหว่างลูกทั้งหมด มักจะมีเวลาให้ลูกมีการอบรม เลี้ยงดูอย่างรอบคอบทั่วถึง เมื่อเด็กเกิดทะเลาะวิวาทก็ตัดสินด้วยความยุติธรรม เด็กในครอบครัวแบบนี้ มักจะอบอุ่น มีความรักช่วยเหลือกันระหว่างพี่น้อง

เด็กในครอบครัวที่ไม่ได้รับความยุติธรรมมักจะมีคามอิจฉากันไม่ไว้ใจซึ่งกันและ กันเด็กจะมีความสุข มีความระแวงและมักไม่เชื่อถือผู้ใหญ่

7. การที่พ่อแม่เป็นตัวอย่างที่ดีและไม่ดี ตัวอย่างในที่นี้หมายถึงพฤติกรรมที่เด็กอาจจะ เอาอย่าง

พ่อแม่ที่เป็นตัวอย่างที่ดี มักจะพยายามปรับปรุงตัวเองให้ถูกต้องตามที่ตน ต้องการให้ลูกเป็น เช่น สอนลูกให้พูดจาสุภาพ ตนเองพูดจาสุภาพอยู่เสมออยู่ต่อหน้าเด็ก เด็กก็มีความสุข มีความศรัทธา

ส่วนพ่อแม่บางคนมักจะสอนเด็กไม่ให้ทำโน้นทำนี่ แต่ตนเองพฤติกรรมอยู่เสมอ เช่น สอนเด็กไม่ให้พูดปด แต่ตนเองมักจะทำเช่นมีคนโทรศัพท์มาหาแต่ไม่อยากรับสายก็จะสั่งให้ลูกตอบว่า แม่ไม่อยู่ พ่อแม่แบบนี้มักจะสอนลูกไม่ได้ผล เพราะเด็กจะเห็นว่าถ้าสิ่งนั้นดีจริงแล้วทำไมพ่อแม่ไม่ทำ

8. การที่พ่อแม่รู้จักระงับอารมณ์ และพ่อแม่ที่ขอระบายอารมณ์ การที่พ่อแม่มีปัญหส่วนตัวที่ทำให้เกิดอารมณ์แล้วสามารถระงับอารมณ์ตนเองหรือไม่ จะมีผลต่อเด็กทั้งในด้านอารมณ์และทัศนคติ

พ่อแม่ที่รู้จักระงับอารมณ์เมื่อเวลาอยู่กับลูก จะทำให้เด็กไม่เกิดความกระตือรือร้นตามพ่อแม่ และเด็กจะเรียนรู้เกี่ยวกับการระงับความรู้สึกของตนเองเมื่อโตขึ้น ความรู้สึกที่มีต่อพ่อแม่ก็จะเต็มไปด้วยความเข้าใจเห็นใจเด็กจะพยายามกระทำตามที่พ่อแม่ต้องการ

พ่อแม่บางคนขอระบายอารมณ์กับลูก เช่น พ่อแม่ที่หย่าร้างหรือแตกแยกที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจนำความไม่ดีของอีกฝ่ายหนึ่งมาพูดให้ลูกฟังและบางครั้งเกิดมีอารมณ์ก็จะพาลว่า ลูกไม่ดีเหมือนฝ่ายตรงข้าม มีอีกจำพวกหนึ่งที่มักมองคนในแง่ร้ายและเมื่อเกิดความไม่พอใจอะไรก็ตาม จะระบายอารมณ์นี้จะทำให้ลูกไม่อบอุ่นระวางไม่นับถือพ่อแม่ มีความรู้สึกไม่ดีต่อผู้อื่นตามไปด้วยและมีความรู้สึกถูกกดขี่มาก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

วิลลิส (Willis. 1982: 10) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในระหว่างการแข่งขันกับระดับของการแข่งขัน โดยให้นักกีฬาประเมินตนเองและผู้ฝึกสอนประเมินนักกีฬาในการแข่งขัน จุดมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้ เป็นการตรวจสอบถึงพลังของความกลัวความล้มเหลว และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาชาย 33 คน เป็นนักกีฬาหญิง 10 คน ผลการศึกษาพบว่า การประเมินของผู้ฝึกสอนได้ให้ทักษะของนักกีฬามีความสัมพันธ์มากที่สุดกับระดับของการแข่งขันและระดับของแรงจูงใจ การประเมินตัวเองของนักกีฬา การเข้าร่วมการแข่งขันและพลังแรงจูงใจ คะแนนเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญต่ออากาศคาเดตา และพลังแรงจูงใจของนักกีฬาหญิงมีความสัมพันธ์กับผู้ฝึกสอน ทักษะและความรู้ความเข้าใจกับการแข่งขัน เป็นสิ่งชี้บอกถึงระดับแรงจูงใจที่ดีที่สุด ในการคาเดตาของผู้ฝึกสอนและแรงจูงใจพบเสมอๆ คือความกลัว

เบอร์เกอร์ และคนอื่นๆ (Berger and other. 1987: 268 - 302) ได้วิจัยเรื่องการลดความวิตกกังวลด้วยการว่ายน้ำ : ความสัมพันธ์ระหว่างการออกกำลังกายความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ (State Anxiety) ความวิตกกังวลเฉพาะบุคคล (Trait Anxiety) และความวิตกกังวลทางกาย (Somatic Anxiety) ใช้การศึกษาเป็น 2 กลุ่ม คือในฤดูหนาวใช้อาสาสมัคร แบ่งเป็นผู้ว่ายน้ำเป็น

2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ว่ายน้ำเป็นและผู้เริ่มฝึกหัดว่ายน้ำ ซึ่งมีช่วงอายุ 17-38 ปี ผลปรากฏว่า 1) ผู้ว่ายน้ำเป็นเมื่อว่ายน้ำสามารถลดความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้วยการใช้แบบทดสอบ เอสทีเอไอ – เอส (STAI-S) ก่อนและหลังการว่ายน้ำ 2) ทั้งชายและหญิงสามารถได้รับประโยชน์จากการว่ายน้ำในการลดความวิตกกังวลได้ไม่แตกต่างกัน 3) ทั้งกลุ่มผู้ว่ายน้ำเป็น และผู้เริ่มฝึกว่ายน้ำสามารถลดความวิตกกังวลได้ไม่แตกต่างกันแต่ในกลุ่มของผู้เริ่มฝึกหัดว่ายน้ำสามารถลดความวิตกกังวลในแต่ละวันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 4) ความวิตกกังวลทางกาย ไม่มีความเชื่อมโยงกับการลดความวิตกกังวลโดยการว่ายน้ำในฤดูร้อน ผลปรากฏว่า 1) หลังจากการว่ายน้ำผู้เข้าร่วมการทดลองรายงานว่าสามารถลดความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ เอสทีเอไอ – เอส (STAI-S) ซึ่งทั้งกลุ่มผู้ฝึกหัดและกลุ่มผู้ว่ายน้ำเป็นลดความวิตกกังวลได้ไม่แตกต่างกัน 2) ผู้หญิงสามารถลดความวิตกกังวลได้มากกว่าผู้ชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 3) ทั้งกลุ่มผู้ว่ายน้ำเป็นและผู้ฝึกหัดว่ายน้ำสามารถลดความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ และความวิตกกังวลเฉพาะบุคคลในแต่ละวันไม่แตกต่างกัน 4) ระดับความวิตกกังวลทางกายไม่มีความสัมพันธ์กับการลดความวิตกกังวลด้วยการว่ายน้ำ เป็นการชี้ให้เห็นว่าถ้าคนที่มีความวิตกกังวลทางกายสูง ก็จะมี ความวิตกกังวลต่อสถานการณ์สูงตามไปด้วย

สโคลเดอร์ (Schloder. 1987: 137) ได้ศึกษารูปแบบของการสอนที่มีผลต่อความสามารถ ความวิตกกังวล และทัศนคติของผู้ที่เริ่มเรียนว่ายน้ำ โดยใช้การสอน 2 แบบ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา จำนวน 51 คน และนักศึกษาที่เป็นนักกีฬา จำนวน 33 คน โดยแบ่งเป็นผู้ชาย 43 คน และผู้หญิง 41 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. ไม่มีข้อแตกต่างระหว่างการสอนแบบเผด็จการกับแบบเสรี ในด้านต่อไปนี้ คือ
 - 1.1 คะแนนสอบครั้งสุดท้าย
 - 1.2 คะแนนการว่ายน้ำสโตรก
 - 1.3 การพัฒนาการเต้นของหัวใจ
 - 1.4 ความวิตกกังวล
2. กลุ่มที่มีการสอนแบบเผด็จการ จะสามารถว่ายน้ำในระยะ 400 เมตร ได้เร็วกว่า
3. ส่วนประกอบที่ทำให้ทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่าง คือ การใช้ขาและมือ ซึ่งมีผลต่อการเริ่มเรียน ว่ายน้ำ และการยกไหล่มีผลต่อการว่ายน้ำขั้นสุดท้าย ซึ่งพบว่ากลุ่มที่มีการสอนแบบเสรีจะมีพัฒนาการที่ดีกว่า จากผลของคะแนนก่อนการเรียน
4. นักกีฬาเพศหญิงได้คะแนนความยืดหยุ่นของร่างกายสูงกว่าเพศชาย อัตราการเต้นของหัวใจเพศชายต่ำกว่า แต่เพศหญิงมีความวิตกกังวลใจมากกว่า

5. ผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่เป็นนักกีฬา พบว่า กลุ่มนี้มีการตื่นของหัวใจต่ำกว่านักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา แต่จะมีความวิตกกังวลใจมากกว่า โดยเฉพาะกรณีที่มีสถานการณ์เข้ามาเป็นองค์ประกอบ

งานวิจัยในประเทศ

เกษม มีสง่า (2533: บทคัดย่อ) ทำการศึกษาผลการใช้ตัวอย่างเพื่อลดความวิตกกังวลให้แก่ผู้เรียนว่ายน้ำต่อความสามารถในการเรียนว่ายน้ำ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นอาสาสมัครที่เริ่มเรียนว่ายน้ำ ผลการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองที่ได้ชมเทปบันทึกภาพของตัวแบบก่อนการเรียนว่ายน้ำ รวม 9 ตอน และกลุ่มควบคุมซึ่งมิได้ชมเทปบันทึกภาพของตัวแบบ ระยะเวลาการทดลองในระยะก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง สัปดาห์ที่ 1,2,3 และ 4 แตกต่างกัน กลุ่มทดลองสามารถลดความวิตกกังวลหลังสัปดาห์ที่ 1,2,3 และ 4 ส่งผลต่อการลดความวิตกกังวลแตกต่างกัน ผลของวิธีการลดความวิตกกังวลและระยะเวลาในการทดลองมีปฏิสัมพันธ์กัน ความสามารถการว่ายน้ำของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังสัปดาห์ที่ 4 ไม่แตกต่างกัน

กนกวรรณ สารจันทร์ (2545: บทคัดย่อ) การวิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักกีฬาซอฟท์บอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอล ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545 จำนวน 234 คน เป็นนักกีฬาชายซอฟท์บอล 130 คน และนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง 104 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า

1. นักกีฬาซอฟท์บอลชาย มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ระดับมากที่สุด 3 ด้าน ตามลำดับ คือด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์ มีแรงจูงใจในระดับมาก คือ ด้านสุขภาพอนามัย มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง คือ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

2. นักกีฬาซอฟท์บอลหญิง มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ระดับมากที่สุด 2 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย และด้านความรักความถนัดและความสนใจ มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์

ภาณุพันธ์ คุ่มวงศ์ดี (2546: บทคัดย่อ) การวิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียน สำนักรับพัฒนากีฬาและนันทนาการ

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี 2546 จำนวน 12 ทีม 216 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและเก็บข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยวิธีการหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที และสถิติเอฟ ผลการศึกษาพบว่า

1. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี มีแรงจูงใจภายในมากกว่าภายนอก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.78 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.22
2. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี ระหว่างตัวจริงกับตัวสำรอง ไม่แตกต่างกัน
3. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี ระหว่างทีมที่มีเป้าหมายในการแข่งขันต่างกัน มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน แต่แรงจูงใจในด้านความเชี่ยวชาญแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.25
4. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี ระหว่างทีมที่มีจุดมุ่งหมายในการเล่นฟุตบอลที่ต่างกัน มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน แต่แรงจูงใจในด้านความเชี่ยวชาญแตกต่างกันอย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

รุจี เรืองทองดี (2547: บทคัดย่อ) ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการเรียนว่ายน้ำของนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือครูผู้สอน นำนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา และผู้ปกครองของนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา ของโรงเรียนเอกชนที่มีการเรียนการสอนว่ายน้ำ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ครูสอนว่ายน้ำ 15 คน ผู้ปกครองของนักเรียนระดับก่อนประถม จำนวน 251 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) เกี่ยวกับปัจจัยในด้านต่างๆ ที่มีผลต่อการเรียนว่ายน้ำของนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า

1. ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการเรียนว่ายน้ำของนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษาสรุปได้ดังนี้

1.1 ปัจจัยภายใน

ความคิดเห็นของครูผู้สอน ด้านลักษณะของนักเรียนที่มีผลต่อความสามารถในการเรียนว่ายน้ำของนักเรียนก่อนประถมศึกษา มีดังนี้ ลักษณะนิสัย คือ ความพยายามในการทำทักษะว่ายน้ำคิดเป็นร้อยละ 46.66 ความกล้าที่จะทำทักษะว่ายน้ำคิดเป็นร้อยละ 26.66 ความสนใจในการเรียนว่ายน้ำคิดเป็นร้อยละ 20.00 และลักษณะรูปร่าง คือ รูปร่างปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 46.66 รูปร่างผอม คิดเป็นร้อยละ 33.33 รูปร่างอ้วนคิดเป็นร้อยละ 6.66

ด้านภูมิหลังของนักเรียนที่มีผลต่อความสามารถในการเรียนว่ายน้ำของนักเรียนก่อนประถมศึกษาปีนี้มีดังนี้ นักเรียนเคยเล่นน้ำมาก่อนคิดเป็นร้อยละ 33.33 นักเรียนเรียนพิเศษว่ายน้ำคิดเป็นร้อยละ 26.66 และนักเรียนเคยเล่นน้ำมาก่อน นักเรียนมีทักษะเดิมอยู่แล้วคิดเป็นร้อยละ 13.33

ด้านแรงจูงใจที่มีผลต่อความสามารถในการเรียนว่ายน้ำของนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษาปีนี้มีดังนี้ การบังคับคิดเป็นร้อยละ 60.00 การให้คำชมเชยบ่อยๆ คิดเป็นร้อยละ 26.66 และการให้รางวัล การทำโทษ คิดเป็นร้อยละ 6.66

ด้านอารมณ์ที่มีผลต่อความสามารถในการเรียนว่ายน้ำของนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษาปีนี้มีดังนี้ กลัวการเล่นน้ำ คิดเป็นร้อยละ 80.00 และไม่กลัวการเล่นน้ำ คิดเป็นร้อยละ 20.00

ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง ด้านภูมิหลังของนักเรียนที่มีผลต่อความสามารถในการเรียนว่ายน้ำของนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษาปีนี้มีดังนี้ นักเรียนเคยเล่นน้ำมาก่อนคิดเป็นร้อยละ 33.70 นักเรียนเคยเล่นน้ำมาก่อนคิดเป็นร้อยละ 25.40 นักเรียนมีทักษะเดิมอยู่แล้วคิดเป็นร้อยละ 16.50

ด้านแรงจูงใจที่มีผลต่อความสามารถในการเรียนว่ายน้ำของนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษาปีนี้มีดังนี้ นักเรียนถูกคุณครูบังคับ คิดเป็นร้อยละ 51.50 นักเรียนสามารถทำทักษะได้ คิดเป็นร้อยละ 30.20 และนักเรียนถูกคุณครูชมเชยคิดเป็นร้อยละ 8.93

ด้านอารมณ์ที่มีผลต่อความสามารถในการเรียนว่ายน้ำของนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา มีดังนี้ ไม่กลัวการเล่นน้ำ คิดเป็นร้อยละ 63.90 และกลัวการเล่นน้ำ คิดเป็นร้อยละ 36.10

1.2 ปัจจัยภายนอก

ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ด้านการสอนที่มีผลต่อความสามารถในการเรียนว่ายน้ำของนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา มีดังนี้ บังคับนักเรียนให้ทำทักษะ คิดเป็นร้อยละ 46.66 ใช้สื่อการสอนในการจัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 20.00 และสัดส่วน – นักเรียน คิดเป็นร้อยละ 13.33

ด้านสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อความสามารถในการเรียนว่ายน้ำของนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา มีดังนี้ อุณหภูมิของน้ำในสระว่ายน้ำคิดเป็นร้อยละ 46.66 ความสะอาดของน้ำในสระว่ายน้ำ ปริมาณคลอรีนของน้ำในสระว่ายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 26.66

ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง ด้านการอบรมเลี้ยงดูที่มีผลต่อการความสามารถในการเรียนว่ายน้ำของนักเรียนก่อนประถมศึกษา มีดังนี้ ผู้ปกครองตามใจ นักเรียนจะเรียนก็

ได้ไม่เรียนก็ได้ คิดเป็นร้อยละ 41.20 ผู้ปกครองมีส่วนช่วยในการส่งเสริมการเรียนรู้ว่ายนํ้า คิดเป็นร้อยละ 31.30 และผู้ปกครองบังคับนักเรียนเรียนว่ายนํ้า คิดเป็นร้อยละ 27.50

ด้านลักษณะครูผู้สอนที่มีผลต่อความสามารถในการเรียนรู้ว่ายนํ้าของนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา มีดังนี้ ต้องการไม่จำกัดเพศ คิดเป็นร้อยละ 55.32 ต้องการครูผู้สอนเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 24.39 ต้องการครูผู้สอนเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 20.27

ด้านการสอนที่มีผลต่อความสามารถในการเรียนรู้ว่ายนํ้าของนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา มีดังนี้ บังคับนักเรียนให้ฝึกทักษะ คิดเป็นร้อยละ 36.10 ใช้สื่อการสอนในการจัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 27.10 และสัดส่วนครู-นักเรียน คิดเป็นร้อยละ 20.27

ด้านสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อความสามารถในการเรียนรู้ว่ายนํ้าของนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา มีดังนี้ อุณหภูมิของนํ้าในสระว่ายนํ้า คิดเป็นร้อยละ 47.10 ความสะอาดของนํ้าในสระว่ายนํ้า คิดเป็นร้อยละ 30.20 ปริมาณคลอรีนของนํ้าในสระว่ายนํ้า คิดเป็นร้อยละ 22.70

ประยูทธ แก้วสุข (2548: บทคัดย่อ) การวิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 ที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อ จำนวน 234 คน ผลการศึกษพบว่า

ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.52 รองลงมา คือ ระดับน้อย ร้อยละ 20.98 ระดับมาก ร้อยละ 19.66 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 14.79 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 7.05

ด้านสุขภาพและอนามัยนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.37 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 18.75 ระดับน้อย ร้อยละ 17.79 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 14.58 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 9.15

ด้านรายได้และผลประโยชน์ นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.24 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 19.89 ระดับน้อย ร้อยละ 14.96 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 13.35 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 10.58

ด้านเกียรติยศชื่อเสียงนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 39.80 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 21.12 ระดับน้อย ร้อยละ 15.14 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 12.39 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 11.54

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.63 รองลงมาคือ ระดับน้อย ร้อยละ 15.08 ระดับปานกลาง ร้อยละ 13.98 ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 13.49 และระดับมากที่สุด ร้อยละ 12.82

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการค้นคว้าวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็น ผู้ฝึกสอน ผู้ปกครองและ นักกีฬาว่ายน้ำรุ่นอายุ 12 -14 ปีสังกัดสโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ภาค 1 ประจำปี พ.ศ.2552 จำนวน 79 สโมสร โดยมีผู้ฝึกสอน จำนวน 79 คน นักกีฬาว่ายน้ำรุ่นอายุ 12-14 ปี จำนวน 250 คน และ ผู้ปกครอง นักกีฬา จำนวน 250 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง และนักกีฬาว่ายน้ำน้ำเยาวชนรุ่นอายุ 12-14 ปี สังกัดสโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ภาค 1 ประจำปี พ.ศ. 2552 จำนวน 79 สโมสร โดยมีผู้ฝึกสอน จำนวน 79 คน นักกีฬาว่ายน้ำน้ำเยาวชนรุ่นอายุ 12 -14 ปีที่จะเป็นนักกีฬาต่อ จำนวน 100 คน นักกีฬาว่ายน้ำน้ำเยาวชนรุ่นอายุ 12 -14 ปีที่จะไม่เป็นนักกีฬาต่อ จำนวน 100 คน และ ผู้ปกครองนักกีฬา จำนวน 100 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ซึ่งมีลำดับขั้นตอนในการสุ่มดังนี้

1. ผู้ฝึกสอนจำนวน 79 คนได้มาจากการเจาะจงเลือก (Purposive Sampling) จากจำนวนผู้ฝึกสอนทั้งหมด 79 สโมสร

2. นักกีฬาว่ายน้ำน้ำเยาวชนรุ่นอายุ 12 – 14 ปี ที่จะเป็นนักกีฬาต่อ จำนวน 100 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากเลือกจากจำนวนนักกีฬาของแต่ละสโมสร โดยกำหนดจำนวนนักกีฬาของสโมสรลำดับที่ 1 – 21 จำนวนสโมสรละ 2 คน รวม 42 คน และลำดับที่ 22 – 79 อีกสโมสรละ 1 คน รวม 58 คน

3. นักกีฬาว่ายน้ำน้ำเยาวชนรุ่นอายุ 12 – 14 ปี ที่จะไม่เป็นนักกีฬาต่อ จำนวน 100 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากเลือกจากจำนวนนักกีฬา

ของแต่ละสโมสร โดยกำหนดจำนวนนักกีฬาของสโมสรลำดับที่ 1 – 21 จำนวนสโมสรละ 2 คน รวม 42 คน และลำดับที่ 22 – 79 อีกสโมสรละ 1 คน รวม 58 คน

4. ผู้ปกครองนักกีฬาวัยน้ำเยาวชนรุ่นอายุ 12 – 14 ปี จำนวน 100 คนได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากเลือกจากจำนวนผู้ปกครองนักกีฬาของแต่ละสโมสร โดยกำหนดจำนวนผู้ปกครองนักกีฬาของสโมสรลำดับที่ 1 – 21 จำนวนสโมสรละ 2 คน รวม 42 คน และลำดับที่ 22 – 79 อีกสโมสรละ 1 คน รวม 58 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำเยาวชน ตามทัศนะของ ผู้ฝึกสอน ผู้ปกครองและนักกีฬา สโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ประจำปี พุทธศักราช 2552 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีลักษณะแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนผู้ปกครองนักกีฬาวัยน้ำรุ่นอายุ 12-14 ปี เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำเยาวชน แบ่งออกเป็น 2 ด้านคือ

1. ปัจจัยภายใน
2. ปัจจัยภายนอก

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่นๆ มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open Ended Questionnaires)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในเยาวชน โดยศึกษาจากตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อรวบรวมข้อมูล และรายละเอียดต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ

2. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากการพูดคุยกับนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ปกครองของนักกีฬาวัยน้ำเยาวชนในรุ่นอายุ 12 – 14 ปี

3. นำข้อมูลจากการศึกษามาวิเคราะห์ จากนั้นนำมาสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ทุกด้าน

3.1 ปัจจัยภายใน ที่เกิดจากความต้องการของนักเรียนในการเป็นนักกีฬาว่ายน้ำ

3.2 ปัจจัยภายนอก ได้แก่ องค์ประกอบและสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อความต้องการของนักเรียนในการเป็นนักกีฬาว่ายน้ำ

4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาพันธ์พิจารณา ตรวจสอบ เพื่อแก้ไขปรับปรุง

5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก) เพื่อตรวจสอบหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

6. นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขมาปรับปรุง

7. นำแบบสอบถามไปปรึกษากับประธานและกรรมการควบคุมปริญญาพันธ์ เพื่อพิจารณาความถูกต้องของแบบสอบถาม

8. นำแบบสอบถามที่แก้ไข ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรจำนวน 30 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .88 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นในระดับสูง

9. นำแบบสอบถามไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือ

2. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึง ผู้บริหารสโมสรกีฬาว่ายน้ำ เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือไปยังกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

4. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง และนำไปดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษา ดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ
2. นำผลที่ได้รับจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำรุ่นเยาวชน จากผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง และนักกีฬาในรุ่นอายุ 12 – 14 ปี มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง
3. นำผลที่ได้รับจากแบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำรุ่นเยาวชน นำเสนอในรูปแบบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาของนักกีฬาว่ายน้ำรุ่นเยาวชน ได้ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็น ผู้ฝึกสอน ผู้ปกครองและนักกีฬา สโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ประจำปี พุทธศักราช 2552

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

N	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
f	แทน จำนวนความถี่
%	แทน ค่าร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาของนักกีฬาว่ายน้ำรุ่นเยาวชน ตามทัศนะของ ผู้ฝึกสอน ผู้ปกครองและนักกีฬา สโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ประจำปี พุทธศักราช 2552 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 379 ฉบับ ได้รับกับคืนมา 379 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาของนักกีฬาว่ายน้ำรุ่นเยาวชน จากผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง และนักกีฬาในรุ่นอายุ 12 – 14 ปี มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาของนักกีฬาว่ายน้ำรุ่นเยาวชน นำเสนอในรูปแบบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหาความถี่ และ
ค่าร้อยละนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตาราง 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามฉบับของผู้ฝึกสอน (N = 79)

สถานภาพ	f	%
1. เพศ		
- ชาย	71	89.87
- หญิง	8	10.13
2. ระดับการศึกษา		
- อนุปริญญา	5	6.33
- ปริญญาตรี	67	84.81
- ปริญญาโท	7	8.86
- อื่น ๆ	-	-
3. สาขาวิชา		
- พลศึกษา	75	94.94
- อื่น ๆ	4	5.06
4. ประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอน		
- ต่ำกว่า 3 ปี	2	2.53
- 4 – 6 ปี	5	6.33
- 7 – 9 ปี	22	27.85
- 10 ปีขึ้นไป	50	63.29
5. . ผ่านการอบรมผู้ฝึกสอนว่ายนํ้ากับสมาคมว่ายนํ้าแห่งประเทศไทยหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง		
- ไม่เคยอบรม	-	-
- อบรม 1 - 2 ครั้ง	17	21.52
- อบรม 3 - 4 ครั้ง	23	29.11
- อบรม 5 ครั้งขึ้นไป	39	49.37

จากตาราง 1 แสดงว่า ผู้ฝึกสอนว่ายน้ำโดยรวม เป็นเพศชาย จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 89.87 เป็นเพศหญิง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.13 ระดับการศึกษาผู้ฝึกสอนว่ายน้ำ จบปริญญาตรี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 84.81 อนุปริญญา จำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 6.33 และปริญญาโท จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 8.86 ผู้ฝึกสอนว่ายน้ำจบการศึกษาในสาขาวิชาพลศึกษา 75 คน คิดเป็นร้อยละ 94.94 สาขาวิชาอื่น 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.06 ผู้ฝึกสอนว่ายน้ำมีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 3 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.53 ตั้งแต่ 4 – 6 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.33 ตั้งแต่ 7 – 9 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 27.85 และตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไปจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 63.29

ตาราง 2 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามฉบับของผู้ปกครอง (N = 100)

สถานภาพ	f	%
1. เพศ		
- ชาย	47	47.00
- หญิง	53	53.00
2. ระดับการศึกษา		
- อนุปริญญา	9	9.00
- ปริญญาตรี	73	73.00
- ปริญญาโท	13	13.00
- อื่น ๆ	5	5.00
3. ระดับของเงินเดือน		
- ต่ำกว่า 10,000 บาท	2	2.00
- 10,001 - 20,000 บาท	24	24.00
- 20,001 - 30,000 บาท	47	47.00
- 30,001 บาทขึ้นไป	27	27.00

จากตาราง 2 แสดงว่า ผู้ปกครองนักกีฬาว่ายน้ำโดยรวมเป็นเพศหญิง 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53.00 เพศชาย 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47.00 ระดับการศึกษาของผู้ปกครองของนักกีฬาว่ายน้ำ จบระดับปริญญาตรี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 73.00 ระดับปริญญาโท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 ระดับอนุปริญญา จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 ระดับอื่น ๆ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 ระดับของเงินเดือนของผู้ปกครองของนักกีฬาว่ายน้ำ รายได้ตั้งแต่ 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47.00 ตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 ตั้งแต่ 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 และต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00

ตาราง 3 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามฉบับของนักกีฬาว่ายน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อ (N = 100)

สถานภาพ	f	%
1. เพศ		
- ชาย	56	56.00
- หญิง	44	44.00
2. อายุ		
- 12 ปี	33	33.00
- 13 ปี	35	35.00
- 14 ปี	32	32.00
3. ประสบการณ์การเป็นนักกีฬาว่ายน้ำ		
- ต่ำกว่า 1 ปี	-	-
- 2 - 4 ปี	28	28.00
- 5 - 7 ปี	48	48.00
- 8 ปีขึ้นไป	24	24.00

จากตาราง 3 แสดงว่า นักกีฬาว่ายน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อโดยรวมเป็นเพศชาย 56 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00 เพศหญิง 44 คน คิดเป็นร้อยละ 44.00 อายุของนักกีฬาว่ายน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อในรุ่นอายุ 13 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 อายุ 12 ปี จำนวน 33 คนคิดเป็นร้อยละ 33.00 อายุ 14 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 ด้านประสบการณ์การเป็นนักกีฬาว่ายน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อ ตั้งแต่ 5 – 7 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 ตั้งแต่ 2 – 4 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 และตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00

ตาราง 4 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามฉบับของนักกีฬาว่ายน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อ
(N = 100)

สถานภาพ	f	%
1. เพศ		
- ชาย	48	48.00
- หญิง	52	52.0
2. อายุ		
- 12 ปี	24	24.00
- 13 ปี	38	38.00
- 14 ปี	38	38.00
3. ประสบการณ์การเป็นนักกีฬาว่ายน้ำ		
- ต่ำกว่า 1 ปี	-	-
- 2 - 4 ปี	26	26.00
- 5 - 7 ปี	53	53.00
- 8 ปีขึ้นไป	21	21.00

จากตาราง 4 แสดงว่า นักกีฬาว่ายน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อโดยรวมเป็นเพศหญิง 52 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 เพศชาย 48 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 อายุของนักกีฬาว่ายน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อในรุ่นอายุ 13 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 อายุ 14 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 อายุ 12 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 ด้านประสบการณ์การเป็นนักกีฬาว่ายน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อ ตั้งแต่ 5 - 7 ปี จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53.00 ตั้งแต่ 2 - 4 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 และตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำรุ่นเยาวชน โดยหาความถี่ และค่าร้อยละนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตาราง 5 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายใน ด้านลักษณะของนักกีฬา ที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนวายน้ำ (N = 79)

ด้านลักษณะของนักกีฬา	การเป็นนักกีฬา		การไม่นักกีฬา	
	f	%	f	%
1. ด้านนิสัย				
ความสนใจในการฝึกซ้อมวายน้ำ	24	30.38	23	29.11
ความพยายามในการปฏิบัติทักษะวายน้ำ	12	15.19	8	10.13
ความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม	30	37.97	34	43.04
ความกระตือรือร้น	13	16.46	14	17.72
2. รูปร่าง				
โครงสร้างร่างกายของนักกีฬา	63	79.75	56	70.89
สัดส่วนของน้ำหนักต่อส่วนสูงของนักกีฬา	13	16.46	13	16.46
ความบกพร่องทางด้านร่างกาย	3	3.79	10	12.65

จากตาราง 5 แสดงว่า ปัจจัยภายใน ด้านลักษณะของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน มีดังนี้ ลักษณะนิสัย คือ ความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 37.97 ความสนใจในการฝึกซ้อมวายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 30.38 ความกระตือรือร้น คิดเป็นร้อยละ 16.46 ความพยายามในการปฏิบัติทักษะวายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 15.19 และด้านรูปร่างนักกีฬา อันดับแรกได้แก่ โครงสร้างร่างกายของนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 79.75 สัดส่วนของน้ำหนักต่อส่วนสูงของนักกีฬาคิดเป็นร้อยละ 16.46 ความบกพร่องทางด้านร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 3.79 และปัจจัยภายใน ด้านลักษณะของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นไม่นักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชนตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน มีดังนี้ ลักษณะนิสัย คือ ความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 43.04 ความสนใจในการฝึกซ้อมวายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 29.11 ความกระตือรือร้น คิดเป็นร้อยละ 17.72 ความพยายามในการปฏิบัติทักษะวายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 10.13 และด้านรูปร่างนักกีฬา

อันดับแรกได้แก่ โครงสร้างร่างกายของนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 70.89 สัดส่วนของน้ำหนักต่อส่วนสูงของนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 16.46 ความบกพร่องทางด้านร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 12.65

ตาราง 6 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายใน ด้านลักษณะของนักกีฬา ที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง (N = 100)

ด้านลักษณะของนักกีฬา	การเป็นนักกีฬา		การไม่เป็นนักกีฬา	
	f	%	f	%
1. ด้านนิสัย				
ความสนใจในการฝึกซ้อมว่ายน้ำ	25	25.00	22	22.00
ความพยายามในการปฏิบัติทักษะว่ายน้ำ	11	11.00	10	10.00
ความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม	47	47.00	49	49.00
ความกระตือรือร้น	17	17.00	19	19.00
2. รูปร่าง				
โครงสร้างร่างกายของนักกีฬา	83	83.00	76	76.00
สัดส่วนของน้ำหนักต่อส่วนสูงของนักกีฬา	13	13.00	16	16.00
ความบกพร่องทางด้านร่างกาย	4	4.00	8	8.00

จากตาราง 6 แสดงว่า ปัจจัยภายใน ด้านลักษณะของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง มีดังนี้ ลักษณะนิสัย คือ ความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 47.00 ความสนใจในการฝึกซ้อมว่ายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 25.00 ความกระตือรือร้น คิดเป็นร้อยละ 17.00 ความพยายามในการปฏิบัติทักษะว่ายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 11.00 และด้านรูปร่างนักกีฬา อันดับแรกได้แก่ โครงสร้างร่างกายของนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 83.00 สัดส่วนของน้ำหนักต่อส่วนสูงของนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 13.00 ความบกพร่องทางด้านร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 4.00 และปัจจัยภายใน ด้านลักษณะของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นไม่นักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง มีดังนี้ ลักษณะนิสัย คือ ความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 49.00 ความสนใจในการฝึกซ้อมว่ายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 22.00 ความกระตือรือร้น คิดเป็นร้อยละ 19.00 ความพยายามในการปฏิบัติทักษะว่ายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 10.00 และด้านรูปร่างนักกีฬา

อันดับแรกได้แก่ โครงสร้างร่างกายของนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 76.00 สัดส่วนของน้ำหนักต่อส่วนสูงของนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 16.00 ความบกพร่องทางด้านร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 8.00

ตาราง 7 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายใน ด้านลักษณะของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาวัยน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อ (N = 100)

ด้านลักษณะของนักกีฬา	f	%
1. ด้านนิสัย		
ความสนใจในการฝึกซ้อมว่ายน้ำ	30	30.00
ความพยายามในการปฏิบัติทักษะว่ายน้ำ	12	12.00
ความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม	37	37.00
ความกระตือรือร้น	21	21.00
2. รูปร่าง		
โครงสร้างร่างกายของนักกีฬา	86	86.00
สัดส่วนของน้ำหนักต่อส่วนสูงของนักกีฬา	13	13.00
ความบกพร่องทางด้านร่างกาย	1	1.00

จากตาราง 7 แสดงว่า ปัจจัยภายใน ด้านลักษณะของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาวัยน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อ มีดังนี้ ลักษณะนิสัย คือ ความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 37.00 สนใจในการฝึกซ้อมว่ายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 30.00 ความกระตือรือร้น คิดเป็นร้อยละ 21.00 ความพยายามในการปฏิบัติทักษะว่ายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 12.00 และด้านรูปร่างนักกีฬา อันดับแรกได้แก่ โครงสร้างร่างกายของนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 86.00 สัดส่วนของน้ำหนักต่อส่วนสูงของนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 13.00 ความบกพร่องทางด้านร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 1.00

ตาราง 8 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายใน ด้านลักษณะของนักกีฬา ที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาว่ายน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อ (N = 100)

ด้านลักษณะของนักกีฬา	f	%
1. ด้านนิสัย		
ความสนใจในการฝึกซ้อมว่ายน้ำ	36	36.00
ความพยายามในการปฏิบัติทักษะว่ายน้ำ	13	13.00
ความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม	34	34.00
ความกระตือรือร้น	17	17.00
2. รูปร่าง		
โครงสร้างร่างกายของนักกีฬา	73	73.00
สัดส่วนของน้ำหนักต่อส่วนสูงของนักกีฬา	20	20.00
ความบกพร่องทางด้านร่างกาย	7	7.00

จากตาราง 8 แสดงว่า ปัจจัยภายใน ด้านลักษณะของนักกีฬาที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาว่ายน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อ มีดังนี้ ลักษณะนิสัย คือ ความสนใจในการฝึกซ้อมว่ายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 36.00 ความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 34.00 ความกระตือรือร้น คิดเป็นร้อยละ 17.00 ความพยายามในการปฏิบัติทักษะว่ายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 13.00 และด้านรูปร่างนักกีฬา อันดับแรกได้แก่ โครงสร้างร่างกายของนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 73.00 สัดส่วนของน้ำหนักต่อส่วนสูงของนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 20.00 ความบกพร่องทางด้านร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 7.00

ตาราง 9 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายใน ด้านภูมิหลังของนักกีฬา ที่มีผลต่อการเป็นและ
ไม่เป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนวัยน้ำ (N = 79)

ด้านภูมิหลังของนักกีฬา	การเป็นนักกีฬา		การไม่เป็นนักกีฬา	
	f	%	f	%
นักกีฬาเคยเป็นนักกีฬามาก่อน	6	7.59	7	8.87
นักกีฬาไม่เคยเป็นนักกีฬามาก่อน	-	-	-	-
นักกีฬามีทักษะเดิม	4	5.06	3	3.79
นักกีฬาไม่มีทักษะมาก่อน	-	-	-	-
นักกีฬาเคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง	20	25.33	30	37.97
นักกีฬาไม่เคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง	8	10.13	5	6.33
นักกีฬาเคยบาดเจ็บจากการฝึกซ้อม	-	-	2	2.53
นักกีฬาเคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา	13	16.45	14	17.72
นักกีฬาไม่เคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา	28	35.44	18	22.79

จากตาราง 9 แสดงว่า ปัจจัยภายใน ด้านภูมิหลังของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำ
ในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนที่สูงที่สุดได้แก่ นักกีฬาไม่เคยประสบความสำเร็จสูงสุด
จากการเป็นนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 35.44 รองลงมา นักกีฬาเคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ
25.33 นักกีฬาเคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 16.45 นักกีฬาไม่
เคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.13 นักกีฬาเคยเป็นนักกีฬามาก่อน คิดเป็นร้อยละ 7.59
นักกีฬามีทักษะเดิม คิดเป็นร้อยละ 5.06

และปัจจัยภายใน ด้านภูมิหลังของนักกีฬาที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน
ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนที่สูงที่สุดได้แก่ นักกีฬาเคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 37.97
รองลงมา นักกีฬาไม่เคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 22.79 นักกีฬา
เคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 17.72 นักกีฬาเคยเป็นนักกีฬามา
ก่อน คิดเป็นร้อยละ 8.87 นักกีฬาไม่เคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 6.33 นักกีฬามีทักษะ
เดิม คิดเป็นร้อยละ 3.79 และนักกีฬาเคยบาดเจ็บจากการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 2.23

ตาราง 10 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายใน ด้านภูมิหลังของนักกีฬา ที่มีผลต่อการเป็นและ
ไม่เป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง (N = 100)

ด้านภูมิหลังของนักกีฬา	การเป็นนักกีฬา		การไม่เป็นนักกีฬา	
	f	%	f	%
นักกีฬาเคยเป็นนักกีฬามาก่อน	7	7.00	12	12.00
นักกีฬาไม่เคยเป็นนักกีฬามาก่อน	-	-	-	-
นักกีฬามีทักษะเดิม	3	3.00	2	2.00
นักกีฬาไม่มีทักษะมาก่อน	-	-	-	-
นักกีฬาเคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง	22	22.00	27	27.00
นักกีฬาไม่เคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง	7	7.00	9	9.00
นักกีฬาเคยบาดเจ็บจากการฝึกซ้อม	-	-	2	2.00
นักกีฬาเคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา	26	26.00	16	16.00
นักกีฬาไม่เคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา	35	35.00	32	32.00

จากตาราง 10 แสดงว่า ปัจจัยภายใน ด้านภูมิหลังของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองสูงสุดได้แก่ นักกีฬาไม่เคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมา นักกีฬาเคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 26.00 นักกีฬาเคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 22.00 นักกีฬาไม่เคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 7.00 นักกีฬาเคยเป็นนักกีฬามาก่อน คิดเป็นร้อยละ 7.00 นักกีฬามีทักษะเดิม คิดเป็นร้อยละ 3.00

และปัจจัยภายใน ด้านภูมิหลังของนักกีฬาที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง อันดับแรกได้แก่ นักกีฬาไม่เคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 32.00 นักกีฬาเคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 27.00 นักกีฬาเคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 16.00 นักกีฬาเคยเป็นนักกีฬามาก่อน คิดเป็นร้อยละ 12.00 นักกีฬาไม่เคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.00 นักกีฬามีทักษะเดิม คิดเป็นร้อยละ 2.00 และนักกีฬาเคยบาดเจ็บจากการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 2.00

ตาราง 11 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายใน ด้านภูมิหลังของนักกีฬา ที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาวัยน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อ (N = 100)

ด้านภูมิหลังของนักกีฬา	f	%
นักกีฬาเคยเป็นนักกีฬามาก่อน	14	14.00
นักกีฬาไม่เคยเป็นนักกีฬามาก่อน	-	-
นักกีฬามีทักษะเดิม	8	8.00
นักกีฬาไม่มีทักษะมาก่อน	-	-
นักกีฬาเคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง	28	28.00
นักกีฬาไม่เคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง	2	2.00
นักกีฬาเคยบาดเจ็บจากการฝึกซ้อม	-	-
นักกีฬาเคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา	19	19.00
นักกีฬาไม่เคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา	29	29.00

จากตาราง 11 แสดงว่า ปัจจัยภายใน ด้านภูมิหลังของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาวัยน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อ สูงสุดได้แก่ นักกีฬาไม่เคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 29.00 รองลงมา นักกีฬาเคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 28.00 นักกีฬาเคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 19.00 นักกีฬาเคยเป็นนักกีฬามาก่อน คิดเป็นร้อยละ 14.00 นักกีฬามีทักษะเดิม คิดเป็นร้อยละ 8.00 นักกีฬาไม่เคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.00

ตาราง 12 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายใน ด้านภูมิหลังของนักกีฬา ที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาว่ายน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อ (N = 100)

ด้านภูมิหลังของนักกีฬา	f	%
นักกีฬาเคยเป็นนักกีฬามาก่อน	4	4.00
นักกีฬาไม่เคยเป็นนักกีฬามาก่อน	-	-
นักกีฬามีทักษะเดิม	2	2.00
นักกีฬาไม่มีทักษะมาก่อน	-	-
นักกีฬาเคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง	30	30.00
นักกีฬาไม่เคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง	12	12.00
นักกีฬาเคยบาดเจ็บจากการฝึกซ้อม	4	4.00
นักกีฬาเคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา	10	10.00
นักกีฬาไม่เคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา	38	38.00

จากตาราง 12 แสดงว่า ปัจจัยภายใน ด้านภูมิหลังของนักกีฬาที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาว่ายน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อ อันดับแรกได้แก่ กีฬาไม่เคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 38.00 รองลงมา นักกีฬาเคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 30.00 นักกีฬาไม่เคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.00 นักกีฬาเคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 10.00 นักกีฬาเคยเป็นนักกีฬามาก่อน คิดเป็นร้อยละ 4.00 นักกีฬาเคยบาดเจ็บจากการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 4.00 นักกีฬามีทักษะเดิม คิดเป็นร้อยละ 2.00

ตาราง 13 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายใน ด้านอารมณ์ของนักกีฬา ที่มีผลต่อการเป็นและ
ไม่เป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนวัยน้ำ (N = 79)

ด้านอารมณ์ของนักกีฬา	การเป็นนักกีฬา		การไม่เป็นนักกีฬา	
	f	%	f	%
ความสนใจในกีฬาวัยน้ำ	45	56.96	32	40.51
ความสมหวังและผิดหวังกับผลการแข่งขัน	33	41.77	42	53.17
ความวิตกกังวลของนักกีฬาวัยน้ำ	1	1.27	5	6.32

จากตาราง 13 แสดงว่า ปัจจัยภายใน ด้านอารมณ์ของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนสูงสุดได้แก่ ความสนใจในกีฬาวัยน้ำ คิดเป็นร้อยละ 56.96 รองลงมา ความสมหวังและผิดหวังกับผลการแข่งขันคิดเป็นร้อยละ 41.77 และความวิตกกังวลของนักกีฬาวัยน้ำคิดเป็นร้อยละ 1.27

และปัจจัยภายใน ด้านอารมณ์ของนักกีฬาที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนสูงสุดได้แก่ ความสมหวังและผิดหวังกับผลการแข่งขันคิดเป็นร้อยละ 53.17 รองลงมา ความสนใจในกีฬาวัยน้ำ คิดเป็นร้อยละ 40.51 และความวิตกกังวลของนักกีฬาวัยน้ำคิดเป็นร้อยละ 6.32

ตาราง 14 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายใน ด้านอารมณ์ของนักกีฬา ที่มีผลต่อการเป็นและ
ไม่เป็นนักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง (N = 100)

ด้านอารมณ์ของนักกีฬา	การเป็นนักกีฬา		การไม่เป็นนักกีฬา	
	f	%	f	%
ความสนใจในกีฬาว่ายน้ำ	48	48.00	37	37.00
ความสมหวังและผิดหวังกับผลการแข่งขัน	44	44.00	52	52.00
ความวิตกกังวลของนักกีฬาว่ายน้ำ	8	8.00	11	11.00

จากตาราง 14 แสดงว่า ปัจจัยภายใน ด้านอารมณ์ของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองสูงสุดได้แก่ ความสนใจในกีฬาว่ายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 48.00 รองลงมา ความสมหวังและผิดหวังกับผลการแข่งขันคิดเป็นร้อยละ 44.00 และความวิตกกังวลของนักกีฬาว่ายน้ำคิดเป็นร้อยละ 8.00

และปัจจัยภายใน ด้านอารมณ์ของนักกีฬาที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองสูงสุดได้แก่ ความสมหวังและผิดหวังกับผลการแข่งขันคิดเป็นร้อยละ 52.00 รองลงมา ความสนใจในกีฬาว่ายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 37.00 และความวิตกกังวลของนักกีฬาว่ายน้ำคิดเป็นร้อยละ 11

ตาราง 15 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัจจัยภายใน ด้านอารมณ์ของนักกีฬา ที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาวัยน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อ (N = 100)

ด้านอารมณ์ของนักกีฬา	f	%
ความสนใจในกีฬาวัยน้ำ	64	64.00
ความสมหวังและผิดหวังกับผลการแข่งขัน	36	36.00
ความวิตกกังวลของนักกีฬาวัยน้ำ	2	2.00

จากตาราง 15 แสดงว่า ปัจจัยภายใน ด้านอารมณ์ของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาวัยน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อ สูงสุดได้แก่ ความสนใจในกีฬาวัยน้ำ คิดเป็นร้อยละ 64.00 รองลงมา ความสมหวังและผิดหวังกับผลการแข่งขันคิดเป็นร้อยละ 34.00 และความวิตกกังวลของนักกีฬาวัยน้ำคิดเป็นร้อยละ 2.00

ตาราง 16 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายใน ด้านอารมณ์ของนักกีฬา ที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาว่ายน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อ (N = 100)

ด้านอารมณ์ของนักกีฬา	f	%
ความสนใจในกีฬาว่ายน้ำ	41	41.00
ความสมหวังและผิดหวังกับผลการแข่งขัน	45	45.00
ความวิตกกังวลของนักกีฬาว่ายน้ำ	14	14.00

จากตาราง 15 แสดงว่า ปัจจัยภายใน ด้านอารมณ์ของนักกีฬาที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาว่ายน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อ สูงสุดได้แก่ ความสมหวังและผิดหวังกับผลการแข่งขันคิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมา ความสนใจในกีฬาว่ายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 41.00 และความวิตกกังวลของนักกีฬาว่ายน้ำคิดเป็นร้อยละ 14

ตาราง 17 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายใน ด้านแรงจูงใจของนักกีฬา ที่มีผลต่อการเป็นและ
ไม่เป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนวัยน้ำ (N = 79)

ด้านแรงจูงใจของนักกีฬา	การเป็นนักกีฬา		การไม่เป็นนักกีฬา	
	f	%	f	%
การให้รางวัล	3	3.79	-	-
การทำโทษ	-	-	20	25.32
การให้คำชมเชยบ่อย ๆ	8	10.24	-	-
การบังคับ	3	3.79	10	12.65
ด้านสุขภาพ	4	5.06	9	11.39
ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและความก้าวหน้าในอนาคต	18	22.78	13	16.45
ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ	43	54.43	27	34.17

จากตาราง 17 แสดงว่า ปัจจัยภายใน ด้านแรงจูงใจของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน สูงสุดได้แก่ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจคิดเป็นร้อยละ 54.43 รองลงมา ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและความก้าวหน้าในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 22.78 การให้คำชมเชยบ่อย ๆ คิดเป็นร้อยละ 10.24 ด้านสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 5.06 การบังคับ คิดเป็นร้อยละ 3.79 และการให้รางวัล คิดเป็นร้อยละ 3.79

และปัจจัยภายใน ด้านแรงจูงใจของนักกีฬาที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน สูงสุดได้แก่ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจคิดเป็นร้อยละ 34.17 รองลงมา การทำโทษ คิดเป็นร้อยละ 25.32 ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและความก้าวหน้าในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 16.45 การบังคับ คิดเป็นร้อยละ 12.65 และด้านสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 11.39

ตาราง 18 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายใน ด้านแรงจูงใจของนักกีฬา ที่มีผลต่อการเป็นและ
ไม่เป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง (N = 100)

ด้านแรงจูงใจของนักกีฬา	การเป็นนักกีฬา		การไม่เป็นนักกีฬา	
	f	%	f	%
การให้รางวัล	5	5.00	-	-
การทำโทษ	-	-	38	38.00
การให้คำชมเชยบ่อย ๆ	13	13.00	-	-
การบังคับ	-	-	21	21.00
ด้านสุขภาพ	4	4.00	3	3.00
ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและความก้าวหน้าในอนาคต	31	31.00	18	18.00
ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ	47	47.00	20	20.00

จากตาราง 18 แสดงว่า ปัจจัยภายใน ด้านแรงจูงใจของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง สูงสุดได้แก่ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจคิดเป็นร้อยละ 47.00 รองลงมา ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและความก้าวหน้าในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 31.00 การให้คำชมเชยบ่อย ๆ คิดเป็นร้อยละ 13.00 การให้รางวัล คิดเป็นร้อยละ 5.00 ด้านสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 4.00

และปัจจัยภายใน ด้านแรงจูงใจของนักกีฬาที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง สูงสุดได้แก่ การทำโทษ คิดเป็นร้อยละ 38.00 การบังคับ คิดเป็นร้อยละ 21.00 ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจคิดเป็นร้อยละ 20.00 ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและความก้าวหน้าในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 18.00 และด้านสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 3.00

ตาราง 19 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายใน ด้านแรงจูงใจของนักกีฬา ที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาวัยน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อ (N = 100)

ด้านแรงจูงใจของนักกีฬา	f	%
การให้รางวัล	8	8.00
การทำโทษ	-	-
การให้คำชมเชยบ่อย ๆ	11	11.00
การบังคับ	-	-
ด้านสุขภาพ	8	8.00
ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและความก้าวหน้าในอนาคต	29	29.00
ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ	44	44.00

จากตาราง 19 แสดงว่า ปัจจัยภายใน ด้านแรงจูงใจของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาวัยน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อ สูงสุดได้แก่ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจคิดเป็นร้อยละ 44.00 รองลงมา ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและความก้าวหน้าในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 29.00 การให้คำชมเชยบ่อย ๆ คิดเป็นร้อยละ 11.00 การให้รางวัล คิดเป็นร้อยละ 8.00 ด้านสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 8.00

ตาราง 20 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายใน ด้านแรงจูงใจของนักกีฬา ที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาว่ายน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อ (N = 100)

ด้านแรงจูงใจของนักกีฬา	f	%
การให้รางวัล	-	-
การทำโทษ	22	22.00
การให้คำชมเชยบ่อย ๆ	-	-
การบังคับ	13	13.00
ด้านสุขภาพ	11	11.00
ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและความก้าวหน้าในอนาคต	16	16.00
ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ	29	29.00

จากตาราง 20 แสดงว่า ปัจจัยภายใน ด้านแรงจูงใจของนักกีฬาที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาว่ายน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อ สูงสุด ได้แก่ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจคิดเป็นร้อยละ 29.00 รองลงมา การทำโทษ คิดเป็นร้อยละ 22.00 ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและความก้าวหน้าในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 16.00 การบังคับ คิดเป็นร้อยละ 13.00 และด้านสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 11.00

ตาราง 21 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายนอก ด้านการฝึกซ้อมของนักกีฬา ที่มีผลต่อการเป็น และไม่เป็นนักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนว่ายน้ำ (N = 79)

ด้านการฝึกซ้อมของนักกีฬา	การเป็นนักกีฬา		การไม่เป็นนักกีฬา	
	f	%	f	%
การบังคับนักกีฬาให้ฝึกซ้อม	-	-	2	2.53
การให้นักกีฬาฝึกอย่างอิสระ	1	1.27	-	-
สื่อ และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม	3	3.79	1	1.27
โปรแกรมการฝึกซ้อม	34	43.03	22	27.85
สัดส่วนผู้ฝึกสอน ต่อนักกีฬา	5	6.33	7	8.86
ความเข้มงวดในการฝึกซ้อม	8	10.13	16	20.25
ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม	28	35.44	31	39.24

จากตาราง 21 แสดงว่า ปัจจัยภายนอก ด้านการฝึกซ้อมของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน สูงสุดได้แก่ โปรแกรมการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 43.03 รองลงมา ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 35.44 ความเข้มงวดในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 10.13 สัดส่วนผู้ฝึกสอน ต่อนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 6.33 สื่อ และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 3.79 และการให้นักกีฬาฝึกอย่างอิสระ คิดเป็นร้อยละ 1.27

และปัจจัยภายนอก ด้านการฝึกซ้อมของนักกีฬาที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน สูงสุดได้แก่ ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 39.24 รองลงมา โปรแกรมการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 27.85 ความเข้มงวดในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 20.25 สัดส่วนผู้ฝึกสอน ต่อนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 8.86 การบังคับนักกีฬาให้ฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 2.53 สื่อ และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 1.27

ตาราง 22 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายนอก ด้านการฝึกซ้อมของนักกีฬา ที่มีผลต่อการเป็น และไม่เป็นนักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง (N = 100)

ด้านการฝึกซ้อมของนักกีฬา	การเป็นนักกีฬา		การไม่เป็นนักกีฬา	
	f	%	f	%
การบังคับนักกีฬาให้ฝึกซ้อม	-	-	5	5.00
การให้นักกีฬาฝึกอย่างอิสระ	1	1.00	1	1.00
สื่อ และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม	8	8.00	2	2.00
โปรแกรมการฝึกซ้อม	33	33.00	22	22.00
สัดส่วนผู้ฝึกสอน ต่อนักกีฬา	8	8.00	5	5.00
ความเข้มงวดในการฝึกซ้อม	17	17.00	28	28.00
ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม	33	33.00	37	37.00

จากตาราง 22 แสดงว่า ปัจจัยภายนอก ด้านการฝึกซ้อมของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง สูงสุดได้แก่ โปรแกรมการฝึกซ้อม และช่วงเวลาในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 33.00 ความเข้มงวดในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 17.00 สัดส่วนผู้ฝึกสอน ต่อนักกีฬา และ สื่อ และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 8.00 และการให้นักกีฬาฝึกอย่างอิสระ คิดเป็นร้อยละ 1.00

และปัจจัยภายนอก ด้านการฝึกซ้อมของนักกีฬาที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง สูงสุดได้แก่ ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 37.00 รองลงมา ความเข้มงวดในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 28.00 โปรแกรมการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 22.00 สัดส่วนผู้ฝึกสอน ต่อนักกีฬา และการบังคับนักกีฬาให้ฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 5.00 สื่อ และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 2.00 และ การให้นักกีฬาฝึกอย่างอิสระ คิดเป็นร้อยละ 1.00

ตาราง 23 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายนอก ด้านการฝึกซ้อมของนักกีฬา ที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของ นักกีฬาว่ายน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อ (N = 100)

ด้านการฝึกซ้อมของนักกีฬา	f	%
การบังคับนักกีฬาให้ฝึกซ้อม	-	-
การให้นักกีฬาฝึกอย่างอิสระ	5	5.00
สื่อ และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม	10	10.00
โปรแกรมการฝึกซ้อม	29	29.00
สัดส่วนผู้ฝึกสอน ต่อนักกีฬา	5	5.00
ความเข้มงวดในการฝึกซ้อม	21	21.00
ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม	30	30.00

จากตาราง 23 แสดงว่า ปัจจัยภายนอก ด้านการฝึกซ้อมของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาว่ายน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อ สูงสุดได้แก่ ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 30.00 รองลงมา โปรแกรมการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 29.00 ความเข้มงวดในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 21.00 สื่อ และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 10.00 สัดส่วนผู้ฝึกสอน ต่อนักกีฬา และการให้นักกีฬาฝึกอย่างอิสระ คิดเป็นร้อยละ 5.00

ตาราง 24 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายนอก ด้านการฝึกซ้อมของนักกีฬา ที่มีผลต่อการไม่
เป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาวัยน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อ (N =100)

ด้านการฝึกซ้อมของนักกีฬา	f	%
การบังคับนักกีฬาให้ฝึกซ้อม	8	8.00
การให้นักกีฬาฝึกอย่างอิสระ	1	1.00
สื่อ และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม	3	3.00
โปรแกรมการฝึกซ้อม	28	28.00
สัดส่วนผู้ฝึกสอน ต่อนักกีฬา	1	1.00
ความเข้มงวดในการฝึกซ้อม	25	25.00
ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม	34	34.00

จากตาราง 24 แสดงว่า ปัจจัยภายนอก ด้านการฝึกซ้อมของนักกีฬาที่มีผลต่อการไม่
เป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาวัยน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อ สูงสุดได้แก่
ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 34.00 รองลงมา โปรแกรมการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 28.00
ความเข้มงวดในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 25.00 การบังคับนักกีฬาให้ฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 8.00
สื่อ และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 3.00 สัดส่วนผู้ฝึกสอน ต่อนักกีฬา และการให้
นักกีฬาฝึกอย่างอิสระ คิดเป็นร้อยละ 1.00

ตาราง 25 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายนอกด้านสภาพแวดล้อมของนักกีฬา ที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนว่ายน้ำ (N = 79)

ด้านสภาพแวดล้อมของนักกีฬา	การเป็นนักกีฬา		การไม่นักกีฬา	
	f	%	f	%
ความสะอาดของสระว่ายน้ำ	-	-	2	2.53
อุณหภูมิของน้ำ	-	-	1	1.27
ระยะทางในการเดินทางมาฝึกซ้อม	36	45.57	40	50.63
เพื่อนสมาชิกภายในทีม	43	54.43	36	45.57

จากตาราง 25 แสดงว่า ปัจจัยภายนอก ด้านสภาพสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน สูงสุดได้แก่ เพื่อนสมาชิกภายในทีม คิดเป็นร้อยละ 54.43 รองลงมา ระยะทางในการเดินทางมาฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 45.57

และปัจจัยภายนอก ด้านสภาพสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาที่มีผลต่อการไม่นักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน สูงสุดได้แก่ ระยะทางในการเดินทางมาฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 50.63 รองลงมา เพื่อนสมาชิกภายในทีม คิดเป็นร้อยละ 45.57 ความสะอาดของสระว่ายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 2.53 อุณหภูมิของน้ำ คิดเป็นร้อยละ 1.27

ตาราง 26 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายนอก ด้านสภาพแวดล้อมของนักกีฬา ที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง (N = 100)

ด้านสภาพแวดล้อมของนักกีฬา	การเป็นนักกีฬา		การไม่เป็นนักกีฬา	
	f	%	f	%
ความสะดวกของสระว่ายน้ำ	2	2.00	2	2.00
อุณหภูมิของน้ำ	-	-	1	1.00
ระยะทางในการเดินทางมาฝึกซ้อม	44	44.00	46	46.00
เพื่อนสมาชิกภายในทีม	54	54.00	51	51.00

จากตาราง 26 แสดงว่า ปัจจัยภายนอก ด้านสภาพสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน สูงสุดได้แก่ เพื่อนสมาชิกภายในทีม คิดเป็นร้อยละ 54.00 รองลงมา ระยะทางในการเดินทางมาฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 44.00 ความสะดวกของสระว่ายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 2.00

และปัจจัยภายนอก ด้านสภาพสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน สูงสุดได้แก่ เพื่อนสมาชิกภายในทีม คิดเป็นร้อยละ 51.00 รองลงมา ระยะทางในการเดินทางมาฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 46.00 ความสะดวกของสระว่ายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 2.00 อุณหภูมิของน้ำ คิดเป็นร้อยละ 1.00

ตาราง 27 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายนอก ด้านสภาพแวดล้อมของนักกีฬา ที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาวัยน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อ (N = 100)

ด้านสภาพแวดล้อมของนักกีฬา	f	%
ความสะดวกสบายของสระว่ายน้ำ	3	3.00
อุณหภูมิของน้ำ	-	-
ระยะทางในการเดินทางมาฝึกซ้อม	34	34.00
เพื่อนสมาชิกภายในทีม	63	63.00

จากตาราง 27 แสดงว่า ปัจจัยภายนอก ด้านสภาพสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาวัยน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อ สูงสุดได้แก่ เพื่อนสมาชิกภายในทีม คิดเป็นร้อยละ 63.00 รองลงมา ระยะทางในการเดินทางมาฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 34.00 ความสะดวกสบายของสระว่ายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 3.00

ตาราง 28 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายนอกด้านสภาพแวดล้อมของนักกีฬาที่มีผลต่อการไม่
เป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชนตามความคิดเห็นของนักกีฬาวัยน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อ (N= 100)

ด้านสภาพแวดล้อมของนักกีฬา	f	%
ความสะดวกของสระว่ายน้ำ	2	2.00
อุณหภูมิของน้ำ	1	1.00
ระยะทางในการเดินทางมาฝึกซ้อม	57	57.00
เพื่อนสมาชิกภายในทีม	40	40.00

จากตาราง 28 แสดงว่า ปัจจัยภายนอก ด้านสภาพสิ่งแวดล้อมของนักกีฬาที่มีผลต่อการไม่
เป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาวัยน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อ สูงสุดได้แก่
ระยะทางในการเดินทางมาฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 57.00 รองลงมา เพื่อนสมาชิกภายในทีม คิดเป็น
ร้อยละ 40.00 ความสะดวกของสระว่ายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 2.00 และอุณหภูมิของน้ำ คิดเป็นร้อยละ
1.00

ตาราง 29 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายนอก ด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬา ที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนวัยน้ำ (N = 79)

ด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬา	การเป็นนักกีฬา		การไม่นักกีฬา	
	f	%	f	%
ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริมการเป็นนักกีฬา	70	88.61	4	5.06
ผู้ปกครองตามใจนักกีฬา	9	11.39	45	56.97
ผู้ปกครองบังคับให้เป็นนักกีฬา	-	-	30	37.97

จากตาราง 29 แสดงว่า ปัจจัยภายนอก ด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน สูงสุดได้แก่ ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริมการเป็นนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 88.61 รองลงมา ผู้ปกครองตามใจนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 11.39

และปัจจัยภายนอก ด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬาที่มีผลต่อการไม่นักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน สูงสุดได้แก่ ผู้ปกครองตามใจนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 56.97 รองลงมา ผู้ปกครองบังคับให้เป็นนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 37.97 ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริมการเป็นนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 5.06

ตาราง 30 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายนอก ด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬา ที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง (N = 100)

ด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬา	การเป็นนักกีฬา		การไม่นักกีฬา	
	f	%	f	%
ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริมการเป็นนักกีฬา	62	62.00	19	19.00
ผู้ปกครองตามใจนักกีฬา	34	34.00	49	49.00
ผู้ปกครองบังคับให้เป็นนักกีฬา	4	4.00	32	32.00

จากตาราง 30 แสดงว่า ปัจจัยภายนอก ด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง สูงสุดได้แก่ ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริมการเป็นนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 62.00 รองลงมา ผู้ปกครองตามใจนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 34 ผู้ปกครองบังคับให้เป็นนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 4.00

และปัจจัยภายนอก ด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬาที่มีผลต่อการไม่นักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง สูงสุดได้แก่ ผู้ปกครองตามใจนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 49.00 รองลงมา ผู้ปกครองบังคับให้เป็นนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 32.00 ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริมการเป็นนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 19.00

ตาราง 31 แสดงจำนวน และค่าร้อยละปัจจัยภายนอกด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชนตามความคิดเห็นของนักกีฬาวัยน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อ (N = 100)

ด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬา	f	%
ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริมการเป็นนักกีฬา	67	67.00
ผู้ปกครองตามใจนักกีฬา	33	33.00
ผู้ปกครองบังคับให้เป็นนักกีฬา	-	-

จากตาราง 31 แสดงว่า ปัจจัยภายนอก ด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาวัยน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อ สูงสุดได้แก่ ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริมการเป็นนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 67.00 รองลงมา ผู้ปกครองตามใจนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 33

ตาราง 32 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัจจัยภายนอกด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬาที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชนตามความคิดเห็นของนักกีฬาวัยน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อ (N=100)

ด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬา	f	%
ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริมการเป็นนักกีฬา	8	8.00
ผู้ปกครองตามใจนักกีฬา	59	59.00
ผู้ปกครองบังคับให้เป็นนักกีฬา	33	33.00

จากตาราง 32 แสดงว่า ปัจจัยภายนอก ด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬาที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน ตามความคิดเห็นของนักกีฬาวัยน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อ สูงสุดได้แก่ ผู้ปกครองตามใจนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 59.00 รองลงมา ผู้ปกครองบังคับให้เป็นนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 33.00 ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริมการเป็นนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 8.00

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำรุ่นเยาวชนโดยการสรุปและนำเสนอในรูปแบบความเรียง

ผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง และนักกีฬา ไม่มีข้อเสนอแนะ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผล

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำรุ่นเยาวชน ตามทัศนะของ ผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง และนักกีฬาสังกัดสโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ประจำปี พุทธศักราช 2552

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็น ผู้ฝึกสอน ผู้ปกครองและ นักกีฬาวัยน้ำรุ่นอายุ 12 -14 ปี สังกัดสโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ภาค 1 ประจำปี พ.ศ. 2552 จำนวน 79 สโมสรโดยมีผู้ฝึกสอน จำนวน 79 คน นักกีฬาวัยน้ำรุ่นอายุ 12-14 ปี จำนวน 250 คน และ ผู้ปกครองนักกีฬา จำนวน 250 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง และนักกีฬาวัยน้ำรุ่นอายุ 12-14 ปี สังกัดสโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ภาค 1 ประจำปี พ.ศ. 2552 จำนวน 79 สโมสร โดยมีผู้ฝึกสอน จำนวน 79 คน นักกีฬาวัยน้ำรุ่นอายุ 12 -14 ปี ที่จะเป็นักกีฬาต่อ จำนวน 100 คน นักกีฬาวัยน้ำรุ่นอายุ 12 -14 ปีที่จะไม่นักกีฬาต่อ จำนวน 100 คน และ ผู้ปกครองนักกีฬา จำนวน 100 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำรุ่นเยาวชน ตามทัศนะของ ผู้ฝึกสอน ผู้ปกครองและนักกีฬา สโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ประจำปี พุทธศักราช 2552 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีลักษณะแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ

(Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนผู้ปกครองนักกีฬาว่ายน้ำรุ่นอายุ 12-14 ปี เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาของนักกีฬาว่ายน้ำรุ่นเยาวชน แบ่งออกเป็น 2 ด้านคือ

1. ปัจจัยภายใน
2. ปัจจัยภายนอก

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะความคิดเห็นอื่นๆ มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open Ended Questionnaires)

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษา ดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ
2. นำผลที่ได้รับจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาของนักกีฬาว่ายน้ำรุ่นเยาวชนจากผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง และนักกีฬาในรุ่นอายุ 12 – 14 ปี มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางและความเรียง
3. นำผลที่ได้รับจากแบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาของนักกีฬาว่ายน้ำรุ่นเยาวชน นำเสนอในรูปความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ฝึกสอนว่ายน้ำส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 89.87 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 84.81 ในสาขาวิชาพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 94.94 และมีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.29

ผู้ปกครองนักกีฬาว่ายน้ำส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 53.00 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 73.00 และมีเงินได้รายเดือนตั้งแต่ 20,001 – 30,000 บาทมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.00

นักกีฬาว่ายน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 56.00 เป็นรุ่นอายุ 13 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.00 โดยมีประสบการณ์การเป็นนักกีฬาว่ายน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อตั้งแต่ 5 – 7 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.00

นักกีฬาว่ายน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 52.00 เป็นรุ่นอายุ 13 ปี และอายุ 14 ปี เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 38.00 และมีประสบการณ์การเป็นนักกีฬาว่ายน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อ ตั้งแต่ 5 – 7 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.00

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาต่อของนักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชนสามารถสรุปตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง นักกีฬาว่ายน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อ และนักกีฬาว่ายน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อ ได้ดังนี้

2.1 ผู้ฝึกสอนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาต่อของนักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชนดังนี้

การเป็นนักกีฬาต่อ มีปัจจัยภายใน ได้แก่ ด้านลักษณะของนักกีฬา ลักษณะนิสัย ความรับผิดชอบในการฝึกซ้อมเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.97 ลักษณะรูปร่างของนักกีฬา โครงสร้างร่างกายของนักกีฬาเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.75 ด้านภูมิลำเนาของนักกีฬานักกีฬาไม่เคยประสบผลสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬาเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.44 ด้านอารมณ์ของนักกีฬา ความสนใจกีฬาว่ายน้ำเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.96 และด้านแรงจูงใจของนักกีฬา ความรัก ความถนัดและความสนใจ เป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.43 มีปัจจัยภายนอกได้แก่ ด้านการฝึกซ้อมของนักกีฬา โปรแกรมการฝึกซ้อมเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.03 ด้านสภาพแวดล้อมของนักกีฬา เพื่อนสมาชิกในทีมเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.43 และด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬา ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริมการเป็นนักกีฬาเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.61 ตามลำดับ

การไม่นักกีฬาต่อ มีปัจจัยภายใน ได้แก่ ด้านลักษณะของนักกีฬา ลักษณะนิสัย ความรับผิดชอบในการฝึกซ้อมเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.04 ลักษณะรูปร่างของนักกีฬา โครงสร้างร่างกายของนักกีฬาเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.89 ด้านภูมิลำเนาของนักกีฬานักกีฬาเคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่องเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.97 ด้านอารมณ์ของนักกีฬา ความสมหวังและผิดหวังกับผลการแข่งขันเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.17 และด้านแรงจูงใจของนักกีฬา ความรัก ความถนัดและความสนใจ เป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.17 มีปัจจัยภายนอกได้แก่ ด้านการฝึกซ้อมของนักกีฬา ช่วงเวลาในการฝึกซ้อมเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.24 ด้านสภาพแวดล้อมของนักกีฬา ระยะเวลาในการเดินทางมาฝึกซ้อมเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.63 และด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬา ผู้ปกครองตามใจนักกีฬาเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.97 ตามลำดับ

2.2 ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาต่อของนักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชนดังนี้

การเป็นนักกีฬาต่อ มีปัจจัยภายใน ได้แก่ ด้านลักษณะของนักกีฬา ลักษณะนิสัย ความรับผิดชอบในการฝึกซ้อมเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.00 ลักษณะรูปร่างของนักกีฬา โครงสร้างร่างกายของนักกีฬาเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.00 ด้านภูมิหลังของนักกีฬา นักกีฬาไม่เคยประสบผลสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬาเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.00 ด้านอารมณ์ของนักกีฬา ความสนใจกีฬาว่ายน้ำเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.00 และด้าน แรงจูงใจของนักกีฬา ความรัก ความถนัดและความสนใจ เป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.00 มีปัจจัยภายนอกได้แก่ ด้านการฝึกซ้อมของนักกีฬา โปรแกรมการฝึกซ้อมและช่วงเวลาในการฝึกซ้อม เป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.00 เท่ากัน ด้านสภาพแวดล้อมของนักกีฬา เพื่อนสมาชิกในทีม เป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.00 และด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬา ผู้ปกครองมีส่วนช่วย ส่งเสริมการเป็นนักกีฬาเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.00 ตามลำดับ

การไม่เป็นนักกีฬาต่อ มีปัจจัยภายใน ได้แก่ ด้านลักษณะของนักกีฬา ลักษณะนิสัย ความรับผิดชอบในการฝึกซ้อมเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.00 ลักษณะรูปร่างของนักกีฬา โครงสร้างร่างกายของนักกีฬาเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.00 ด้านภูมิหลังของนักกีฬา นักกีฬาไม่เคยประสบผลสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬาเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.00 ด้านอารมณ์ของนักกีฬา ความสมหวังและผิดหวังกับผลการแข่งขันเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.00 และด้านแรงจูงใจของนักกีฬา การทำโทษเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.00 มีปัจจัย ภายนอกได้แก่ ด้านการฝึกซ้อมของนักกีฬา ช่วงเวลาในการฝึกซ้อมเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.00 ด้านสภาพแวดล้อมของนักกีฬา เพื่อนสมาชิกภายในทีมเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.00 และด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬา ผู้ปกครองตามใจนักกีฬาเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 49.00 ตามลำดับ

2.3 นักกีฬาว่ายน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเป็น นักกีฬาต่อของนักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชนดังนี้

การเป็นนักกีฬาต่อ มีปัจจัยภายใน ได้แก่ ด้านลักษณะของนักกีฬา ลักษณะนิสัย ความรับผิดชอบในการฝึกซ้อมเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.00 ลักษณะรูปร่างของนักกีฬา โครงสร้างร่างกายของนักกีฬาเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.00 ด้านภูมิหลังของนักกีฬา นักกีฬาไม่เคยประสบผลสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬาเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.00 ด้านอารมณ์ของนักกีฬา ความสนใจกีฬาว่ายน้ำเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.00 และด้าน แรงจูงใจของนักกีฬา ความรัก ความถนัดและความสนใจ เป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.00 มีปัจจัยภายนอกได้แก่ ด้านการฝึกซ้อมของนักกีฬา ช่วงเวลาในการฝึกซ้อมเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 30.00 ด้านสภาพแวดล้อมของนักกีฬา เพื่อนสมาชิกในทีมเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ

63.00 และด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬา ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริมการเป็นนักกีฬาเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.00 ตามลำดับ

2.4 นักกีฬาวัยน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการไม่
เป็นนักกีฬาต่อของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชนดังนี้

การไม่เป็นนักกีฬาต่อ มีปัจจัยภายใน ได้แก่ ด้านลักษณะของนักกีฬา ลักษณะนิสัย
ความสนใจในการฝึกซ้อมวัยน้ำเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.00 ลักษณะรูปร่างของนักกีฬา
โครงสร้างร่างกายของนักกีฬาเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.00 ด้านภูมิหลังของนักกีฬา
นักกีฬาไม่เคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬาเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.00
ด้านอารมณ์ของนักกีฬา ความสมหวังและผิดหวังกับผลการแข่งขันเป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ
45.00 และด้านแรงจูงใจของนักกีฬา ความรัก ความถนัดและความสนใจ เป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็น
ร้อยละ 29.00 มีปัจจัยภายนอก ได้แก่ ด้านการฝึกซ้อมของนักกีฬา ช่วงเวลาในการฝึกซ้อมเป็นปัจจัย
มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.00 ด้านสภาพแวดล้อมของนักกีฬา ระยะเวลาในการเดินทางมาฝึกซ้อมเป็น
ปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.00 และด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬา ผู้ปกครองตามใจนักกีฬา
เป็นปัจจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.00 ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำ
รุ่นเยาวชน ตามทัศนะของผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง และนักกีฬา สังกัดสโมสรสมาชิกสมาคมวัยน้ำแห่ง
ประเทศไทย ประจำปี พุทธศักราช 2552 ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่
มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยจำแนกปัจจัยภายในออกเป็นด้านลักษณะของนักกีฬา ด้านภูมิหลังของนักกีฬา
ด้านอารมณ์ของนักกีฬา ด้านแรงจูงใจของนักกีฬา และจำแนกปัจจัยภายนอกออกเป็นด้านการฝึกซ้อม
ของนักกีฬา ด้านสภาพแวดล้อมของนักกีฬา และด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬา ซึ่งสรุปผล
การศึกษาที่ได้รับสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง นักกีฬาที่เป็นและไม่เป็นนักกีฬาต่อเกี่ยวกับปัจจัย
ภายในด้านลักษณะของนักกีฬา พบว่า ลักษณะรูปร่างโครงสร้างร่างกายของนักกีฬามีผลต่อการเป็น
และไม่เป็นนักกีฬาวัยน้ำมากที่สุดสอดคล้องกันทั้ง 4 กลุ่มทั้งนี้อาจเป็นเพราะสุขภาพและสมรรถภาพ
ทางกายของบุคคลจัดเป็นประเด็นหลักสำคัญสำหรับการเป็นนักกีฬา ความแข็งแรง ความอดทน ความ
เร็วและอื่นๆ ที่จะช่วยให้นักกีฬาประสบผลสำเร็จได้นั้น จำเป็นต้องสร้างให้เกิดขึ้นมาอย่างต่อเนื่องใน
ตัวนักกีฬา เพื่อสร้างความมั่นใจในการเล่นกีฬา สอดคล้องกับวาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539 : 90) ที่
กล่าวว่า สมรรถภาพทางกายที่ดีและบุคลิกภาพที่ดีมีความต้องการหรือมีความกระตือรือร้นที่จะเป็นผู้ที่

มีร่างกายแข็งแรง จะทำให้เกิดความภาคภูมิใจและเกิดความเชื่อมั่นในตนเองและในการเล่นกีฬามากขึ้น ดังนั้นผู้ที่มีโครงสร้างร่างกายที่แข็งแรงจึงมีความต้องการที่จะเป็นนักกีฬา แต่ในทางกลับกันผู้ที่มีโครงสร้างร่างกายที่ไม่ดี ก็จะไม่ต้องการเป็นนักกีฬาด้วยเช่นกัน สำหรับปัจจัยภายในด้านนี้สลับพบว่าทุกกลุ่มแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบในการฝึกซ้อมของนักกีฬาแต่ละคน จะส่งผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาว่ายน้ำต่อมากที่สุด ยกเว้นกลุ่มนักกีฬาว่ายน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อ ที่แสดงความคิดเห็นว่า ความสนใจในการฝึกซ้อมว่ายน้ำจะมีผลต่อการไม่นักกีฬาว่ายน้ำต่อมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความรับผิดชอบที่ครอบคลุมทั้งความสนใจ กระตือรือร้นในการฝึกซ้อม แสวงหาวิธีการพัฒนาตนทางด้านการว่ายน้ำ เป็นแรงผลักดันสำคัญที่จะบ่งชี้ได้ว่าบุคคลนั้นเหมาะสมจะเป็นนักกีฬาต่อได้หรือไม่ เพราะความกระตือรือร้น ความต้องการรู้ ซึ่งความต้องการรู้ดังกล่าวนี้เป็นลักษณะของสิ่งเร้าที่ดีมาก (วาสนา คุณาภิสิทธิ์. 2539 : 91) ที่จะช่วยส่งเสริมให้ตัดสินใจเลือกเป็นนักกีฬาได้มากขึ้น

สำหรับภูมิหลักที่เป็นปัจจัยภายในประการหนึ่ง จากการศึกษาวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของทั้ง 4 กลุ่มแสดงความคิดเห็นว่าประเด็นที่นักกีฬาไม่เคยประสบผลสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬาจะส่งผลต่อการเป็นนักกีฬาว่ายน้ำต่อมากที่สุดสอดคล้องกัน ส่วนประเด็นที่เป็นปัจจัยต่อการไม่นักกีฬาต่อตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนพบว่า ปัจจัยที่นักกีฬาเคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่องจะส่งผลต่อการไม่นักกีฬาต่อมากที่สุด ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ความสำเร็จจะสร้างแรงผลักดันการเป็นนักกีฬาให้เกิดขึ้นกับคนส่วนใหญ่ แต่ทั้งนี้ความสำเร็จที่ต่อยอดได้มาจากการฝึกซ้อมอย่างหนัก ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบทางลบประการหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาเบื่อหน่าย ตัดสินใจเลือกไม่นักกีฬาต่อได้ ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539 : 90) ความล้มเหลวจะเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความวุ่นวายสับสน ขาดความสนใจและเกิดการเรียนรู้ที่ไม่มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2525 : 76) ที่กล่าวว่า การฝึกซ้อมอาจมีอิทธิพลต่อความต้องการ ทศนคติ และอุดมคติในการศึกษา ซึ่งจะทำให้เกิดความแตกต่างกัน ดังนั้นจึงควรให้ผู้ฝึกหรือศึกษาได้รับความพึงพอใจต่อการฝึกซ้อมนั้นๆ ด้วย

ปัจจัยด้านอารมณ์ของนักกีฬาซึ่งเป็นปัจจัยภายในด้วยเช่นกัน จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง นักกีฬาว่ายน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อและนักกีฬาว่ายน้ำที่ไม่เป็นนักกีฬาต่อแสดงความคิดเห็นว่า ความสนใจในกีฬาว่ายน้ำและความสมหวัง และความผิดหวังกับผลการแข่งขันเป็นปัจจัยด้านอารมณ์ที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาว่ายน้ำต่อมากที่สุด โดยเฉพาะความสนใจในกีฬาว่ายน้ำที่ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาว่ายน้ำที่เป็นนักกีฬาต่อแสดงความคิดเห็นว่าเป็นปัจจัยในระดับสูงมากที่สุดสอดคล้องกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความสนใจที่เป็นสิ่งเริ่มแรกที่บุคคลจะเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งเร้านั้นๆ เมื่อความสนใจเพิ่มพูนมากขึ้นย่อมต้องการที่จะเพิ่มระดับการปฏิบัติในทุกวิถีทางต่อสิ่งเร้านั้นๆ เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้เป็นไปตามความสนใจที่ตนต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539 : 91) ที่กล่าวว่า ความต้องการอยากรู้อยากเห็นในสิ่งที่มีคุณค่าต่อตนเป็นลักษณะ

สิ่งเร้าที่ดี เพราะคนจะเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพได้ก็เพราะความอยากรู้อยากเห็นหรือความสนใจเป็นแรงผลักดันเบื้องต้นนั่นเอง

ปัจจัยภายในที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาต่อหรือไม่เป็นนักกีฬาต่อคือ แรงจูงใจ ผลการศึกษาจากเอกสารงานวิจัยที่สอดคล้องกับเรื่องแรงจูงใจในการเป็นนักกีฬา ของ กนกวรรณ สารจันทร์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยและพบว่า นักกีฬาซอฟท์บอลชายและหญิงต่างมีแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัด และความสนใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลสอดคล้องกัน และผลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ก็ได้ผลลัพธ์ในลักษณะเช่นเดียวกัน กล่าวคือ ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม ต่างมีความคิดเห็นว่า แรงจูงใจด้านความรัก ความถนัด และความสนใจต่อกีฬาวัยน้ำจะส่งผลต่อการเป็นนักกีฬาต่อหรือไม่เป็นนักกีฬาวัยน้ำต่อมากที่สุดด้วยเช่นกัน

ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน ผู้ปกครอง นักกีฬาที่เป็นต่อและนักกีฬาที่ไม่เป็นต่อ เกี่ยวกับปัจจัยภายนอกด้านการฝึกซ้อมของนักกีฬา พบว่า ช่วงเวลาในการฝึกซ้อมจะมีผลต่อการเป็นนักกีฬาต่อและไม่เป็นนักกีฬาต่อมากที่สุด ยกเว้นผู้ฝึกสอนนักกีฬาที่แสดงความคิดเห็นว่าโปรแกรมการฝึกซ้อมจะมีผลต่อการเป็นนักกีฬาต่อมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะช่วงเวลาในการฝึกซ้อมอาจส่งผลกระทบต่อนักกีฬาบางคนที่ไม่อาจจัดสรรเวลาว่างให้ตรงกันได้ รวมทั้งโปรแกรมการฝึกซ้อมที่นักกีฬาบางคนมีความพึงพอใจและไม่พึงพอใจแตกต่างกันออกไป ความหนักของโปรแกรมการฝึกที่อาจจะสร้างความเหนื่อยล้าให้กับนักกีฬาก็เป็นปัจจัยสำคัญต่อการตัดสินใจเป็นนักกีฬาต่อด้วย ดังเช่นผลการศึกษาของ รุจี เรืองทองดี (2547 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าโปรแกรมการสอนที่บังคับนักเรียนให้ทำทักษะยากๆ จะมีผลต่อความสามารถในการว่ายน้ำของนักเรียน ซึ่งเมื่อเป็นปัญหาย่อมส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจที่จะเลือกเป็นนักกีฬาวัยน้ำต่อได้

ปัจจัยภายนอกอีกด้านหนึ่งได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมของนักกีฬา ผลการศึกษพบว่า ระยะทางในการเดินทางมาฝึกซ้อมและเพื่อนสมาชิกในทีมจะมีผลต่อการเป็นนักกีฬาต่อและไม่เป็นนักกีฬาต่อมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวัยของนักกีฬาที่มีอายุระหว่าง 12 – 14 ปี การเดินทางยังคงต้องอาศัยผู้ปกครองไปรับไปส่ง ความสะดวกตรงจุดนี้อาจเป็นปัญหาสำคัญ รวมทั้งการเข้ากลุ่มกับเพื่อนสมาชิกด้วยกันเองที่นักกีฬาบางคนไม่สามารถปรับตัวได้ก็จะเป็นปัญหาได้ด้วยเช่นกัน ดังนั้นประเด็นดังกล่าวสำหรับนักกีฬาระดับเยาวชนจึงไม่ควรมองข้าม และปัจจัยภายนอกอีกประการหนึ่ง คือ ด้านการอบรมเลี้ยงดูของนักกีฬา ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริมการเป็นนักกีฬาต่อมากที่สุด และสาเหตุที่นักกีฬาไม่เป็นนักกีฬาต่อมากที่สุดเพราะผู้ปกครองตามใจมากที่สุดเช่นกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ รุจี เรืองทองดี (2547 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า การอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองมีผลต่อความสามารถในการเรียนว่ายน้ำ ที่สำคัญได้แก่ ผู้ปกครองตามใจนักเรียนปล่อยให้เรียนว่ายน้ำหรือไม่เรียนก็

ได้ รวมทั้งผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ว่ายน้ำด้วย โดยแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงมากที่สุดทั้ง 2 รายการสอดคล้องกัน

ความต้องการเป็นนักกีฬาว่ายน้ำอาจเกิดขึ้นได้จากปัจจัยหลายๆ อย่างก็จริง แต่จากผลการศึกษาในครั้งนี้ ปัจจัยต่างๆ ที่ได้ศึกษาและค้นพบในเชิงปริมาณที่แตกต่างกัน อาจนำไปใช้เป็นข้อสังเกตบางประการในการแก้ไขปัญหาเพื่อโน้มน้าวให้นักกีฬามีความต้องการเป็นนักกีฬาว่ายน้ำต่อมากขึ้น เพื่อผลประโยชน์ของตัวนักกีฬาเอง ผลประโยชน์ของสมาคม แลผลประโยชน์ของประเทศไทยโดยรวมต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ควรสร้างจิตสำนึกให้เยาวชนและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกีฬาว่ายน้ำ เห็นคุณค่าความสำคัญของกีฬาว่ายน้ำ ว่าเป็นกีฬาที่ส่งเสริมความพร้อมของบุคคลได้ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม
2. ผู้ฝึกสอนและผู้เกี่ยวข้องกับกีฬาว่ายน้ำ ควรศึกษาข้อมูลจากงานวิจัย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริม และพัฒนางานการว่ายน้ำของประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำงานวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาความสำเร็จในการแข่งขันว่ายน้ำในระดับนานาชาติของนักกีฬาว่ายน้ำทีมชาติไทย
2. ควรทำงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาระบบการจัดการแข่งขันว่ายน้ำที่ส่งผลกระทบต่อนักกีฬาว่ายน้ำในรุ่นเยาวชน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงวงศ์. (2530). จิตวิทยาการศึกษาฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- กนกวรรณ สารจันทร์. (2546). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาซอฟท์บอลในการแข่งขัน กีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศ แห่งประเทศไทย ประจำปี 2545. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม (พลศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กรวิ บุญชัย. (2540). คีเนซโพลีเปียดัน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2550). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (2550-2554) กรุงเทพฯ: สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวง
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2536). คู่มือการสอนว่ายน้ำขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: อักษรไทย.
- เกษม มีสง่า. (2531). ผลการใช้ตัวแบบเพื่อลดความวิตกกังวลให้แก่ผู้เริ่มเรียนว่ายน้ำต่อความสามารถ การเรียนว่ายน้ำ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เกษม นครเขตต์. (2531). แผนการพัฒนาของชาติแบบครบวงจร. วารสารสุขศึกษา พลศึกษา สันทนาการ.
- เจริญ กระบวนรัตน์. (2545). หลักการและเทคนิคการฝึกกีฬา. ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. เอกสาร.
- _____. (2532, 8 ตุลาคม). ประสบการณ์การเล่นกีฬา. (98) : 5.
- ณกร มีคำ. (2549). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายูเอชเอของนักกีฬายูเอชเอรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี สังกัด สโมสรในกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2549. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดนัย ยาหอม. (2538). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายูเอชเอของนักกีฬายูเอชเอปรินูญานิพนธ์ กศ.ม (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เทเวศร์ พิริยะพจน์. (2528). เอกสารประกอบการสอนวิชาสรีรวิทยาของการออกกำลังกายกรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- _____. (2534). เอกสารคำสอนวิชาว่ายน้ำ(พล112). กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- นิตยา เกิดจันทิก และคณะ. (2539). การศึกษาสภาพการใช้ออกซิเจนและไม่ใช้ออกซิเจนของขา และแขน ในการฝึกกีฬามวยสากลสมัครเล่นกรุงเทพฯ: ฝ่ายวิทยาศาสตร์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย.

- ประทุม ม่วงมี. (2527). *รากฐานทางสรีรวิทยาของการออกกำลังกายและพลศึกษา*. ปรินซ์ตัน: ปรินซ์ตัน
- กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิระพงษ์ บุญศิริ. (2535). *จิตวิทยาการกีฬา*. เชียงใหม่: คณะครุศาสตร์, วิทยาลัยครูเชียงใหม่.
- มงคลชัย ช่างต่อ. (2537). *ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาในการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย*. ปรินซ์ตัน: ปรินซ์ตัน กศ.ม. (พลศึกษา).
- กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2551). *การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ* (2542). สืบค้นเมื่อ 18 กันยายน 2551, จาก <http://www.swu.ac.th/royal/book6/b6c6t.html>
- รุจี เรืองทองดี. (2546). *ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการเรียนว่ายน้ำของนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา*. ปรินซ์ตัน: ปรินซ์ตัน กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัลลีย์ วัชรโรภาส. (2513). *การสอนว่ายน้ำเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2527). *หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วารินทร์ สายโอบเอื้อ. (2522). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว. วิทยาลัยครูพระนคร.
- วาสนา คุณาภิสิทธิ์. (2539). *การสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิจิตร ศรีสะอ้านและคณะ. (2523). *เอกสารการสอนชุดวิชาพื้นฐานการศึกษา*. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ภานุพันธ์ คุ้มวงศ์ดี. (2546). *แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี*. ปรินซ์ตัน: ปรินซ์ตัน กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศุวิมล ควรเจริญ. (2535). *การศึกษาแรงจูงใจในการเลือกประกอบอาชีพอิสระของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 11*. ปรินซ์ตัน: ปรินซ์ตัน กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว).
- พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2534). *ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาในการเตรียมเข้าแข่งขันคัดเลือกเป็นตัวแทนเขตเพื่อไปแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 19*. กรุงเทพฯ: การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- สีบสาย บุญวีรบุตร. (2539). *จิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ: กรมพลศึกษา.

- สุชา จันทน์เอม. (2527). จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพิตร สมาชิกโต. (2534). จิตวิทยาการกีฬากับโค้ช. เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาการกีฬา
กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุเมท พรหมอินทร์. (2531). *ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับการฝึกซ้อมในการเตรียมตัว
เข้าแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15*. วิทยานิพนธ์ คม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ถ่ายเอกสาร.
- โสภา ชูพิกุลชัย. (2529). *ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดพิมพ์ดี.
- อรุณี จงเพลินนภาพร. (2538). *ผลการเรียนว่ายน้ำในสระน้ำตื้นกับสระว่ายน้ำ*. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- อารี พันธุ์ณี. (2534). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: บริษัทต้นอ้อจำกัด.
- อารี รังสินันท์. (2527). *รวบรวมบทความการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก*. วิทยานิพนธ์
ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์สารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุดม พิมพ์า. (2526). *หลักทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา*. เอกสารประกอบการเรียนวิชาหลักทาง
วิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา. (พล523). คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เอนกกุล กวีแสง. (2523). *จิตวิทยาการศึกษา*. ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- Berger B.G. and D.R.Ower (1987). "Anxiety Reduction with Swimming ; Relationships
between Exercise and State , Trait and Somatic Anxiety. *International Journal of
Sport Psychology*. 18 : 268 – 302, 1987
- ELVIS. (2006). (Online). Available: <http://www.Siamswim.com/club/list club>. Retrieved
November 15,2006.
- Schloder , Monika Elisabeth. (1987). Effects of Teaching Styles on Performance , Anxiety ,
and Attitude Toward Intruction of College Novice Swimmer, : *Dissertation Abstracts
International*. 49(03) : 458 – A.
- Sharron Davies. (1992). *Learn Swimming in a weekend*. London: Kindersley Book.
- Siamsport Official Website.(2003). Retrieved June,19,2005
- Willis, Joe D. ; & other. (1982). " The Relationship Between Competitive Motives and
rating of Competitiveness," *ERIC* 1982 ED217021.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำร้อนเยาวชน ตามทัศนะของผู้ฝึกสอน ผู้ปกครองและนักกีฬา สโมสรสมาชิกสมาคมวายน้ำแห่งประเทศไทย ประจำปี พุทธศักราช 2552

คำชี้แจง แบบสอบถามมีทั้งหมด 4 ชุด คือ

- แบบสอบถามสำหรับผู้ฝึกสอน
- แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครอง
- แบบสอบถามสำหรับนักกีฬาวัยอายุ 12-14 ปี ที่จะเป็นนักกีฬาต่อ
- นักกีฬาวัยน้ำร้อนเยาวชนอายุ 12 -14 ปีที่จะไม่นักกีฬาต่อ

แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ(Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน ผู้ปกครองนักกีฬาวัยน้ำร้อนอายุ 12-14 ปีเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำร้อนเยาวชน แบ่งออกเป็น 2 ด้านคือ

1. ปัจจัยภายใน
2. ปัจจัยภายนอก

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะความคิดเห็นอื่นๆ มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open Ended Questionnaires)

แบบสอบถามสำหรับผู้ฝึกสอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ฝึกสอนนักกีฬาว่ายน้ำ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านข้อมูลส่วนตัว เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความจริง

1. เพศ

☐ ชาย ☐ หญิง

2. ระดับการศึกษา

☐ อนุปริญญา
☐ ปริญญาตรี
☐ ปริญญาโท
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3. สาขาวิชา

☐ พลศึกษา
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. ประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอน

☐ ต่ำกว่า 3 ปี
☐ 4 - 6 ปี
☐ 7 - 9 ปี
☐ 10 ปีขึ้นไป

5. ผ่านการอบรมผู้ฝึกสอนว่ายน้ำกับสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทยหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง

☐ ไม่เคยอบรม
☐ 1 - 2 ครั้ง
☐ 3 - 4 ครั้ง
☐ 5 ครั้งขึ้นไป

ตอนที่ 2.1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

ปัจจัยภายใน

1. ลักษณะของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

นิสัย

☐ ความสนใจในการฝึกซ้อมว่ายน้ำ	☐ ความพยายามในการปฏิบัติทักษะว่ายน้ำ
☐ ความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม	☐ ความกระตือรือร้น

รูปร่าง

☐ โครงสร้างร่างกายของนักกีฬา	☐ สัดส่วนของน้ำหนักต่อส่วนสูงของนักกีฬา
☐ ความบกพร่องทางด้านร่างกาย	

2. ภูมิหลังที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

☐ นักกีฬาเคยเป็นนักกีฬามาก่อน	☐ นักกีฬาไม่เคยเป็นนักกีฬามาก่อน
☐ นักกีฬามีทักษะเดิม	☐ นักกีฬาไม่มีทักษะมาก่อน
☐ นักกีฬาเคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง	☐ นักกีฬาไม่เคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง
☐ นักกีฬาเคยบาดเจ็บจากการฝึกซ้อม	
☐ นักกีฬาเคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา	
☐ นักกีฬาไม่เคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา	

3. อารมณ์ที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

☐ ความสนใจในกีฬาวัยน้ำ
☐ ความสมหวังและผิดหวังกับผลการแข่งขัน
☐ ความวิตกกังวลของนักกีฬาวัยน้ำ

4. แรงจูงใจที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาในรุ่นเยาวชน

☐ การให้รางวัล
☐ การทำโทษ
☐ การให้คำชมเชยบ่อย ๆ
☐ การบังคับ
☐ ด้านสุขภาพ
☐ ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและความก้าวหน้าในอนาคต
☐ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

ปัจจัยภายนอก

1. ด้านการฝึกซ้อมที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

- ☐ บังคับนักกีฬาให้ฝึกซ้อม
- ☐ ให้นักกีฬาฝึกอิสระ
- ☐ ใช้สื่อการสอนในการฝึกซ้อม
- ☐ ไม่ใช้สื่อในการสอน
- ☐ สัดส่วนผู้ฝึกสอน - นักกีฬา
- ☐ ความเข้มงวดในการฝึกซ้อม
- ☐ ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม

2. สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

- ☐ ความสะอาดของสระว่ายน้ำ
- ☐ อุณหภูมิของน้ำ
- ☐ ระยะทางในการเดินทางมาฝึกซ้อม
- ☐ เพื่อนสมาชิกภายในทีม

3. การอบรมเลี้ยงดูที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

- ☐ ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริมการเป็นนักกีฬา
- ☐ ผู้ปกครองตามใจนักกีฬา
- ☐ ผู้ปกครองบังคับให้เป็นนักกีฬา

ตอนที่2.2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำรุ่นใน
เยาวชน

ปัจจัยภายใน

1. ลักษณะของนักกีฬาที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

นิสัย

☐ ความสนใจในการฝึกซ้อมว่ายน้ำ	☐ ความพยายามในการปฏิบัติทักษะว่ายน้ำ
☐ ความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม	☐ ความกระตือรือร้น

รูปร่าง

☐ โครงสร้างร่างกายของนักกีฬา	☐ สัดส่วนของน้ำหนักต่อส่วนสูงของนักกีฬา
☐ ความบกพร่องทางด้านร่างกาย	

2. ภูมิหลังที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

☐ นักกีฬาเคยเป็นนักกีฬามาก่อน	☐ นักกีฬาไม่เคยเป็นนักกีฬามาก่อน
☐ นักกีฬามีทักษะเดิม	☐ นักกีฬาไม่มีทักษะมาก่อน
☐ นักกีฬาเคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง	☐ นักกีฬาไม่เคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง
☐ นักกีฬาเคยบาดเจ็บจากการฝึกซ้อม	
☐ นักกีฬาเคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา	
☐ นักกีฬาไม่เคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา	

3. อารมณ์ที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

- ☐ ความสนใจในกีฬาวัยน้ำ
- ☐ ความสมหวังและผิดหวังกับผลการแข่งขัน
- ☐ ความวิตกกังวลของนักกีฬาวัยน้ำ

4. แรงจูงใจที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาในรุ่นเยาวชน

- ☐ การให้รางวัล
- ☐ การทำโทษ
- ☐ การให้คำชมเชยบ่อย ๆ
- ☐ การบังคับ
- ☐ ด้านสุขภาพ
- ☐ ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและความก้าวหน้าในอนาคต
- ☐ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

ปัจจัยภายนอก

1. ด้านการฝึกซ้อมที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

- ☐ บังคับนักกีฬาให้ฝึกซ้อม
- ☐ ให้นักกีฬาฝึกอิสระ
- ☐ ใช้สื่อการสอนในการฝึกซ้อม
- ☐ ไม่ใช้สื่อในการสอน
- ☐ สัดส่วนผู้ฝึกสอน - นักกีฬา
- ☐ ความเข้มงวดในการฝึกซ้อม
- ☐ ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม

2. สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

- ☐ ความสะอาดของสระว่ายน้ำ
- ☐ อุณหภูมิของน้ำ
- ☐ ระยะทางในการเดินทางมาฝึกซ้อม
- ☐ เพื่อนสมาชิกภายในทีม

3. การอบรมเลี้ยงดูที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

- ☐ ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริมการเป็นนักกีฬา
- ☐ ผู้ปกครองตามใจนักกีฬา
- ☐ ผู้ปกครองบังคับให้เป็นนักกีฬา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำรุ่นเยาวชน สังกัดสโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ประจำปี พุทธศักราช 2552

คำชี้แจง โปรดเขียนข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่นๆเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำรุ่นเยาวชน สังกัดสโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ประจำปี พ.ศ.2552

1.ลักษณะของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

.....

.....

2.ภูมิหลังที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

.....

.....

3.แรงจูงใจที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาในรุ่นเยาวชน

.....

.....

4.อารมณ์ที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

.....

.....

5.ด้านการฝึกซ้อมที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

.....

.....

.....

6.สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำ

.....

.....

7.การอบรมเลี้ยงดูที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

.....

.....

แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครอง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ปกครองนักกีฬาว่ายน้ำ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านข้อมูลส่วนตัว เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องว่าง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความจริง

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. ระดับการศึกษา

☐ อนุปริญญา

☐ ปริญญาตรี

☐ ปริญญาโท

อื่นๆ.....

3. ระดับของเงินเดือน

☐ ต่ำกว่า 10,000 บาท

☐ 10,001 – 20,000 บาท

☐ 20,001 – 30,000 บาท

☐ 30,000 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2.1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในยุวชน

ปัจจัยภายใน

1. ลักษณะของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในยุวชน

นิสัย

☐ ความสนใจในการฝึกซ้อมว่ายน้ำ	☐ ความพยายามในการปฏิบัติทักษะว่ายน้ำ
☐ ความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม	☐ ความกระตือรือร้น

รูปร่าง

☐ โครงสร้างร่างกายของนักกีฬา	☐ สัดส่วนของน้ำหนักต่อส่วนสูงของนักกีฬา
☐ ความบกพร่องทางด้านร่างกาย	

2. ภูมิหลังที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในยุวชน

☐ นักกีฬาเคยเป็นนักกีฬามาก่อน	☐ นักกีฬาไม่เคยเป็นนักกีฬามาก่อน
☐ นักกีฬามีทักษะเดิม	☐ นักกีฬาไม่มีทักษะมาก่อน
☐ นักกีฬาเคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง	☐ นักกีฬาไม่เคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง
☐ นักกีฬาเคยบาดเจ็บจากการฝึกซ้อม	
☐ นักกีฬาเคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา	
☐ นักกีฬาไม่เคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา	

3. อารมณ์ที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในยุวชน

☐ ความสนใจในกีฬาวัยน้ำ
☐ ความสมหวังและผิดหวังกับผลการแข่งขัน
☐ ความวิตกกังวลของนักกีฬาวัยน้ำ

4. แรงจูงใจที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาในยุวชน

☐ การให้รางวัล
☐ การทำโทษ
☐ การให้คำชมเชยบ่อย ๆ
☐ การบังคับ
☐ ด้านสุขภาพ
☐ ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและความก้าวหน้าในอนาคต
☐ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

ปัจจัยภายนอก

1. ด้านการฝึกซ้อมที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน
 - ☐ บังคับนักกีฬาให้ฝึกซ้อม
 - ☐ ให้นักกีฬาฝึกอิสระ
 - ☐ ใช้สื่อการสอนในการฝึกซ้อม
 - ☐ ไม่ใช้สื่อในการสอน
 - ☐ สัดส่วนผู้ฝึกสอน - นักกีฬา
 - ☐ ความเข้มงวดในการฝึกซ้อม
 - ☐ ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม
2. สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน
 - ☐ ความสะอาดของสระว่ายน้ำ
 - ☐ อุณหภูมิของน้ำ
 - ☐ ระยะทางในการเดินทางมาฝึกซ้อม
 - ☐ เพื่อนสมาชิกภายในทีม
3. การอบรมเลี้ยงดูที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน
 - ☐ ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริมการเป็นนักกีฬา
 - ☐ ผู้ปกครองตามใจนักกีฬา
 - ☐ ผู้ปกครองบังคับให้เป็นนักกีฬา

ตอนที่ 2.2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

ปัจจัยภายใน

1. ลักษณะของนักกีฬาที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

นิสัย

☐ ความสนใจในการฝึกซ้อมว่ายน้ำ	☐ ความพยายามในการปฏิบัติทักษะว่ายน้ำ
☐ ความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม	☐ ความกระตือรือร้น

รูปร่าง

☐ โครงสร้างร่างกายของนักกีฬา	☐ สัดส่วนของน้ำหนักต่อส่วนสูงของนักกีฬา
☐ ความบกพร่องทางด้านร่างกาย	

2. ภูมิหลังที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

☐ นักกีฬาเคยเป็นนักกีฬามาก่อน	☐ นักกีฬาไม่เคยเป็นนักกีฬามาก่อน
☐ นักกีฬามีทักษะเดิม	☐ นักกีฬาไม่มีทักษะมาก่อน
☐ นักกีฬาเคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง	☐ นักกีฬาไม่เคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง
☐ นักกีฬาเคยบาดเจ็บจากการฝึกซ้อม	
☐ นักกีฬาเคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา	
☐ นักกีฬาไม่เคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา	

3. อารมณ์ที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

☐ ความสนใจในกีฬาวัยน้ำ
☐ ความสมหวังและผิดหวังกับผลการแข่งขัน
☐ ความวิตกกังวลของนักกีฬาวัยน้ำ

4. แรงจูงใจที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาในรุ่นเยาวชน

☐ การให้รางวัล
☐ การทำโทษ
☐ การให้คำชมเชยบ่อย ๆ
☐ การบังคับ
☐ ด้านสุขภาพ
☐ ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและความก้าวหน้าในอนาคต
☐ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

ปัจจัยภายนอก

1. ด้านการฝึกซ้อมที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

- ☐ บังคับนักกีฬาให้ฝึกซ้อม
- ☐ ให้นักกีฬาฝึกอิสระ
- ☐ ใช้สื่อการสอนในการฝึกซ้อม
- ☐ ไม่ใช้สื่อในการสอน
- ☐ สัดส่วนผู้ฝึกสอน - นักกีฬา
- ☐ ความเข้มงวดในการฝึกซ้อม
- ☐ ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม

2. สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

- ☐ ความสะอาดของสระว่ายน้ำ
- ☐ อุณหภูมิของน้ำ
- ☐ ระยะทางในการเดินทางมาฝึกซ้อม
- ☐ เพื่อนสมาชิกภายในทีม

3. การอบรมเลี้ยงดูที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

- ☐ ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริมการเป็นนักกีฬา
- ☐ ผู้ปกครองตามใจนักกีฬา
- ☐ ผู้ปกครองบังคับให้เป็นนักกีฬา

ตอนที่3 ข้อเสนอแนะความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำรุ่นเยาวชน สังกัดสโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ประจำปี พุทธศักราช 2552

คำชี้แจง โปรดเขียนข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่นๆเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำรุ่นเยาวชนสังกัดสโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทยประจำปี พุทธศักราช 2552

1.ลักษณะของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นและไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

.....

.....

2. ภูมิหลังที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

.....

.....

3. แรงจูงใจที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาของนักกีฬาในรุ่นเยาวชน

.....

.....

.....

4. อารมณ์ที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

.....

.....

5. ด้านการฝึกซ้อมที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

.....

.....

.....

6. สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำ

.....

.....

7. การอบรมเลี้ยงดูที่มีผลต่อการเป็นและไม่นักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

.....

.....

แบบสอบถามสำหรับนักกีฬาที่จะเป็นนักกีฬาวัยน้ำ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของนักกีฬาวัยน้ำ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านข้อมูลส่วนตัว เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องว่าง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความจริง

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ

☐ 12 ปี

☐ 13 ปี

☐ 14 ปี

2. ประสบการณ์การเป็นนักกีฬาวัยน้ำ

☐ ต่ำกว่า 1 ปี

☐ 2 - 4 ปี

☐ 5 - 8 ปี

☐ 8 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในเยาวชน
ปัจจัยภายใน

1. ลักษณะของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในเยาวชน

นิสัย

☐ ความสนใจในการฝึกซ้อมว่ายน้ำ	☐ ความพยายามในการปฏิบัติทักษะว่ายน้ำ
☐ ความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม	☐ ความกระตือรือร้น

รูปร่าง

☐ โครงสร้างร่างกายของนักกีฬา	☐ สัดส่วนของน้ำหนักต่อส่วนสูงของนักกีฬา
☐ ความบกพร่องทางด้านร่างกาย	

2. ภูมิหลังที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในเยาวชน

☐ นักกีฬาเคยเป็นนักกีฬามาก่อน	☐ นักกีฬาไม่เคยเป็นนักกีฬามาก่อน
☐ นักกีฬามีทักษะเดิม	☐ นักกีฬาไม่มีทักษะมาก่อน
☐ นักกีฬาเคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง	☐ นักกีฬาไม่เคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง
☐ นักกีฬาเคยบาดเจ็บจากการฝึกซ้อม	
☐ นักกีฬาเคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา	
☐ นักกีฬาไม่เคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา	

3. อารมณ์ที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในเยาวชน

- ☐ ความสนใจในกีฬาวัยน้ำ
- ☐ ความสมหวังและผิดหวังกับผลการแข่งขัน
- ☐ ความวิตกกังวลของนักกีฬาวัยน้ำ

4. แรงจูงใจที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาในเยาวชน

- ☐ การให้รางวัล
- ☐ การทำโทษ
- ☐ การให้คำชมเชยบ่อย ๆ
- ☐ การบังคับ
- ☐ ด้านสุขภาพ
- ☐ ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและความก้าวหน้าในอนาคต
- ☐ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

ปัจจัยภายนอก

1. ด้านการฝึกซ้อมที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

- ☐ บังคับนักกีฬาให้ฝึกซ้อม
- ☐ ให้นักกีฬาฝึกอิสระ
- ☐ ใช้สื่อการสอนในการฝึกซ้อม
- ☐ ไม่ใช้สื่อในการสอน
- ☐ สัดส่วนผู้ฝึกสอน - นักกีฬา
- ☐ ความเข้มงวดในการฝึกซ้อม
- ☐ ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม

2. สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

- ☐ ความสะอาดของสระว่ายน้ำ
- ☐ อุณหภูมิของน้ำ
- ☐ ระยะทางในการเดินทางมาฝึกซ้อม
- ☐ เพื่อนสมาชิกภายในทีม

3. การอบรมเลี้ยงดูที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

- ☐ ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริมการเป็นนักกีฬา
- ☐ ผู้ปกครองตามใจนักกีฬา
- ☐ ผู้ปกครองบังคับให้เป็นนักกีฬา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะความคิดเห็นที่มีต่อบัณฑิตที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำรุ่น

เยาวชน สังกัดสโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ประจำปี .พุทธศักราช 2552

คำชี้แจง โปรดเขียนข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่นๆเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำรุ่นเยาวชน สังกัดสโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ประจำปี พุทธศักราช 2552

1.ลักษณะของนักกีฬาที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

.....

.....

2. ภูมิหลังที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

.....

.....

.....

3. แรงจูงใจที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาในรุ่นเยาวชน

.....

.....

.....

4. อารมณ์ที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

.....

.....

5. ด้านการฝึกซ้อมที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

.....

.....

.....

6. สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำ

.....

.....

7. การอบรมเลี้ยงดูที่มีผลต่อการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

.....

.....

แบบสอบถามสำหรับนักกีฬาที่จะไม่เป็นนักกีฬาวัยน้ำ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของนักกีฬาวัยน้ำ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านข้อมูลส่วนตัว เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องว่าง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความจริง

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ

☐ 12 ปี

☐ 13 ปี

☐ 14 ปี

2. ประสบการณ์การเป็นนักกีฬาวัยน้ำ

☐ ต่ำกว่า 1 ปี

☐ 2 - 4 ปี

☐ 5 - 8 ปี

☐ 8 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในเยาวชน

ปัจจัยภายใน

1. ลักษณะของนักกีฬาที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในเยาวชน

นิสัย

☐ ความสนใจในการฝึกซ้อมว่ายน้ำ	☐ ความพยายามในการปฏิบัติทักษะว่ายน้ำ
☐ ความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม	☐ ความกระตือรือร้น

รูปร่าง

☐ โครงสร้างร่างกายของนักกีฬา	☐ สัดส่วนของน้ำหนักต่อส่วนสูงของนักกีฬา
☐ ความบกพร่องทางด้านร่างกาย	

2. ภูมิหลังที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในเยาวชน

☐ นักกีฬาเคยเป็นนักกีฬามาก่อน	☐ นักกีฬาไม่เคยเป็นนักกีฬามาก่อน
☐ นักกีฬามีทักษะเดิม	☐ นักกีฬาไม่มีทักษะมาก่อน
☐ นักกีฬาเคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง	☐ นักกีฬาไม่เคยซ้อมหนักอย่างต่อเนื่อง
☐ นักกีฬาเคยบาดเจ็บจากการฝึกซ้อม	
☐ นักกีฬาเคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา	
☐ นักกีฬาไม่เคยประสบความสำเร็จสูงสุดจากการเป็นนักกีฬา	

3. อารมณ์ที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในเยาวชน

☐ ความสนใจในกีฬาวัยน้ำ
☐ ความสมหวังและผิดหวังกับผลการแข่งขัน
☐ ความวิตกกังวลของนักกีฬาวัยน้ำ

4. แรงจูงใจที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาในเยาวชน

☐ การให้รางวัล
☐ การทำโทษ
☐ การให้คำชมเชยบ่อย ๆ
☐ การบังคับ
☐ ด้านสุขภาพ
☐ ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและความก้าวหน้าในอนาคต
☐ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

ปัจจัยภายนอก

1. ด้านการฝึกซ้อมที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน
 - ☐ บังคับนักกีฬาให้ฝึกซ้อม
 - ☐ ให้นักกีฬาฝึกอิสระ
 - ☐ ใช้สื่อการสอนในการฝึกซ้อม
 - ☐ ไม่ใช้สื่อในการสอน
 - ☐ สัดส่วนผู้ฝึกสอน - นักกีฬา
 - ☐ ความเข้มงวดในการฝึกซ้อม
 - ☐ ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม
2. สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน
 - ☐ ความสะอาดของสระว่ายน้ำ
 - ☐ อุณหภูมิของน้ำ
 - ☐ ระยะทางในการเดินทางมาฝึกซ้อม
 - ☐ เพื่อนสมาชิกภายในทีม
3. การอบรมเลี้ยงดูที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน
 - ☐ ผู้ปกครองมีส่วนช่วยส่งเสริมการเป็นนักกีฬา
 - ☐ ผู้ปกครองตามใจนักกีฬา
 - ☐ ผู้ปกครองบังคับให้เป็นนักกีฬา

ตอนที่3 ข้อเสนอแนะความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำรุ่นเยาวชน สังกัดสโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย ประจำปี .พุทธศักราช 2552

คำชี้แจง โปรดเขียนข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่นๆเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำรุ่นเยาวชนสังกัดสโมสรสมาชิกสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทยประจำปีพุทธศักราช 2552

1.ลักษณะของนักกีฬาที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

.....

.....

2. ภูมิหลังที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

.....

.....

.....

3. แรงจูงใจที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาในรุ่นเยาวชน

.....

.....

.....

4. อารมณ์ที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

.....

.....

5. ด้านการฝึกซ้อมที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

.....

.....

.....

6. สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการไม่เป็นของนักกีฬาวัยน้ำ

.....

.....

7. การอบรมเลี้ยงดูที่มีผลต่อการไม่เป็นนักกีฬาของนักกีฬาวัยน้ำในรุ่นเยาวชน

.....

.....

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. อาจารย์ธนาวิชัย โถสกุล ที่ปรึกษาสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย
และผู้ฝึกสอนนักกีฬาว่ายน้ำทีมชาติไทย
2. พันเอก ดร.สมนึก แสงนาค กรรมการบริหารสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย
3. อาจารย์นิวัฒน์ ว่องไพศาล ผู้ฝึกสอนนักกีฬาว่ายน้ำ สโมสร อควอแอทแทค
และผู้ตัดสินสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นายสุรัชย์ ทองอินทร์
วันเดือนปีเกิด	10 กรกฎาคม พ.ศ. 2524
สถานที่เกิด	29/1 หมู่ 3 ตำบลบางชนาก อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	29/1 หมู่ 3 ตำบลบางชนาก อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2530	ระดับประถมศึกษา จากโรงเรียนวัดปากคลองบางชนาก จังหวัดฉะเชิงเทรา
พ.ศ. 2536	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนวัดปากคลองบางชนาก จังหวัดฉะเชิงเทรา
พ.ศ. 2539	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา
พ.ศ. 2543	พลศึกษา (วท.บ.) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2548	การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ